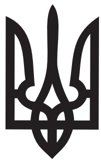
П`ЯТНИЦЯ, 3 ЧЕРВНЯ 2005 РОКУ ■ № 101 (3601)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Голосування не відбулося

Ранкове і денне засідання 2 червня

Першим у порядку денному четвергового засідання стояло питання обрання заступника Голови Верховної Ради України. Глава парламенту Володимир Литвин повідомив, що на цю посаду запропоновано народних депутатів Богдана Губського (від фракції "Єдина Україна"), Юрія Костенка (від УНП), Віктора Мусіяку (від "Демократичної України") та Володимира Зайця (від СДПУ(о). Таємне голосування відбулося о 12.00, однак заступника глави парламенту обрати не вдалося. У зв'язку з тим, що бюлетені отримали лише 255 народних депутатів (замість необхідних 300), голосування визнано таким, що не відбулося. А поки лічильна комісія готувала бюлетені для голосування, головуючий запропонував розглянути питання про обрання голів деяких комітетів.

(Закінчення на 2-й стор.).

На знімку зліва направо: Олег Салмін — фракція Народної партії України, Михайло Мельничук — фракція Соціалістичної партії України, Ігор Єремеєв — фракція Народної партії України.

У Тбілісі може зародитися альтернатива Євросоюзу

Учора Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко зробила свій перший закордонний візит. У Тбілісі вона взяла участь у саміті глав урядів країн СНД. Спочатку на зустрічі планувалося розглянути низку "прохідних" економічних питань. Однак на тлі кризи, що спалахнула у Євросоюзі, їхній статус зненацька зріс. Адже про повноправне членство в ЄС України, Грузії та Молдови можна надовго забути. Водночас взаємовигідні інтеграційні процеси між ключовими гравцями Співдружності можуть заграти новими гранями.

(Закінчення на 5-й стор.).

Шведи повертаються під Полтаву. І не тільки

Український ринок — один з найдинамічніших у Європі. Про це в інтерв'ю "Голосу України" заявив міністр торгівлі та промисловості Швеції Томас Естрос напередодні відкриття україно-шведського інвестиційного форуму. На нього з'їхався весь цвіт шведського бізнесу. Майже 30 найбільших корпорацій цієї країни прибули на схили Дніпра, щоб відчути, який нині інвестиційний клімат України.

(Інтерв'ю зі шведським міністром читайте на 5-й стор.).

У космос на слоні

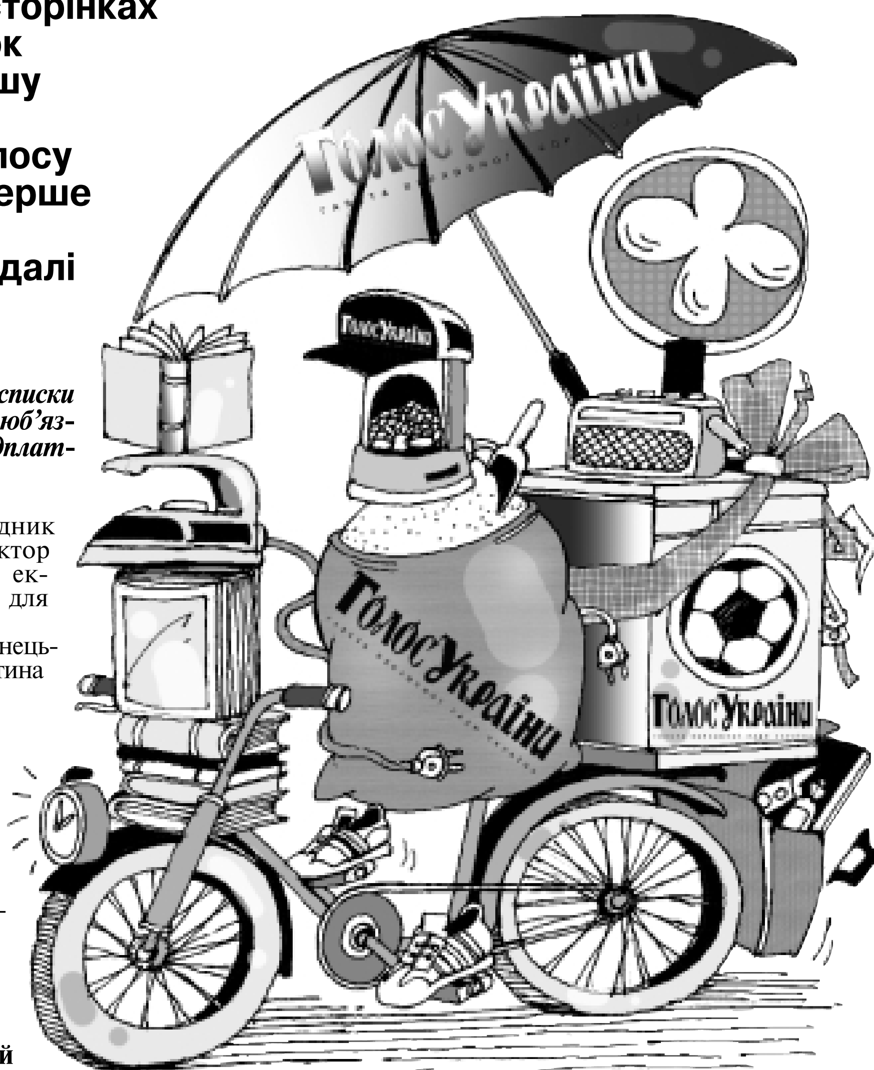
Україна й Індія мають намір активізувати економічні відносини. Вчора індійський Президент зустрівся з Головою Верховної Ради Володимиром Литвином. Зустрічі в парламенті передували переговори на найвищому рівні. За словами Президента України Віктора Ющенка, у двох країн є величезний потенціал розвитку відносин, який потрібно реалізувати. Так, між Україною й Індією було підписано угоду про співробітництво в мирному використанні космічного простору та меморандум про взаєморозуміння у сфері стандартизації, метрології й оцінки відповідальності та якості, **повідомляє "Інтерфакс-Україна".**

По закінченні церемонії підписання документів президенти України й Індії Віктор Ющенко та Абдул Калам поспілкувалися з обраними журналістами. Акредитувати журналіста "Голосу України" на прес-конференцію в Секретаріаті відмовилися...

(Репліку на цю тему читайте на 5-й стор.).

Вітаємо переможців!

Сьогодні на 8—9-й сторінках газета друкує список переможців розіграшу подарунків серед передплатників "Голосу України" на рік та перше півріччя цього року. Передплачуйте й надалі "Голос України" і вигравайте!

Продовжуємо публікувати списки пропозицій наших друзів, котрі люб'язно надають подарунки для передплатників газети "Голос України".

Нам пропонують:

26. Історичний музей-заповідник Кам'янця-Подільського (директор — Людмила Станіславська) — екскурсія по стародавньому місту для всієї родини.

27. Ресторан "Оскар", м. Кам'янець-Подільський (директор — Валентина Волошина) — родинна вечеря.

28. Благодійний фонд "Стара фортеця", м. Кам'янець-Подільський (голова наглядової ради — Ігор Голубаха) — подарунки.

29. Міська рада Кам'янця-Подільського (міський голова — Олександр Мазурчак) — добірка видань про Кам'янець-Подільський.

30. Завод "Електропобутприлад", м. Львів (директор — Зеновій Ждиняк) — електропобутові прилади.

Шановні передплатники, хай усміхнеться вам удача!

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ **НОВИНИ**

Збулася мрія інваліда

На інвалідному візку тепер можна буде прорватися до кабінетів влади. Президент України Віктор Ющенко видав указ про першочергові заходи для створення сприятливих умов життєдіяльності осіб з обмеженими фізичними можливостями. Це означає, що інвалід зможе безперешкодно в'їхати до свого власного будинку, до приміщення центральних органів виконавчої влади. Вокзали, переходи через залізничні колії також будуть зручні для їхнього пересування. Потяги далекого прямування (фірмові) обладнають спеціалізованими пасажирськими вагонами. Загальноосвітні навчальні заклади з гуртожитками також пристосують до потреб дітей з інвалідністю. А столичні майдан Незалежності і Палац мистецтв "Український дім" перетворяться на доступну для всіх, без винятку, територію, **передає ForUm.**

Алушту заполонила творча молодь

До кінця тижня тут триватимуть акції III Міжнародного фестивалю творчої молоді й студентів, який зібрав близько півтисячі учасників із дев'яти країн: України, Росії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Латвії, Польщі, Чехії, Німеччини. Мета — зміцнити культурні зв'язки між молодіжними організаціями, навчальними закладами, молоддю та студентами різних країн на основі творчості.

У всіх куточках курорту розгорнулися творчі конкурси в номінаціях "вокал", "танок", "музика", "студентський театр естрадних мініатюр", "фрістайл".

У неділю на гала-концерті кращих вшанують званням лауреатів і вручать спеціальні призи. У рамках фестивалю триває міжнародна конференція "Молодь — за демократичне майбутнє" та неформальний "круглий стіл" "Ми обираємо життя без СНІДу", **повідомляє наш власкор Віктор ХОМЕНКО.**

Нічні вуглекопи

У Донецькій області порушено 85 кримінальних справ, пов'язаних із незаконним використанням надр. Без дозволу заготовляють не лише вугілля, а й воду та піщаник. У правопорушників вилучено більш як 100 тонн вугілля і товарно-матеріальних цінностей на суму понад 145 тисяч гривень. Після того, як міліція почала боротися з нелегальним видобутком вугілля, деякі "копанки" перейшли на нічний режим роботи. Однак порушників і в цей час ловлять: уже закрито десять таких "нічних дірок".

Правоохоронці особливу увагу звертають не так на тих, хто із киркою спускається в "нору", як на організаторів нелегального бізнесу, на зацікавлені комерційні структури. Наприклад, у Торезі порушено кримінальну справу стосовно генерального директора однієї із корпорацій, який організував невраховані видобуток вугілля — проклав до вугільного пласта власну "нору". "Наліво" реалізовано майже тисячу тонн палива на 160 тисяч гривень, **повідомляє наш власкор Ліна КУЩ.**

■ **ВРОЖАЙ-2005**

Туди-сюди-назад? І взагалі, невлад...

У період нинішніх жнив сільгоспвиробники зіткнуться з дефіцитом зернозбиральних комбайнів. Згідно зі статистикою, у господарствах їх залишилося трохи більш як 50 тисяч. Тобто кожній середньостатистичній машині належить обмолотити за сезон 250 гектарів. Вік більшості комбайнів в Україні перевищує 15 років. Машини давно виробили свій ресурс, і здолати таку площу для них нереально.

Як засвідчує досвід минулих років, довгожителі більше простоюють у полі через часті поломки, ніж збирають урожай. Деяким комбайнам за весь сезон удається впорати 20—30 гектарів зернового клину, жнива в окремих господарствах розтягуються на місяць—півтора, втрати колоскових сягають половини вирощеного.

(Закінчення на 4-й стор.).

Негативне голосування країн ЄС за Євроконституцію може відкрити нові перспективи для України, переконаний народний депутат Валерій АСАДЧЕВ

У Запорізькій області за підозрою у вимаганні й отриманні хабара порушено кримінальну справу проти нещодавно призначеного заступника начальника управління освіти та науки облдержадміністрації

Анатолій КІНАХ не виключає розгляду урядом варіантів реприватизації в режимі мирових угод

■ У НОМЕР

Високі польські нагороди

Президент Республіки Польщі Александр Квасневський своїм указом у травні 2005 року відзначив Командорським хрестом Ордена «Заслуги Речі Посполитої», однією з найвищих державних нагород Польщі, наших співвітчизників — директора Національного експертного інституту НАНУ, професора Київського національного університету імені Т. Г. Шевченка Дмитра Табачника і академіка Академії мистецтв України Юрія Богуцького, який нині працює заступником керівника апарату Верховної Ради України.

Як повідомила агенція «Інтерфакс-Україна», вони удостоєні високих нагород за значний особистий внесок у зміцнення взаєморозуміння, співробітництва та добросусідських відносин між Польщею і Україною та успішне проведення заходів Року Польщі в Україні.

Нагадаємо, що перебуваючи на посадах віце-прем'єр-міністра України та міністра культури і мистецтв, відповідно, Дмитро Табачник і Юрій Богуцький були в 2003—2004 роках головою та заступником голови оргкомітету з проведення Року Польщі в Україні, насиченість подіями, програма і акції якого одержали найвищу оцінку з боку президента і уряду Республіки Польщі.

Просять заступитися за міліцію!

«Міліція закон не порушила. Вона виконувала рішення суду». Так прокоментував інцидент між народними депутатами та правоохоронцями, що стався в кардіологічному центрі Ужгорода 21 травня, начальник управління МВС України в Закарпатській області Юрій Рахівський. Каже, що сам приймав рішення і віддавав правоохоронцям команду. Нині працівників, котрі були задіяні в етапуванні Івана Різака, тимчасово відсторонено від виконання службових обов'язків.

На прес-конференції голова облдержадміністрації Віктор Балога. Він попросив громадськість заступитися за закарпатських правоохоронців, які, на його переконання, діяли згідно із законом.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

Науковці проти

Відкритим листом до керівників держави звернувся колектив Інституту філософії ім. Г. С. Сковороди НАН України.

«Цей лист спонукало нас повторно направити вам ще не відкликане розпорядження Кабміну (№ 107-р. від 20 квітня ц. р.) про передачу в оренду 649 кв. м з 950 робочої площі інституту в будинку по вулиці Трьохсвятительській, 4. Колектив підтверджує висловлене раніше своє небажання мати в себе орендарів».

Серед аргументів на користь такої позиції наводиться той факт, що робоча площа для кожного працівника зменшиться в кілька разів.

Будівлі НАН України передані їй указом Президента від 19.01.1992 р. № 43, а тому дещо дивує таке довільне розпорядження ними навіть без якихось попередніх розмов з дирекцією і представниками трудового колективу, без погодження з яким, згідно з трудовим договором, адміністрація не може погіршувати умови праці співробітників.

Тож колектив Інституту філософії ще раз нагадує про свою незгоду з розміщенням на його робочих площах орендарів.

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Літо в подарунок

Путівки на відпочинок до моря одержали від народного депутата України **Ігоря ШКІРІ** більш як 60 школярів із трьох міст і двох районів виборчого округу № 57 (Донецька область).

Акцію «Літо в подарунок», спрямовану на оздоровлення обдарованих і талановитих школярів, а також дітей із малозабезпечених родин, проводять під егідою депутата четвертий рік поспіль. Перша група хлопчиків та дівчаток поїде до комфортабельного центру відпочинку «Клуб «Сирена» з 13 червня, а в один із днів депутат за традицією відвідає підопічних.

Ліна КУЩ.

Голосування не відбулося

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 2 червня
(Початок на 1-й стор.).

Проте під час дискусій з'ясувалося, що більшість депутатів пропонує розглянути це питання «в пакеті», але перед цим відкликати з посад голів комітетів, котрі суміщують роботу на цих посадах із роботою у виконавчій владі. Голова ВР зазначив, що спочатку запропонує сумісникам добровільно скласти повноваження голів комітетів, а коли це звернення не буде почуто, подасть на розгляд Верховної Ради постанову про їх відкликання з посад голів комітетів. І тільки після цього парламент повернеться до питання обрання голів комітетів.

Верховна Рада надала згоду на звільнення Президентом України з посади члена Державної комісії цінних паперів та фондового ринку А. Портнова. Потім парламент ратифікував угоду між урядом України та урядом Швейцарської Конфедерації стосовно фінансової допомоги для проекту реабілітації гідроенергетики і системного контролю.

Міністр оборони України запропонував Верховній Раді законопроект «Про схвалення рішення Президента України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України у 2005 році для участі у багатонаціональних військових навчаннях». Йдеться про участь військовослужбовців країн НАТО та інших держав у військових навчаннях «Кооператив Бест Еффорт-2005», «Щит миру-2005», «Широкий лан-2005» і «ASSISTEX-2». Фінансування навчань здійснюватиметься за рахунок держав-учасниць. Парламент підтримав цей законопроект 246 голосами. Також ВР внесла зміни до Держбюджету України стосовно збільшення фінансування Збройних Сил України.

Після перерви парламент ухвалив у другому читанні закон про внесення змін до статті 177 Сімейного кодексу України. Ще один схвалений у другому читанні законопроект — про внесення змін до Закону України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України» —відносить грошові заощадження громадян, розміщені у період до 2 січня 1992 року в установах Ощадбанку та Держстраху, до внутрішнього боргу України та передбачає, що починаючи з 2005 року компенсації повинні бути не менші 0,5 відсотка ВВП за попередній рік. Депутати підтримали законопроект про внесення змін до Закону «Про відпустки» (стосовно надання права на додаткову відпустку до 12 днів батькам, які мають дітей до 18 років та які вступають до навчальних закладів в іншій місцевості).

На початку пленарного засідання головуючий привітав з днем народження народних депутатів: Юрія Крука, Володимира Новака, Василя Селігіна, Дмитра Сандлера, Олега Царьова.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Говорити про місця у списках ще зарано

Кожна політична сила має право на свою логіку і може відстоювати свою думку парламентськими методами. Але інше питання — наскільки ця логіка вкладається в загальнодержавну логіку. Так прокоментував Голова Верховної Ради Володимир Литвин в інтерв'ю журналістам під час таємного голосування за кандидатури заступника глави парламенту відмову деяких фракцій і груп брати участь у голосуванні.

Відповідаючи на запитання про долю депутатів-сумісників, котрі досі не бажають складати депутатські мандати, глава парламенту сказав: «Питання сумісників сьогодні перебуває лише в руках Бога і київського Апеляційного суду».

Голова Верховної Ради також спростував інформацію, яка нещодавно з'явилася в Інтернеті про те, що Президент України Віктор Ющенко нібито вже запропонував йому місце у партійному списку на наступних парламентських виборах. В. Литвин відзначив, що у нього справді були розмови з В. Ющенком, однак не про місце у списку, а про принципи і підходи.

Юліана ШЕВЧУК.

Пікети підприємців біля Верховної Ради України за «єдиний податок для всіх!».

500 гривень на мінімальне прожиття, 400 — мінімальна зарплата

Парламентські слухання 1 червня

З корабля на... корабель потрапили у середу деякі міністри, яким довелося поспішати на парламентські слухання з питань бюджетної політики 2006 року відразу з урядового засідання, присвяченого цій самій темі. Хоча урядовці і запізнилися, зате прийшли до сесійної зали з чіткою «установкою» з уст глави уряду: «Бюджет 2006 року — це бюджет розвитку, перший пріоритет — інвестиції, зняття тягаря підприємництва, зниження податкового тиску».

Основні параметри головного фінансового закону наступного року, схвалені напередодні Президентом Віктором Ющенком, назвав міністр фінансів Віктор Пинзеник. Вони такі — спрогнозовано зростання внутрішнього валового продукту на 9,5% (майже 525 млрд. грн.), інфляція може становити 9,3%, споживчі ціни зростуть до 9,3%, ціни виробника — до 8%. Дефіцит бюджету має бути мінімальний — не більш як 2% від ВВП, і покриватиметься він насамперед за рахунок доходів від приватизації, тож вдасться відмовитися від політики зовнішніх запозичень для покриття дефіциту.

Прожитковий мінімум для працездатних громадян запропоновано підвищити до 500 гривень на місяць, а мінімальну зарплату — до 400 (зараз ці цифри відповідно становлять 453 і 282 грн.).

Сягнути запланованих рекордних цифр уряд планує за рахунок нових напрямів прориву — інноваційного, науково-технологічного, прямої і непрямої підтримки найпріоритетніших програм, політики здешевлення ресурсів для ключових підприємств і розвитку іпотечного кредитування, залучення коштів Світового і євробанків, надання державних гарантій інвесторам. Конкретніше бюджетні кошти й інвестиції мають намір сконцентрувати на галузях, що насамперед «піддаються» впровадженню інноваційних технологій — ракетно- і літакобудівній, транспортній (будівництво транспортних коридорів і автодоріг зокрема).

Превентивно наступного року державі доведеться попрацювати над зменшенням енергетичної залежності України за рахунок державної уваги до вугільної галузі, усунення монoекспортної залежності (В. Пинзеник нагадав про 50% експортної долі чорної металургії та хімічної промисловості). Серед заходів, що мають зняти напруженість і ризики всередині держави, передбачено серйозну активізацію житлового будівництва.

Ще на початку слухань деякі депутати, зокрема, Валерій Коновалюк, Володимир Демьохін, заявили, що належних документів для розгляду питання уряд не надав, тому обговорювати фактично нічого, і на знак протесту вийшли з сесійної зали. Перший заступник голови профільного Бюджетного комітету ВР Людмила Супрун запевнила, що комітет готовий відійти від політичної складової формування бюджету-2006 і зосередитися винятково на економічних показниках. А головуючий на слуханнях Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк зауважив, що цього разу бюджет прийматимуть відповідно до усіх процедур, а не так, як це практикувалося досі.

Анатолій БЕНЬ.

Днями у Верховній Раді відзначали переможців дитячого Всеукраїнського конкурсу «Моя родина, моя Україна». Ними стали юні майстри пензля з усіх куточків України, яким глава парламенту подарував комп'ютери.

На знімку: Голова Верховної Ради Володимир Литвин спілкується з однією з переможниць киянкою Марійкою Докійчук.

Задзеркалля палких сердець

Київському театру юного глядача — 80

...Тонкий шлейф парфумів, дефіле вечірніх суконь, галантність кавалерів і манірність дам немов за помахом чарівної палички враз кудись зникають, тільки-но гасне світло і засвічується рампа. Театр... Паралельне життя на кону, утаємничене закуліссся і богемна публіка — це завжди якесь диво. І як не повірити Шекспіру, що все наше життя — то гра?

Столичний старий і вічно юний ТЮГ відзначає своє 80-річчя. Без зайвої помпезності, у пропахлих нафталіном і дещо зношених костюмах, без нав'язливої реклами та щедрих алкогольно-тютюнових чи мобільних спонсорів. Але по-домашньому тепло і щиро. З казками, на яких виросло не одне покоління, де добро завжди перемагає зло. І з найвимогливішим і найвдячнішим глядачем, бо палкі дитячі серця завжди відчувають, де правда, а де фальш. «Тут працюють справжні подвижники-патріоти, яких не звабили красиві вивіски розкішніших театрів», — мовив, вітаючи творчий колектив ТЮГу, Голова Верховної Ради України Володимир Литвин. Глава парламенту зізнався, що, потрапивши на це свято, мовби повернувся у дитинство і відчув себе дещо обділеним. Адже сам він, селянський хлопець, не мав змоги дитиною бачити такі яскраві театральні вистави. «Добро, краса, мораль, звитяга, яка проповідується з цієї сцени, залишаються в дітях, і це — ваша заслуга, — сказав В. Литвин, вручаючи акторам і режисерам Театру юного глядача подарунки і грамоти від імені Верховної Ради. — Треба мати якомога більше таких театрів. А політикам — не боротися весь час за щось, а жити для когось. І передусім — для підростаючого покоління, для дітей».

Олександра КУЧЕРЯВА.

Щоб почути правду

Ми відчуваємо, що демократичні процеси найбільше проявляються у Верховній Раді, наголосив глава парламенту Володимир Литвин під час учорашньої зустрічі із засновником Міжнародного фонду «Відродження» Джорджем Соросом.

Іноземний гість назвав парламент дуже важливим чинником демократії. «Мені здається, що обставини в Україні складаються дуже обнадійливо, помаранчева революція дала вихід енергії, і зараз важливо задовольнити сподівання, наскільки це можливо. Тому важливо створити ті інститути, які зберігали б здобутки революції», — вважає Дж. Сорос.

На його думку, потрібні громадські обговорення тих законопроектів, які планується виносити на розгляд Верховної Ради України. Він висловив готовність фінансувати організації експертів, які працюватимуть у цьому напрямі.

На переконання Голови ВР, залучення незаангажованих фахових експертів із неурядових організацій — одна з можливостей для влади «почути правду». Однією з проблем розвитку ЗМІ у просторі «свободи слова» Володимир Литвин назвав поширену внутрішню самоцензуру, яка ще зустрічається серед журналістів.

Не можна переносити пристрасті Майдану у високі кабінети

Учора відбулася традиційна зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з послами країн Європейського союзу та «великої сімки». Під час обговорення перспектив ГУАМ глава українського парламенту заявив: він вважає цю організацію перспективною, відбувся процес реанімації цього об'єднання, яке тепер необхідно наповнити реальним змістом.

Голова Верховної Ради підтвердив готовність України розмістити у Києві центральний офіс Парламентської асамблеї ГУАМ, а можливо, і самого ГУАМ.

Глава парламенту поінформував послів, що 13 червня плановано провести зустріч Голови Верховної Ради, Президента України і Прем'єра з керівниками депутатських фракцій і груп для вироблення конструктивних підходів до розгляду законопроектів, поданих Президентом і урядом як невідкладні. В. Литвин також відзначив, що до кінця нинішньої сесії українському парламенту треба ухвалити 20 рішень, які є передумовою вступу України до СОТ.

Після зустрічі з послами Голова Верховної Ради назвав спрогнозованим безрезультативне вчорашнє голосування за кандидатуру заступника Голови ВР і повідомив, що невдовзі відбудеться засідання погоджувальної ради, на якому обговорюватиметься варіант пакетного голосування за заступника Голови ВР і голів парламентських комітетів.

Юліана ШЕВЧУК.

Із такими темпами до 2030 року нас залишиться 30 мільйонів

Дитячу лікарню «Охматдит» називають візитною карткою вітчизняної медицини. У ній справді працюють найкращі лікарі й сюди з'їжджаються зі своїм болем і горем маленькі українці з усієї країни. З другого боку, саме тут яскраво видно ставлення нашої держави до охорони здоров'я — за залишковим принципом.

«В Україні існує три проблеми національної безпеки: наука та освіта, культура і охорона здоров'я», — заявив після відвідин Української дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит» Голова Верховної Ради України Володимир Литвин. Про останню загрозу національній безпеці свідчить статистика: один народжується — двоє помирають. Із такими темпами до 2030 року нас в Україні залишиться 30 мільйонів... Голова ВР приїхав до «Охматдиту» після звернення до парламенту тамтешніх лікарів. Медики забили тривогу, щоб лікувальні корпуси не віддали в оренду комерційним структурам і не розпродали за безцінь землю унікального комплексу.

Лікарі сподіваються, що Президент України прислухається до голосу парламентаріїв і надасть «Охматдиту» статус національного. Лише спільними зусиллями парламенту, Президента і уряду можна зрушити з місця проблеми зі станом охорони здоров'я в Україні, наголосив Володимир Литвин. І пам'ятати про потреби дітей не лише на свята, а й щодня. Інакше доведеться захищати дітей від своєї ж держави...

Ганна ШЕВЧЕНКО.

На знімку Олександра КЛИМЕНКА: під час зустрічі в «Охматдиті».

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про невідкладні заходи щодо збереження цілісності лікувального комплексу Української дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит»

Українська дитяча спеціалізована лікарня «Охматдит» — головна лікарня держави, що забезпечує висококваліфікованою безкоштовною медичною допомогою дітей всієї України. Також лікарня є базою найкращих наукових медичних установ України, в ній працюють провідні медичні фахівці країни.

Лікарня забезпечує багатопрофільну медичну допомогу практично по всіх медичних напрямках, має в своїй структурі центр онкогематології і трансплантації кісткового мозку, генетичний центр, найбільший неонатологічний підрозділ, де лікують і виходжують новонароджених, хірургічні та інші педіатричні підрозділи. До складу лікарні належить також найбільша в країні дитяча консультативно-діагностична поліклініка.

В останні роки спостерігається планомірне знищення лікарні. Як відомо, у 2001 році з лікарні було вилучено чотириповерховий корпус по вул. Ісаакяна. Тепер лікарню примушують віддати частину приміщень приватній медичній фірмі «Айболит», а також хочуть відокремити від неї генетичний центр.

З метою збереження цілісності лікувального комплексу Української дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит» Верховна Рада України **постановляє**:

1. Рекомендувати Президенту України надати Українській дитячій спеціалізованій лікарні «Охматдит» статус національного закладу.

2. Кабінету Міністрів України:

заборонити будь-яке відчуження майна, здачу в оренду і приватизацію приміщень та обладнання лікарні, а також земельної ділянки, що належить даному лікувальному комплексу;

терміново розглянути питання щодо забезпечення відповідного фінансування Української дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит» для збереження і належного функціонування структурних підрозділів лікарні за рахунок коштів, отриманих від приватизації державного майна;

виділити додатково у поточному році 12 млн гривень бюджетних коштів на розвиток матеріальної бази Української дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит»;

провести інвентаризацію майна Української дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит» у строк до 1 липня 2005 року та проаналізувати стан і ефективність використання її майна за призначенням;

передбачити виділення відповідних бюджетних асигнувань для цільового фінансування Української дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит» при підготовці проекту Закону України про Державний бюджет України на 2006 рік з метою забезпечення її безперебірного функціонування, а також проведення ремонтних робіт, закупівлю необхідного обладнання, меблів, транспорту тощо;

проінформувати Верховну Раду України про хід виконання цієї Постанови у вересні 2005 року.

3. Генеральній прокуратурі України здійснити перевірку фактів незаконного відчуження майна, приватизації або здачі в оренду приміщень та землі, що належать лікарні, а також використання не за призначенням структурних підрозділів лікарні та вжити відповідних заходів згідно з законодавством.

4. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
31 травня 2005 року.
№ 2590-IV.

Редакції газети «Голос України»

Шановна редакціє!

Звернутися до вас змусив «Відкритий лист Президенту України В. А. Ющенку» народного депутата України С. Б. Гавриша, який опубліковано в «Голосі України» 18 травня цього року.

Ми не заперечуємо проти права кожного на власну думку, в тому числі на оцінку процесів, що відбуваються у нашому молодому суспільстві. З розумінням сприймаємо роздуми автора, пов'язані з пошуками істини, визначенням особистих орієнтирів і цінностей. Це право кожної людини, кожної особистості.

Проте не можемо не звернути уваги на ті перекручування фактів, на ту неправду, до яких вдається автор у своєму зверненні. Мова йде про те, що нібито «Керівництво ДПА України грубо втрутилося в діяльність громадської організації «Асоціація платників податків України», зобов'язавши шляхом тиску та залякування обрати її керівником визначену кандидатуру. Мотивація одна: якщо С. Гавриш буде вашим керівником, працювати ми з вами не будемо. На озброєння взято принцип — без сили нема права».

Асоціація платників податків України діє на теренах України майже шість років, має статус всеукраїнської. Її метою є захист прав та законних інтересів платників податків, сприяння створенню у державі умов для становлення і розвитку національного підприємництва. Біля її витоків стояли такі відомі в Україні люди, як Ю. С. Кононенко — ініціатор заснування Асоціації, В. Ю. Пєхота, Г. Г. Самофалов, В. С. Пустовойтовський — депутати Верховної Ради України і, безумовно, С. Б. Гавриш, обраний у 1998 році її президентом. За цей час створено розгалужену мережу місцевих осередків, з кожним роком зростає чисельність її членів, вона посіла гідне місце у системі громадських організацій України. Напрацьовані і вдосконалюються форми і методи роботи, визначено зміст і напрями співробітництва Асоціації з Державною податковою службою та іншими державними органами.

Але С. Б. Гавриш, при нагоді підкреслюючи свої особисті заслуги перед нашою громадською організацією, фактично самоусунувся від її роботи, в тому числі і від підготовки до чергового звітно-виборного п'ятого з'їзду, який було призначено на 13 травня цього року.

У березні, після засідання Ради АППУ, він заявив, що не дає згоди на обрання його керівником Асоціації. Згодом, змінивши своє рішення, вимагав, щоб на з'їзді на цю посаду була запропонована тільки єдина його кандидатура. На засіданні Ради, що відбулося напередодні з'їзду, поводився некоректно, ображав тих, хто не поділяє його позицію. Брати участь у роботі з'їзду відмовився.

Таким чином, С. Б. Гавриш, звинувачуючи когось у порушенні принципів демократії, сам їх грубо порушив. Тому хотілося б автору звернення не забувати біблейську істину: «Не суди, да сам не судим будешь».

Намічений з'їзд Асоціації відбувся. Делегати критично оцінили свою роботу, визначили нові завдання з урахуванням вимог сьогодення. Демократично, з двох кандидатур новим президентом Асоціації платників податків України обрано народного депутата України С. А. Бичкова.

З повагою, делегати п'ятого з'їзду Асоціації платників податків України
Е. П. ЄРМОЛАЄВА, В. Г. КОЧЕРГА, Л. М. ПОМИСОВА, К. Д. ФЕДОРЕНКО.

Друкується в рахунок квоти фракції «Наша Україна».

НОВИНИ

П'ЯТНИЦЯ, 3 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 101 (3601)

В одному із сіл на Львівщині у колодязях виявлено пестициди, які в п'ять—десять разів перевищують допустимі норми

Уповноважений з прав людини ВР України Ніна КАРПАЧОВА закликає міністра охорони здоров'я невідкладно надати допомогу гематологічному відділенню «Охматдиту»

■ У НОМЕР

Назустріч року 3000

Запоріжжя. Вчора в рамках святкування дня захисту дітей провели свято «Моя майбутня Україна». В ньому взяли участь вихованці дитячих будинків майже з усіх областей України. Поздоровити дітей прибули Голова наглядової ради благодійного фонду «Україна 3000» Катерина Ющенко і міністр освіти Станіслав Ніколаєнко.

Форум інвестицій

Одеса. Відкрився Другий міжнародний форум інвестицій і інновацій. В його роботі беруть участь підприємці України і понад 50 великих іноземних бізнесменів. У рамках форуму відбудеться Всеукраїнський семінар з питань європейської інтеграції, в якому візьмуть участь віце-прем'єр міністр України Олег Рибачук, представники Кабінету Міністрів, Європейської комісії та ОБСЄ, посольств країн ЄС в Україні.

Затримано наркоділків

Київська область. Співробітники УБОЗу затримали під час виготовлення наркотичних засобів трьох жителів області. Вилучено близько 1,5 кг подрібненої макової соломки. Порушено кримінальну справу.

Пляшка оцту дитині на сніданок

Донеччина. Дві кримінальні справи проти опікунів неповнолітніх дітей порушили органи прокуратури області. Одна зі справ уже направлена до суду. Перевірки встановили, що призначену підопічним пенсію опікуни витрачали не на утримання дітей, а на власні потреби. Діти залишалися без їжі та одягу і змушені були жебракувати.

Мешканка Макіївки, під опікою якої перебувала 15-річна дівчина, не займалася вихованням дитини, не давала їсти. Під час відвідання цієї сім'ї громадський інспектор побачила у холодильнику лише пляшку оцту, а на сніданок дитині опікун виділила 25 копійок. Дівчина зізналася, що жінка її б'є, не купує необхідні ліки, щомісячну пенсію на дитину в розмірі 338 гривень привласнює і пропиває.

Ліна КУЩ.

Діабетики волають «SOS!»

Рівненська область. Понад 18,5 тисячі хворих на цукровий діабет звертаються до міністра охорони здоров'я Миколи Поліщука. В цьому році жодної копійки з державного бюджету не виділено на придбання інсуліну. Щоправда, 200 тисяч гривень надійшло з обласного бюджету, але цього замало. Щоб купити ліки, потрібно понад 611 тисяч гривень. Час не жде, бо від цих препаратів залежить життя хворих.

Олександра ЮРКОВА.

Правду про Беслан світ дізнається нескоро

Від бойовиків, які торік у вересні захопили школу в Беслані, після затримання намагалися добитися неправдивих зізнань у справі. Про це на засіданні Верховного суду Північної Осетії вчора заявив один з обвинувачуваних — Нурпаша Кулаєв. За його словами, у підвал, куди його помістили, заходили двоє чеченців і сказали йому, щоб на слідстві він говорив те, що вони вимагають. Зокрема, про те, що у нього був автомат, і він з нього стріляв. «Вони сказали: «Не дай боже, якщо ти щось не те скажеш. Ми тебе вб'ємо», — стверджує Кулаєв. Суддя запитала в підсудного, чи били його під час слідства. «Як не били, звичайно, били», — відповів Кулаєв.

На думку російських політологів, поруч з підсудним мають сидіти ще багато людей, винних у цьому.

■ ФОТОФАКТ

У конференц-залі Укрінформу відбулося нагородження кращих інформаційних служб FM-радіостанцій.

На знімку: генеральний директор Укрінформу Віктор Чамара вручає нагороду переможниці конкурсу в номінації «Угамуй свій інформаційний голод» кореспондентові «Радіо Київ FM» Вікторії Попадюк.

Фото Олега МАРКЕВИЧА (Укрінформ).

Бідність стане ситніша

Наступного року уряд має намір перестати боротися з бідністю і спрямувати всі сили на підвищення якості життя народу.

Днями Кабмін затвердив проект бюджетної резолюції-2006. Цей документ цілком відповідає раніше заявленій концепції виконавчої влади «Назустріч людям». Він соціальний за своєю суттю. Узяти хоча б показник ВВП, який очікують на рівні 2 тисяч доларів на душу населення.

Серед соціальних пріоритетів наступного року зростання прожиткового мінімуму до 500 гривень, підвищення мінімальної зарплати до 400 гривень (тобто до рівня 80 відсотків від розміру прожиткового мінімуму). Нагадаємо, що в ідеалі ці нормативи мають бути тотожні. Однак ще кілька років тому експерти стверджували, що таке в Україні може статися не раніше 2015 року. Уряд Тимошенко намагається виконати завдання двох «п'ятирічок» за один рік. Можна, звичайно, було б охрестити такі прожекти популістськими, якби не заява прем'єра про те, що Кабмін має намір 2006 році підсилювати соціальну політику через зростання економіки країни.

У теорії причепитися нема до чого. Але як реанімувати економіку? Юлія Тимошенко вважає, що це можливо за рахунок збільшення інвестицій і поступового зниження податкового тиску на бізнес. Утім, поки що потужних інвестиційних потоків до нашої країни не спостерігається. Потенційних іноземних вкладників капіталу, мабуть, лякають реприватизаційні настрої нової влади.

Проте можна задіяти і внутрішні інвестиції. Але для цього потрібно провести реформу оплати праці, вивести зарплату з тіні, знизити податки.

Ну а поки що міністр праці і соціальної політики В'ячеслав Кириленко заявив про етапне підвищення мінімальної оплати праці. План такий. З 1 квітня — з 262 гривень на місяць до 290 гривень, з 1 липня — до 310 гривень, з 1 вересня — до 332 гривень зі збереженням міжпосадових співвідношень в оплаті праці працівників бюджетної сфери.

Ольга ВІТЕР.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «ГУ»).

У години «пік» навіть улітку в метро буде тіснява

Київський метрополітен перейшов на літній графік. Тепер кількість потягів на всіх трьох лініях буде зменшено на 2—4, а інтервал їхнього руху, зокрема на Святошинсько-Броварській лінії, збільшиться на 2—2,5 хвилини, на двох інших лініях — на 30—40 секунд. Не зроблено винятки і для годин «пік». Свої корективи метрополітенівці пов'язують зі зменшенням пасажиропотоку у зв'язку із закінченням навчального року і початком літніх відпусток, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Рейки в цукрі

Позавчора зійшли з рейок дев'ять вагонів товарного поїзда. Два з них перекинулися. Це сталося опівдні на території Донецької залізниці — поблизу села Гаврилівка, що в Барвінківському районі. Потяг із 37 вагонів перевозив цукор-сирець за маршрутом Лозова—Слов'янськ. Як повідомили «Голосу України» в Міністерстві з надзвичайних ситуацій, жертв і постраждалих немає, однак пошкоджено 150 метрів залізничної колії. Рух поїздів на час аварії здійснювали за об'їзним маршрутом.

Учора вранці аварійно-ремонтні служби ще піднімали перекинуті вагони і ті, що зійшли з рейок. Відновлювали колію. Для цієї справи залучили два спеціальні поїзди Південної залізниці. Як учора запевнив головний редактор «Донецького залізничника» Борис Свердлов, до вечора пошкоджену колію і рух по ній планувалося відновити. Причини аварії поки що невідомі. Справу розслідує спеціальна комісія.

Володимир СНИВОДА.

Харківська область.

■ ЦИФРА

2 мільйони на оздоровлення

Завершується підготовка мережі літніх дитячих оздоровчих закладів профспілок Закарпаття. На літнє оздоровлення дітей із коштів профспілкового бюджету та Фонду соціального страхування із тимчасової втрати працездатності буде виділено 2 мільйони гривень.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Готові підкоряти висоти

На полігоні «Широкий лан» Південного оперативного командування Сухопутних військ Збройних сил України завершується підготовка особового складу 165-го окремого батальйону для виконання місії ООН на Сирійських Голанських висотах. 150 українських військовослужбовців спостерігатимуть за роз'єднанням ізраїльських і сирійських військ, ремонтуватимуть і обслуговуватимуть техніку, забезпечуватимуть інші контингенти місії продуктами харчування, водою, технікою.

На Голанських висотах українські військові замінять канадських миротворців і служитимуть разом з австрійськими, польськими, словацькими і японськими військовослужбовцями. Передислокацію 165-го окремого батальйону запланували на липень-серпень цього року.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Туди—сюди—назад? І взагалі, невлад...

(Початок на 1-й стор.).

У високих аграрних кабінетах розробляють стратегію оновлення парку збиральних агрегатів. За підрахунками, якщо в агровиробництві оновлюватимуть 2—3 тисячі зернозбиральних машин на рік, то їхній дефіцит удасться подолати років через десять. Але це теоретичні напрацювання і далека перспектива — комбайни потрібні вже. І їх на ринку вистачає. Високопродуктивні «Джон Діри» та «Кейси» спроможні за сезон обмолотити колосків на тисячі гектарів і більше. Але тепер аж ніяк не кожне господарство може викласти за «іноземця» понад мільйон гривень, з огляду на те, що лише 10 відсотків сільгосппідприємств закінчили минулий рік з істотними прибутками. Є вітчизняні —дешевші — агрегати. Але, по-перше, багато аграрників скаржаться на їхню якість. По-друге, 90 українських комбайнів (саме стільки було вироблено з початку року) погоди на полях не зроблять. Тому, не виключено, головною стратегією ведення зернозбиральної кампанії стане рятівний досвід минулого року. Про нього і тепер незлим тихим згадують відпускники, що поспішали у Крим до моря. У Мінагрополітики, де незабаром збираються провести нараду, щоб спробувати вирішити всі ці злободенні питання, підтвердили, що і нинішнього року, найімовірніше, комбайни будуть передисковані з півночі на південь, де хліб дозріває раніше. Потім, звісно, неповороткі машини, що створюють чималі пробки на дорогах, поповзуть у зворотному напрямку. А ще в міністерстві поінформували: не виключено, для оцінки майбутнього врожаю і кращої організації жнив буде проведено обліт полів.

Визначиться справді необхідно: кількість незасіяних гектарів, що нинішнього року заростають бур'яном навіть поблизу трас, дає підстави засумніватися у достовірності офіційних зведень стосовно площ під зерновими. Схоже, посіяли менше, ніж декларують — отже, і збирати буде легше.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Шведи повертаються під Полтаву. І не тільки

(Початок на 1-й стор.).

Європейські інвестори пожвавились. Вони потяглися до України. Міністр торгівлі та промисловості Швеції Томас Естрос пояснив, чому шведські компанії готові вкладати свої гроші в поки що далеку від економічної стабільності Україну:

— Ми спостерігаємо вражаючі темпи розвитку України. Ваш уряд достатньо зрозуміло виражає свої цілі та амбіції — стати ближче до Євросоюзу, виконати План дій Україна—ЄС. Це хороша мета. Тому що, досягаючи європейських стандартів, підвищується і рівень життя українського народу. Ми вважаємо це важливим. Тому допомагаємо вашому уряду інтегруватися в ЄС.

— Однак відомий шведський політик Андерс Осланд нещодавно критикував уряд Тимошенко за непрозору реприватизацію...

— Я вважаю, що критикувати український уряд поки що рано. Оскільки ще занадто мало часу минуло, щоб упевнено говорити про якісь помилки. Це нова влада з новими устремліннями і, по-моєму, нині ми маємо її підтримати. Тому я не згоден з паном Осландом.

— Це означає, що шведські інвестори не звертають уваги на реприватизаційні процеси?

— Проблему реприватизації Кабмін України має розв'язати самостійно. Нам важко в цій ситуації щось вказувати вашому уряду. По-моєму, в ситуації, що склалася, головне — щоб Київ продемонстрував усьому світу відкритість і створив безпечний клімат іноземним інвестиціям.

— Назвіть шведські компанії, які інвестують кошти в нашу економіку.

— Ну, по-перше, «Еріксон». Ця компанія працює на українському ринку вже майже 110 років! ІКЕА має намір зробити дуже великі інвестиції в Київ —315 млн. доларів для створення нового торгового центру. До того ж ІКЕА — одна з найприбутковіших і найуспішніших компаній у світі. Хоч би куди у світі я поїхав, скрізь мене зустрічають нові магазини цієї компанії. АВВ — компанія, яка накопичила величезний досвід на енергетичному ринку. Нині вона активно розробляє проекти з використання енергії вітру.

Тетяна ПАСОВА.

Фото АП.

Голландці сказали своє «нее»

За попередніми підсумками, 61,7% громадян Нідерландів, які взяли участь у референдумі, проголосували проти конституції Європейського союзу, 38,3% висловилися за неї. Поки що невідомо, чи піде прем'єр-міністр країни Ян Петер Балкененде слідами своїх французьких колег і подасть у відставку.

На знімку: голландські соціалісти радіють з результатів референдуму.

У Тбілісі може зародитися альтернатива Євросоюзу

(Початок на 1-й стор.).

Референдуми у Франції й Нідерландах поставили під сумнів майбутнє розширення Євросоюзу. Безумовно, це стосується й амбіційних планів України, яка бачить своє майбутнє в ситій європейській родині. Щодо «бідних родичів» із СНД, то останнім часом вони цікавили Київ виключно з прагматичної точки зору. І судячи із ситуації, що склалася нині у Європі, ця прагматика набиратиме обертів. При цьому бізнес-інтересам держав колишнього Союзу навряд чи зможуть перешкодити політичні амбіції. Адже якби, приміром, Кремль керувався у відносинах з партнерами по СНД не посиланням на те, що Співдружність — це всього-на-всього форма цивілізованого розлучення, а запропонував би їм реальну програму паритетного партнерства, на пострадянському просторі давно існував би свій привабливий аналог ЄС.

Але сталося те, що сталося. СНД практично вмерла, і Москва ніяк не хоче офіційно оголосити про її смерть. Що далі? Відповідь на це запитання глави зацікавлених держав постараються одержати на нинішньому саміті в грузинській столиці. До того ж не на офіційних засіданнях, а після прийому в Михайла Саакашвілі на вечері в дегустаційному залі ім. Сараджишвілі, де зазвичай грузини приймають найвищих гостей.

Українські політологи вважають, що Україна ще кілька місяців тому об'єктивно усвідомила, що не має перспектив швидкого вступу до ЄС. І проблеми, що виникли всередині ЄС, ніяк не вплинули на цей сумний факт. Зокрема, політолог Михайло Погребинський заявив, що частина команди Президента Ющенка сьогодні розпочинає дії, спрямовані на те, щоб не втратити можливості вигідної інтеграції в східному напрямку. Він також схильний вважати, що СНД у нинішньому форматі себе вичерпала. А от у ЄЕП є серйозні реальні перспективи. Про це кажуть і в Грузії. Деяка розгубленість спостерігається в Кишиневі. Молдавські керівники, котрі останнім часом змагаються в антиросійських і антиесендівських деклараціях, поки що зберігають мовчанку. А в Росії вважають, що можуть скористатися проблемами всередині ЄС, щоб знову оточити себе колишніми соратниками. На жаль, імперські амбіції швидко не зживаються. Але якби Москва зуміла наступити на горло власній пісні й побачити в сусідах рівних партнерів, а не васалів, то, можливо, щось і склеїлося б.

Яна СТАДІЛЬНА.

■ ФОТОФАКТ

Фото агентства «Прес-КІТ».

У Міжнародний день захисту дітей члени шкільного парламенту Білоцерківської загальноосвітньої школи № 6 побували на екскурсії у Верховній Раді України, де ознайомилися з організацією її роботи, відвідали персональну виставку робіт з кераміки семирічної Юлії Касьянової.

За стандартами НАТО

Одним з головних завдань літнього періоду навчань для наших Військово-морських сил стане участь українського флоту в міжнародних пошуково-рятувальних навчаннях НАТО «Сорбет Роял—2005». Вони пройдуть у Середземному морі 17 червня—2липня. Нині завершується створення похідного штабу, що 10 червня вирушить з порту Севастополь на кораблі «Славутич». Мета навчання «Сорбет Роял—2005» — відпрацювання за стандартами НАТО дій багатонаціональних військово-морських сил під час рятування екіпажу підводного човна, що затонув на глибині 50—200 метрів.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Надішли мені на мобільний 12 балів!

За рівнем комп'ютеризації Естонія випереджає всі країни колишнього Союзу

Випускникам естонських гімназій не потрібно їхати до школи, щоб довідатися про свою оцінку за іспит. В міру перевірки екзаменаційних робіт дані надходять в Інтернет і мережі всіх мобільних операторів. Ця послуга — безкоштовна.

А ще в Естонії триває розробка проекту «Є-Естонія». Його суть у тому, щоб звести до мінімуму спілкування з чиновниками і працівниками комунальних служб. За допомогою комп'ютера користувач зможе розв'язати більшість питань — від одержання звичайних довідок до комунальних розрахунків і сплати податків.

Володимир СТРОЙ.

■ РЕПЛІКА

ДЕЖА-В'Ю: секретаріат чи адміністрація?

(Інформацію про візит Президента Індії за повідомленнями інформагентств читайте на 1-й стор.)

Виконуючи, як мовиться, свій журналістський обов'язок, я звернулася до секретаріату Президента України з проханням про акредитацію на прес-конференцію Президентів Індії Абдули Камала та України Віктора Ющенка. Відповідь співробітниці прес-служби секретаріату мене дуже здивувала: «Ми акредитуємо лише 20 українських засобів масової інформації. Будуть тільки телеканали та інформагентства. Зал дуже маленький». Таке журналістам «Голосу України» доводилося часто чути і раніше, коли ми дзвонили до адміністрації Президента. Але я була впевнена, що часи відсутності місця на прес-конференції для журналістів парламентської газети канули в Лету. Це що, дежа-в'ю?

Нова влада охоче демонструє нам свої розкладачки і душові. Але щира відкритість проявляється не в тому, щоб влаштовувати екскурсії міністерськими кабінетами, а у вільному доступі до інформації. А де ж обіцяна доступність? Невже в Києві немає такого залу для прес-конференцій, який може вмістити всіх бажаючих? Щодо привілейованих телевізійників, то виявилося, що й у цьому секретаріат злукавив. Наприклад, журналістів телекомпанії НТН до «тіл» президентів теж не допустили, посилаючись на заходи безпеки...

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

P. S. ***Прес-секретар Президента України Ірина Геращенко в одному зі своїх перших телеінтерв'ю на цій посаді пояснювала відмови в акредитації на той чи інший захід тим, що, мовляв, журналістів багато і всі хочуть прийти, а можливості такої немає. Тому вона обіцяла дотримуватися певної ротації. Сьогодні одні, завтра інші. Проте схоже, що працювати прес-служба вирішила все-таки по-старому. Оскільки якщо навіть виходити з правила, про яке заявила Геращенко, то на цей раз «Голос України» мав законне право бути присутнім на цій прес-конференції.***

■ СВІТ КОРОТКО

РОСІЯ

З Чубайса належить

Шкода, завдана Москві під час недавньої енергоаварії, становить майже 800 мільйонів рублів. Міська адміністрація заявляє, що ця сума не включає втрати Московського нафтопереробного заводу. Шестиденний простій оцінюють у 3 мільярди рублів. Глава РАТ «ЄЕС Росії» Анатолій Чубайс пообіцяв виплатити належні за законом компенсації всім потерпілим.

КИРГИЗІЯ

Грядуть арешти родини екс-президента

Генпрокуратура Киргизії видала санкцію на арешт зятя екс-президента республіки Аскара Акаєва — Аділя Тойгонбаєва. Слідчі також мають намір допитати і самого Акаєва, який, за деякими даними, перебуває у Підмосков'ї. Прокуратуру цікавить, зокрема, доля півмільйона доларів, нібито переданих екс-президентові головою Національного банку Киргизії.

ПАЛЕСТИНА

Палестинського лідера прооперували

У ході свого візиту до Йорданії був госпіталізований глава Палестинської Автономії Махмуд Аббас. 69-річний палестинський лідер скаржився на нездужання і втому. Йому зробили операцію на коронарних судинах. Лікарі розцінюють стан Аббаса як задовільний.

ІЗРАЇЛЬ

Дату зустрічі змінити не можна?

Ізраїльський прем'єр Аріель Шарон зустрінеться з главою Палестинської національної адміністрації Махмудом Аббасом 21 червня в Єрусалимі. Головні питання порядку денного — виконання домовленості про припинення вогню, проблеми евакуації ізраїльських військ та єврейських поселенців із сектора Газа і з частини Західного берега річки Йордан.

ФІНЛЯНДІЯ

Знадливе небо Суомі

Урядова комісія Фінляндії вимагає від Росії припинити порушувати фінський повітряний простір. За останні кілька місяців російські військові літаки неодноразово перетинали фінсько-російський повітряний кордон. Останній раз вони порушили повітряні кордони цієї країни на початку травня. А за півроку було зареєстровано близько десятка таких випадків.

Китай

Трясе і топить

Південь країни постраждав від повені, а захід і схід — від землетрусів. Підземні поштовхи були зафіксовані відразу в двох провінціях. У Тибеті їх сила досягала 5,9 бала за шкалою Ріхтера. Другий землетрус зафіксовано біля берегів острова Тайвань. Тут сила поштовхів була 6 балів. Епіцентр містився за 80 кілометрів на південний схід від Тайбея.

А от повені сталися в південних провінціях КНР. Загинуло більше двадцяти осіб, 35 пропали безвісти.

ДЕНЬ
П'ЯТНИЦЯ, 3 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 101 (3601)

Україна відстає у термінах реалізації «Дорожньої карти» в рамках виконання Плану дій Україна—ЄС на 2005 рік

«Укрнафта» придбала на Придніпровській товарній біржі 25 автозаправних станцій за 162,3 мільйона гривень

■ У НОМЕР

Після «Пальмової гілки» настала «Зоряна мить»

Золото і діаманти віднині отримуватимуть таланти України. Учора першими володарями нагороди в галузі мистецтва «Зоряна мить» стали молоді українські митці — режисер Ігор Стрембицький та сценарист Наталя Конончук. Напередодні українці вперше за історію Каннського кінофестивалю здобули «Золоту пальмову гілку» на цьому конкурсі. І ось тепер для них настала зоряна мить на Батьківщині. Як дізнався «Голос України», нагороду розробив і запровадив відомий ювелірний «Дім Лобартас». Автор цієї коштовності Ірина Карпова. Робота із золота та діамантів за формою дещо нагадує зірку.

До речі, «Дім Лобартас» презентував ще й «Діамантову мушлю». Почесний знак вручатимуть майстрам пера за популяризацію культурного надбання та формування позитивного іміджу нашої країни — одного зі світових лідерів у галузі мистецтва.

М. К.

Домушники, начувайтесь

Несмертельну «кімнатну» міну створили українські зброярі. Вона дасть можливість захистити квартиру чи автомобіль від злодія. Автоматика вмикається в момент перетинання порушником невидимого лазерного променя. «Електрокуля» поцілить тільки в «дозволені» місця тіла або в ноги. Від ураження струмом у зловмисника настає тимчасовий шок, **передає ForUm.**

На Памір — мотоциклом

Мотоциклом вітчизняного виробництва не завжди доїдеш до сусіднього села, але інженеру з Тернополя Роману Мартинюку вдалося здійснити на своєму залізному коні навколосвітню подорож. А днями він гайнув на Памір. Разом з ним вирушив і кінооператор зі Львова Сергій Петров. Мандрівники подолають 15 тисяч кілометрів. І під час подорожі зніматимуть фільм, який глядачі побачать на телеканалі «Дискавері».

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Київ готується до Дня Дніпра

Столична влада виділила 200 тисяч гривень на проведення свята «День Дніпра», який заплановано на 2 липня. На набережній Дніпра в Наводницькому парку відбудуться загальноміські дитячі змагання з вітрильного спорту, а також концерт.

■ ФОТОФАКТ

У Києві триває будівництво естакади дворівневого Подільсько-Воскресенського мостового переходу через р. Дніпро, що проходитиме паралельно зі станцією метро «Подільська» нової лінії.

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

Господарський суд Полтавської області порушив справу № 7/41 про банкрутство ПСП «Авангард» (Полтавська область, с. Піски), код ЄДРПОУ 30827251, р/р 26009487 в Кременчуцькій філії АППБ «Аваль», МФО 331638. Арбітражним керуючим призначено Чорнокондратенко Інессу Петрівну (ліцензія АА № 047555 від 21.06.01, м. Кременчук, вул. В. Бойка, 13/12).

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ. вул. Куйбишева. 1а) від 10.05.2005р. по справі № Б 29/64/05 ПП «Армапром» (м. Дніпропетровськ, вул. Фучика, 30. Код ЄДРПОУ 32998771, р/р 26007050700390 в КБ «ПриватБанк» м. Дніпропетровська, МФО 305299) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру по справі. ліквідатором призначено Бєліка Сергія Пилиповича (ліцензія АА № 719888, адреса: м. Дніпродзержинськ, а/с 396, тел. (0569) 53-13-06, (0562) 34-65-92.

Надзвичайний стан як норма життя

Якщо є потреба придбати частину бойової установки «Град», їдьте до Новобогданівки

■ РАКУРС

Потрібно терміново оголосити надзвичайний стан у Новобогданівці Запорізької області. З цією пропозицією Міністерство з питань надзвичайних ситуацій має намір звернутися до Кабміну. Про це ще минулого тижня повідомив секретар РНБОУ Петро Порошенко.

Думаю, всі згадали, про яку Новобогданівку йдеться. Рік тому там була пожежа на складі боєприпасів, унаслідок якої сталася техногенна катастрофа. Отож нинішнє рішення про надзвичайний стан було прийняте на нараді з утилізації озброєнь. Мовляв, незабаром літо, відпустки, канікули, а з утилізацією боєприпасів — цілковита, м'яко кажучи, катастрофа. Треба знищити 10—15 тисяч тонн, а грошей немає.

А чого ж раптом зараз, через рік? Це запитання «Голосу України» викликало деяке здивування в МНС. У мене навіть виникла підозра, що в міністерстві не зовсім в курсі заяви Порошенка. Але це лише наші припущення. А офіційно там заявили, що на території, якою вони опікуються (взагалі на ній, крім фахівців МНС, працювали специ з Міноборони і Внутрішніх військ МВС), розмінування завершено, школу відбудували, будинки відремонтували, ФАП «підшарманили», спорткомплекс зробили тощо. А утилізація — то клопіт армійський.

У Міноборони переконані, що коментувати заяви РНБОУ — не їхня компетенція. Щодо обстановки в Новобогданівці, то експерти працювали над розмінуванням аж до глибоких холодів, а в мороз виколупувати боєприпаси із землі немає ніякого сенсу. Роботу припинили, а тепер вирішили, що все потрібно вивчати по-новому і залучати інвестиції. Нині ведуть переговори з іноземними партнерами. Найспекотніше сонце, звісно, для боєприпасів не проблема, але якщо спалахне суха трава і раптом виникне пожежа... Тобто у цьому небезпека все-таки є.

У Внутрішніх військ, які охороняють периметр, головного болю чимало. Найперше — шукачі пригод, тобто кольорового металу. Їдуть, наче біля Новобогданівки медом намазано. Нещодавно затримали відважну п'ятірку, яка приїхала, ніби на рибалку — на УАЗі, а в сусідній лісосмузі ще й тракторець про всяк випадок залишили. А співробітники обласного управління з боротьби з незаконним обігом наркотиків під час обшуку знайшли в мешканця Новобогданівки, крім маріхуани, частину бойової установки «Град»...

Новобогданівка рік тому

Однак принципове питання: що змінить надзвичайний стан? Люди в погонах чітко і в один голос заявили: діятимемо згідно із законом про надзвичайний стан. Це означає, що Внутрішні війська посилять наряди (хоча натякають, що по-хорошому потрібна нова сигналізація). Військові також матимуть особливі повноваження, наприклад, можуть носити зброю, обшукувати перехожих. У разі потреби — без особливих церемоній евакуювати місцеве населення.

Але в усій цій історії вірогідною видається ще одна версія. До населеного пункту, який перебуває під особливою увагою, попливуть гроші, наприклад, із резервного фонду Кабміну. Область має всі підстави реалізовувати проекти, просити гранти, «ловити» транші. До того ж усе це напряму, а не через складну бюрократичну бюджетну систему. Подейкують, якось приїхав за схожих обставин обласний чиновник і як розійшовся: мовляв, як це так, газу немає? А його там ніколи й не було.

Урешті основна проблема — утилізація боєприпасів — залишається нерозв'язаною. Хоча Петро Порошенко зазначив, що на тій нараді з утилізації прийнято рішення звернутися до Кабміну з проханням прискорити... розгляд фінансування.

Ольга СРІБНА.
Фото з архіву «ГУ».

Дах над головою — краще, ніж нічого

Хмельницький. Тридцять безпритульних дітей області тепер мають дім. З вокзалів і підвалів їх забрали до притулку для неповнолітніх, який відкрили у передмісті. Діти перебуватимуть в ньому, поки не вирішиться їхня подальша доля. Новосілля допомогла відсвяткувати агрофірма «Проскурів», котра віддала свій дитячий садок. Під час відкриття притулку голова ОДА Іван Гладуняк пообіцяв, що всі безпритульні діти області, а їх майже 400, найближчим часом проживатимуть у закладах подібного типу.

Ірина КОЗАК.

Навчання з-під палиці

Миколаїв. Зі школи-інтернату № 5 для дітей-сиріт звільнено вихователку за «аморальний вчинок і порушення етики педагога». Жінка била дітей, але керівництво намагалося приховати ці факти. Директорові школи і його заступникові оголошено догану.

Не проспати б...

■ ТЕМА

Одна з передостанніх тем («Рецепт катастрофи», «ГУ», 26.05.05) викликала інтерес читачів, чимало з яких лають автора за те, що він «свідомо паплюжить дійсність і занижує успіхи в економіці». По-друге, дрікають за посилання на нібито непоінформованість голови Нацбанку Польщі Лєшека Бальцеровича про стан справ в економіці України.

Згодна: «хитрий Бальцерович», звісно ж, лукавив, коли запевняв, що «не знає» про стан справ в Україні. Справді, міжнародну статистику за рубежем поставлено чудово. Вона не орієнтується на нюанси організаційного характеру: хто кого піймав, посадив, позбавив власності тощо. Для оцінки ситуації досить десятка показників, щоб мати повне уявлення про стан економіки.

Що ми маємо на цей момент в Україні? Як свідчать статистичні дані, недобір доходів держбюджету в першому кварталі становив 10,5 млрд. грн. і нині скоротився до 10 млрд. За середнього значення для 4 місяців 35,4 млрд. грн. факт становив 25,4 млрд. грн., бо за квітень замість середньомісячного показника 8,9 млрд. грн. зібрали 9,4 млрд. грн. Як ніколи багато, але це — тимчасове явище, тому що приріст ВВП знизився з 5,4 до 5,0%. А що менше приріст ВВП, то менше можливість для наповнення скарбниці за рахунок виробництва, яке дедалі глибше грузне у трясовині фінансової кризи, тобто кризи неплатежів.

У лютому дебіторська заборгованість знову пішла вгору, становивши на 1 березня 314,8 і 397,3 млрд. грн. На 1 квітня ці цифри ще збільшилися — до 319,9 і 411,8 млрд. грн., з одного боку, підтвердивши прогноз про поглиблення кризи, а з другого — перевищивши рекорд з кредиторської заборгованості на 1 грудня 2004 р. (401,9 млрд. грн.). У цьому зв'язку профіцит зведеного бюджету, що зріс з початку року до 2,9 млрд. грн., здається малою втіхою, адже різниця між дебіторською і кредиторською заборгованістю (дефіцит платіжних коштів) становила на 1 квітня рекордну суму: 411,8 — 319,9 = 91,9 млрд. грн. Досі банківська сфера не давала приводів для занепокоєння завдяки зваженій політиці НБУ. Однак не підкріплені виробничими успіхами

монетарні показники теж поповзли вниз. Одне те, що в обмінних пунктах курс валют «тихцем» перевершив обмінний курс НБУ, означає наближення штормової погоди й на валютному ринку.

Святковий травень навряд чи щось змінив у цій ситуації. Завдання полягає в тому, аби «не проспати» червень. Інакше за святковим шоу сто організаційного характеру може настати тяжке похмілля на все друге півріччя. Треба терміново подолати наслідки «революційного» синдрому, який призвів до одночасного «падіння» 18 тис. голів керівників різного масштабу, й переходити у фазу «еволюційного» розвитку економіки за визначеним планом, скоригованим під ситуацію, що склалася. Деталі попереднього плану, який не публікується, однак постфактум стає дедалі яснішим, мають бути переорієнтовані на нові цілі, що не мають нічого спільного з вільним чи мимовільним «розгромом» національної економіки.

Валентина ПИСАНСЬКА.

З утилізацією боєприпасів — цілковита, м'яко кажучи, катастрофа. Треба знищити 10—15 тисяч тонн, а грошей немає

Дельфінчикам — рибки, а гідам — що зловлять...

Умань і «Софіївка» — поняття нероздільні. Надзвичайної краси природа, чисті озера з білими лебедями, затишні алеї, печерки, водоспади... Але коли ми опинилися безпосередньо біля Національного дендропарку НАН України, уся романтика кудись зникла:

— Одразу давайте гроші за паркування, — постукала у вікно автомобіля жіночка, — 5 гривень. І стояти тут можна тільки до шостої вечора, у вас на прогулянку півтори години.

Ми нічого не зрозуміли: ціни за стоянку машин у Черкаській області вп'ятеро вищі за київські?

— Ця стоянка охороняється, — висунула аргумент немолода співрозмовниця, — тому й такса така.

— А де ж охорона? — перепитуємо.

— Я — охорона! — гордовито примружилась «сек'юріті». Усі автомобілі, що тут стоять, — під моїм наглядом...

Наступна несподіванка чекала на нас біля входу. Ціна квитків за кілька років зросла десь у півтора разу. Бажання дізнатися, чи не стала часом «Софіївка» українським Діснейлендом, змусила нас піти на розвідку.

— На жаль, державне фінансування покриває лише 30 відсотків від річних витрат, необхідних для парку, — сумно розповідає завідувачка відділу наукової інформації «Софіївки» Тетяна Балабак, — а зарплату з бюджету отримує 141 співробітник із 524-х. Окрім того, в нас працюють 130 екскурсоводів, котрих ми самі навчаємо, проводимо спеціальні курси — і лише після складання іспиту допускаємо до відвідувачів. «Софіївка» — національна гордість, і ми зобов'язані тримати марку. Особливо перед туристами з інших країн.

З'ясовується, англійці, німці, французи, поляки мають можливість послухати екскурсію про Уманський дендропарк рідною мовою. І всі гіди завжди на місці, що особливо приємно. З одного боку. А з другого... Виявляється, екскурсоводи не отримують щонайменшої ставки. Їхні гроші — відсоток від кожного «опрацьованого» клієнта.

— Але ми ніколи не відмовляємося допомогти тим, у кого просто немає грошей, — запевняє Тетяна Балабак. — Звісно, учасники Великої Вітчизняної війни, ліквідатори аварії на ЧАЕС, діти, пенсіонери відвідують дендропарк безплатно. Але змусити наших екскурсоводів працювати безплатно ми не маємо права. Хоча, незалежно від зарплати, треба залишатися людьми. От нещодавно прийшла до нас група ветеранів з проханням подивитися парк. Ми їм безкоштовно провели чудову екскурсію. Взагалі-то ціни встановлює адміністрація парку. Але, звичайно, ми все погоджуємо з міською владою. Те, що зараз подорожчали квитки й паркування, — вимушений крок. Нині дуже підвищилися ціни на паливо, на будматеріали. Якщо ми самі нічого не вирішимо, «Софіївка» просто загине!

— Ми не раз писали листи до президії з проханням про фінансову допомогу, — каже кандидат біологічних наук, учений секретар відділення загальної біології НАНУ Олег Новожилов, — і зо два роки тому ситуація дещо покращилася. Тепер держава виділяє кошти хоча б тоді, коли треба робити терміновий ремонт у якомусь ботанічному саду чи парку. Проблем вистачає: на Донеччині землю ботсаду весь час то забирають, то віддають, адміністрація навіть змушена була звільняти працівників. В Інституті ботаніки зберігається 300-річний гербарій, за яким треба ретельно слідкувати. На Карадазі величезні кошти йдуть на годівлю дельфінів... Кожен викручується, як може. Зокрема, підвищуючи ціни на квитки чи екскурсії. Але погоджує цінову політику міська влада, і саме вона має слідкувати, щоб адміністрація дендропарку діяла в рамках законодавства. Мені здається, що з Уманським дендропарком сьогодні усе гаразд: там стали більше займатися науковою діяльністю, відкрили уже чотири наукові підрозділи. Якщо виникають якісь господарчо-організаційні питання, їх можна вирішити на місці. Нині «Софіївка» не бореться за виживання, а розвивається!

Залишається сподіватися, що з лиця землі ніколи не зникне той дивовижний сад, про який писав князь Іван Долгорукий: «Якщо ви хочете мати правдиве поняття про те, що звичайно називають полями Єлісейськими, земним раєм, прийдіть у «Софіївку» і подивіться в ній генію творчому. Не думайте одначе, щоб я хотів представити вам красу надуману. Сад цей — один із щасливих і неодмінних наслідків мистецтва людського...»

Дарія ГОРСЬКА.

Фото Миколи МЕЛЬНИКА.

Реформу треба починати знизу

■ ДНІ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ» НА ВІННИЧЧИНІ

Протягом двох останніх днів травня група журналістів нашої газети вивчала на Вінниччині проблеми впровадження адміністративно-територіальної реформи. Область, як відомо, одна з чотирьох експериментальних у державі, де нині втілюється у життя запропонована модель зміни адміністративно-територіального устрою, яку пізніше планується поширити на інші регіони. «До впровадження адмінреформи треба підходити дуже виважено і комплексно, — сказав у розмові з журналістами голова облдержадміністрації Олександр Домбровський. — Одночасно вирішуючи питання бюджетної та земельної реформи, а також економічні проблеми в АПК, без чого не можна відродити село. Тільки після попередньої апробації цих параметрів на практиці можна робити певні висновки». Разом з тим уже сьогодні очевидно: запропоновану модель реформи треба починати знизу.

Під час зустрічей з представниками органів влади і мешканцями сіл у Літинському та Хмільницькому районах, які відвідали «голосоукраїнці», люди одноголосно застерігали від необдуманого перекроювання територій. Підставою для таких хвилювань стала нова карта Вінниччини, представлена на розгляд під час Всеукраїнської наради з питань упровадження реформи, що відбулася напередодні у Вінниці. Думки вінничан з цього приводу, а також розповіді про низку інших проблем регіону, зокрема надання статусу курортополісу містові Хмільник, зайнятість сільського населення, яке домінує на Вінниччині (хоча на полях ми часто бачили працівників з інших регіонів держави), — про все це та інше в одній з наших наступних публікацій на сторінках «Голосу України».

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

■ ФОТОФАКТ

Фото Олексія ШИБАНОВА (Укрінформ).

У столичному Будинку кіно відкрився VI Київський міжнародний фестиваль реклами, в якому беруть участь роботи, опубліковані у ЗМІ, рекламних кампаніях або реалізовані в іншій формі з січня 2004 року по квітень 2005-го.

Кількість місць у вузах перевищує кількість випускників

Нинішнього року на 450 тисяч випускників шкіл чекає... 680 тисяч місць у вищих навчальних закладах. Постає питання: хто і кому складатиме іспити?

Від псевдоуніверситетів доведеться відмовитись. Так вважає міністр освіти і науки Станіслав Ніколаєнко, який зустрівся з депутатами Хмельницької обласної ради. А в середній школі, на думку міністра, необхідно наводити порядок з підручниками. В першу чергу потрібно віддрукувати книги єдиного зразка для старшокласників, оскільки в них нині відчувається дефіцит. А от чи потрібно щороку видавати численні букварі та підручники з допоміжних предметів, міністр не впевнений.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

На наше вугілля накинули оком іноземці

До керівництва Луганської області звернулися чотири великі компанії зі світовим ім'ям, що зацікавилися місцевим вугіллям. Але щоб зайняти гідне місце на ринку, формування якого в Україні починається з 1 липня, необхідно вирішити питання технічного оснащення шахт і довести собівартість палива до рентабельного рівня. Одним із кроків наміченої програми стане конкурс на всі керівні посади у вуглевидобувних об'єднаннях, на шахтах і збагачувальних фабриках.

Алла АНТИПОВА.

Завітайте до «павутиння»

Донецька область. У бібліотеках Донецька, Маріуполя, Ясинуватої, Артемівська, Костянтинівки, Дружківки, Краматорська, Харцизька нині можна через Інтернет знаходити необхідну інформацію. А сталося це завдяки реалізації програми «Інтернет для публічних бібліотек». Її мета — надати читачам відкритий і вільний доступ до світового «павутиння», а також навчити користуватися інформаційними технологіями.

Представники відділу преси, освіти і культури посольства США в Україні повідомили, що протягом останніх чотирьох років у 76 бібліотеках та бібліотечних системах України відкрито 92 Інтернет-центри. Всього у конкурсі брали участь 400 українських бібліотек. У рамках програми, яка фінансується урядом США, на розширення доступу громадян України до всесвітнього «павутиння» виділено близько 1,4 мільйона доларів. Заклади культури отримали кошти на придбання техніки, програмного забезпечення, оплату навчання і послуг провайдера.

Ліна КУЦ.

Таємниці закритого острова

Новинка нинішнього курортного сезону в Кирилівці — екскурсії в закриту зону. Любителі гострих відчуттів можуть побувати на острові Бирючий. Це та частина Приазовського національного заповідника, куди досі не ступала нога туриста і де надзвичайно багата флора і фауна.

Відкриття сезону збіглося зі святкуванням 200-літнього ювілею селища, яке щороку приймає понад 1,5 млн. відпочивальників. Це не тільки громадяни України та Росії, а й німці, голландці, датчани, чехи і французи. Сьогодні в Кирилівці більше 300 санаторіїв і 14 дитячих таборів.

Ігор САМОЙЛЕНКО.

Запоріжжя.

Бермудський водоспад

В Яремчі, що на Прикарпатті, є знаменитий водоспад, краса якого зачаровує туристів на смерть.

Так, фотографуючи компанію своїх друзів на його фоні, 22-річний іванофранківець надто близько підійшов до води і незчувся, як зсунувся з каменя в річку. Течія понесла його у самий вир крутежу. Дивом хлопець втримався у бурхливій воді, глибина якої сягає 20 метрів. На щастя, рятувальники підоспіли вчасно і витягли побитого об каміння хлопця на берег.

А ось восьмирічного школяра врятувати не вдалося. Приїхавши з класом на екскурсію до водоспаду, хлопець хотів помити руки у воді, але послизнувся на камені, вдарився головою об другий і пішов під воду. З річки витягли уже мертве тіло.

Яремчанські рятувальники нарікають, що вберегти від таких трагедій вони не в силі, бо відпочивальники на їхні застереження реагують мало.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Подарували... винзавод

Посадові особи Фонду майна Криму, ДП «Бахчисарайський виноробний завод» та донецькі спритники завдали збиток державі в сумі 13 937 597 грн. Працівники кримського УБОЗу встановили, що посадові особи Фонду майна і винзаводу передали в оренду ВАТ «Фонтан» підприємство, яке перебувало в державній власності. Потім його реорганізували в комерційну структуру з донецьким «корінням», якій задарма передали державне майно. Проти учасників оборудки порушено кримінальну справу.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Стихія «поласувала» бруківкою

У Кам'янець-Подільському районі підрахували збитки, завдані смерчем та грозовою зливою, які похазяйнували тут наприкінці минулого тижня. На полях господарств у селах Крушанівка, Нефедівці, Рункошів, Подільське на площі 635 гектарів замулено посіви. Постраждали також присадибні ділянки селян. Стихія була такою потужною, що змила навіть півтори тисячі квадратних метрів бруківки та асфальтного покриття в кількох населених пунктах.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Вітаємо переможців

Вінницька область

1. Радіоприймач
Жученко Людмила Іванівна — Тульчинський р-н, с. Шпиків.
2. Газовий побутовий лічильник
Паламарчук Дмитро Йосипович — смт Тростянець, вул. Гоголя, 38.
3. Грошовий виграш — тридцять гривень
Карпінська Яніна Варвівна — Хмільницький р-н, с. Куманівці.
4. Бібліотека творів вінницьких письменників
Підкоморна Фросина Гнатівна — Гайсинський р-н, с. Жерденівка.
За виграшами звертатися: м. Вінниця, власний кореспондент «ГУ» Скрипник Віктор Степанович, тел.: 8-0432-32-40-16.

Волинська область

1. Набір продукції Рожищенського сирзаводу (торгова марка «Роси»)
Міщук Григорій Меркурійович — Любомльський р-н, с. Штунь.
Грищук Петро Григорович — Луцький р-н, с. Городище.
Писачук Василь Микитович — Шацький р-н, с. Піща.
2. Бібліотечка літератури від видавництва «Надстир'я»
Бубела Василь Кузьмич — Старовижівський р-н, с. Любохини.
Чворун Петро Іовичч — Маневицький р-н, с. Колки, вул. Іванівська.
Шестерина Надія Антонівна — Ківерцівський р-н, с. Носовичі.
3. Електронний годинник від державного підприємства «Волиньторф»
Артемук Олександр Федорович — Старовижівський р-н, с. Синове.
Іщик Микола Адамович — Камінь-Каширський р-н, с. Осівці.
Вронський Петро Іванович — Локачинський р-н, с. Марковичі.
За виграшами звертатися: м. Луцьк, Київський майдан, 9, приміщення обласної ради, кім. 108, власний кореспондент «ГУ» Якименко Микола Олександрович, тел.: 8-03322-4-71-95.

Дніпропетровська область

1. Іменний годинник від ВАТ «Енергозберігаюча компанія «Дніпрообленерго»
Беленьков Іван Олексійович — м. Вільногірськ, бульвар Миру, 1.
Дробот Володимир Григорович — Широківський р-н, с. Розівка.
Гужвій Марія Арсентіївна — Межівський р-н, с. Новопавлівка, вул. Молодіжна.
Кочерга Олександр Пантелеймонович — м. Павлоград, вул. Алєксєєва.
2. Портфелі шкіряні від ЦК профспілок металургів та гірників України.
Ведякін Павло Іванович — Апостолівський р-н, с. Ленінське, вул. Леніна.
Ведмеденко В. Е. — Новомосковський р-н, с. Меліоративне.
Лебідь Віктор Петрович — м. Верхньодніпровськ, вул. Чехова.
Катан Галина Борисівна — м. П'ятихатки, вул. Мамона.
3. Іменні годинники від ЦК профспілок металургів та гірників України
Скрипник Віктор Устимович — Петропавлівський р-н, с. Троїцьке.
Підопригора Михайло Анисимович — Дніпропетровський р-н, с. Балівка, вул. Леніна.
Савченко Іван Максимович — м. Дніпродзержинськ, вул. Медична, 34.
Ємець Тамара Степанівна — м. Кривий Ріг, вул. Жовторєченська, 1.
Подарунки будуть вручені представником редакції.

Донецька область

1. Курс лікування в госпіталі Сітько МРТ
Ковальчук Клавдія Олександрівна — м. Донецьк, вул. Петровського, 93.
Доля Марія Дем'янівна — м. Ясинувата, кв. 102, б. 7.
Міхнева Лідія Єгорівна — м. Макіївка, м-н Сонячний, б. 16-А.
Бережной Микола Петрович — м. Донецьк, вул. Жебелєва, 24.
2. Комплект книг на кримінальну тематику
Михайлов Лев Федорович — м. Дружківка, вул. Індустріальна, 10.
Панасовська Євдокія Семенівна — м. Краматорськ, вул. Калініна.
Бибко Іван Васильович — Краснолиманський р-н, с. Ярова, вул. Підлужна.
Калініченко В. Г. — м. Волноваха, пр. Путейський, 8-Г.
За виграшами звертатися: м. Донецьк, власний кореспондент «ГУ» Кущ Ліна Володимирівна, тел. 8-0622-94-08-61.

Житомирська область

1. Грошовий приз — п'ятдесят гривень.
Мацапура Іван І. — Радомишльський р-н, с. Вишевичі.
Гладкевич Юлія Германівна — м. Бердичів, вул. Котляревського, 6.
2. Годинник чоловічий наручний
Вознюк Василь Федорович — Олевський р-н, смт Новоозерянка, вул. Гагаріна, 8.
Барановський Іван Петрович — Овруцький р-н, п. в. Потаповичі, с. Смолине.
3. Годинник жіночий наручний
Мельник Ганна Борисівна — Новоград-Волинський р-н, с. Кикова.
4. Сувенір
Целованський Олександр Антонович — Малинський р-н, с. Новоселиця.
Бервеко О. О. — м. Коростишів, вул. Грибоєдова, 32.
Піскун Петро Захарович — смт Червоноармійськ, вул. Чайковського.
Петрик Федора Іванівна — Чуднівський р-н, с. Карпівці, вул. Кірова.
Лоханський Йосип Володимирович — м. Андрушівка, вул. Учительська.
За виграшами звертатися: м. Житомир, власний кореспондент «ГУ» Кавун Олексій Дем'янович, тел.: 8-0412-22-08-57.
Примітка: призи за побажанням передплатників можуть бути надіслані поштою.

Закарпатська область

1. Жіноча блузка від ВАТ «Мукачівська трикотажна фабрика «Мрія»
Мигович Мар'яна Василівна — Свалявський р-н, с. Росош, вул. Перемоги.
2. Чоловічий капелюх від ТОВ «Хустфільц»
Мороз Анатолій Миколайович — Тячівський р-н, с. Нересниця, вул. Вакарова.
3. Дитяча шапочка від ТОВ «Хустфільц»
Поляк Є. А. — Виноградівський р-н, с. Чорнотисів, вул. Головна.
4. Від корпорації «Закарпатсадвинпром» — пляшка коньяку «Закарпатський»
Керницький Степан Федорович — м. Мукачеве, вул. Донського, 7-А.
Федорович Костянтин Якович — м. Ужгород, вул. Можайського, 18.
Васильєв Іван Трифонович — Іршавський р-н, с. Ільниця, вул. Леніна.
За виграшами звертатися: м. Ужгород, власний кореспондент «ГУ» Гудзоватий Іван Степанович, тел.: 8-03126-7-23-82.

Запорізька область

1. Умивальник «Тюльпан»
Сушко Георгій Трохимович — м. Запоріжжя, вул. Чарівна, 153.
2. Кавовий сервіз на шість персон
Гриб Любов Володимирівна — Василівський р-н, с. Кам'янське, вул. Колгоспна.
3. Подарунковий набір (пакет, футболка, кепка, блокнот, ручка)
Прихідько Григорій Васильович — Новомиколаївський р-н, с. Сторчове, вул. Молодіжна.
Діброва Олександра Григорівна — Пологівський р-н, с. Новофедорівка, вул. Молодіжна.
Ярош Євген Олексійович — м. Вільнянськ, вул. Жовтнева.
Шебеда Микола Ілліч — м. Бердянськ, вул. Калініна.
За виграшами звертатися: м. Запоріжжя, власний кореспондент «ГУ» Самойленко Ігор Петрович, тел.: 8-0612-39-04-90.

Івано-Франківська область

1. Парасоля ВАТ «Івано-Франківський завод «Промприлад»
Рештник Мирон Федорович — Рогатинський р-н, с. Пуків.
Візінський Степан Григорович — Городенківський р-н, с. Семаківці.
2. Бібліотечка книжок, випущених ВАТ «Коломийська друкарня ім. Шухевича»
Кушка Василь Ілліч — Снятинський р-н, с. Борщів.
За виграшами звертатися: м. Івано-Франківськ, власний кореспондент «ГУ» Назарчук Дарина Іванівна. тел.: 8-0342-52-26-65.

Київ

1. М'яч футбольний фірми «КІНЕТІК» (генеральний директор Сергій Коноваленко)
Атласман Михайло Михайлович — вул. Туполєва, 17-А.
Капшученко Микита Олександрович — пр. 40-річчя Жовтня, 15-А.
Семенченко Тетяна Іванівна — вул. О. Кошового, 6.
2. Вентилятор «Scarlett»
Кудря Микола Миколайович — вул. Сімферопольська, 9.
3. Фотоальбом Олександра Клименка «Миротворча діяльність українського війська»
Тимошенко Олексій Федорович — вул. Бойченка, 14.

Київська область

1. Кросовки «BROOKS»
Лещенко Микола Омелянович — смт Гостомель, вул. Ювілейна.
2. Обігрівач АТН-19
Біденко Тамара Петрівна — смт Бородянка, вул. Леніна.
3. Фотоальбом Олександра Клименка «Миротворча діяльність українського війська»
Гончаренко Надія Олексіївна — Макарівський р-н, с. Пашківка, вул. Леніна.
Чирва Іван Петрович — смт. Коцюбинське, вул. Пономарьова, 2-А.
Віннічук Микола Арсентійович — м. Вишневе, вул. Вітянська, 1.
Шульга Григорій Павлович — м. Кагарлик, вул. Шевченка.
Смишляєва Валентина Григорівна — м. Тараща, вул. Видна, 12.
Виграші по Києву та області можна отримати в редакції. Запитувати відділ листів, тел.: 8-044-454-81-63.

Кіровоградська область

1. Радіоприймач
Некіз Анатолій Васильович — Онуфріївський р-н, с. Млинок, вул. Леніна.
2. Настінний годинник
Таран Євгенія Павлівна — Долинський р-н, м. Долинська, вул. Дзержинського.
Зубаха Микола Миколайович — м. Знам'янка, вул. Октябрська, 49.
3. Будильник
Босий Іван Омелянович — Гайворонський р-н, с. Бандурове.
Бабенко Ганна Семенівна — Бобринецький р-н, с. Мар'янівка.
Дудник Андрій Микитович — Онуфріївський р-н, смт Павлиш, вул. Молодіжна.
Виграші надійдуть поштою після пред'явлення до редакції передбачених умовами конкурсу документів.

Автономна Республіка Крим

1. Набір виробів від ВАТ «Сімферопольська макаронна фабрика»
Орел Антоніна Юхимівна — Севастополь, вул. П. Корчагіна.
Мацюк Михайло Якович — Сакський р-н, с. Ліснівка, вул. Волкова.
Денисов Іван Іванович — м. Керч, вул. Корольова, 18.
2. Набір виробів від ВАТ «Сімферопольська кондитерська фабрика»
Хоменко Ірина В'ячеславівна — Бахчисарайський р-н, с. Скалисте, вул. Будьоного.
Сапожнікова Світлана Миколаївна — Ленінський р-н, Щолкіне.
Пояркова Ніна Пантелеймонівна — Білогірський р-н, с. Зуя, вул. Советська.
3. Набір вин від АП «Діоніс»
Матюшкіна Ніна Іванівна — с. Чорноморське, вул. Кірова, 77.
Дерун Галина Іллівна — Нижньогірський р-н, Новогригорівка.
Руденко Ольга Михайлівна — м. Сімферополь, с. Аграрне, вул. Спортивна.
4. Набір вин від Бахчисарайського винзаводу «Фонтан»
Гордієнко Ганна Єгорівна — м. Джанкой, с. Майське, вул. Майська.
Завгородній Іван Трохимович — м. Євпаторія, смт Новоозерне, вул. Паркова.
Волошин Павло Петрович — м. Алушта, вул. Ялтинська.
5. Набір вин від «Кримвинпрому» (Первомайський винзавод)
Горбаченко Борис Маркович — Красноперекопський р-н, с. Ільінка, вул. Курчатова.
Качур Михайло Михайлович — Роздольненський р-н, с. Кропоткіно, вул. 40 років Перемоги.
Орлов Олексій Давидович — м. Євпаторія, вул. Поворотна, 10.
6. Поліграфічна продукція від видавництва «Світ» Кримської філії Товариства «Україна-Світ»
Супрун Микола Григорович — Чорноморський р-н, с. Красносільське, вул. Садова.
За виграшами звертатися: м. Сімферополь, власний кореспондент «ГУ» Хоменко Віктор Васильович, тел.: 8-0652-22-33-23.

Луганська область

1. Набір постільної білизни
Руденко Алла Петрівна — Перевальський р-н, с. Малоіванівка, вул. Леніна.
2. Електропраска
Кувичка Тамара Тимофіївна — смт Біловодськ, вул. Хорунжого.
3. Скатертина з серветками
Жигайлова Алла Іонівна — Троїцький р-н, с. Демино-Олександрівка, вул. Набережна.
4. Грошовий виграш — п'ятдесят гривень
Жилченко Анатолій Якович — м. Луганськ, вул. Героїв Бреста, 16.
Шевченко Михайло Васильович — Марківський р-н, с. Сичанське, вул. Ворошилова.
За виграшами звертатися: м. Луганськ, вул. Лермонтова 1-б, кім. 516, корпункт «ГУ», власний кореспондент Антипова Алла Павлівна, тел.: 8-0642-53-13-77.

Львівська область

1. М'ясорубка (ручна) від заводу «Електропобутприлад»
Немчук Катерина Романівна — м. Белз, вул. Мицкевича, 90.
Лелик Ольга Михайлівна — Кам'янсько-Бузький р-н, с. Старий Добротвір, вул. Надбужна.
2. М'ясорубка електрична від заводу «Електропобутприлад»
Дикий Петро Миколайович — Мостиський р-н, м. Судова Вишня, вул. Шевченка.
Мишолівська Ніна Петрівна — м. Львів, вул. Повітряна, 88.
Кіндратишин Богдан Михайлович — Сколівський р-н, с. Ямельниця.
3. Лікувальний віброелектромасажер
Думінська Ганна Дмитрівна — Бродівський р-н, с. Підкамінь.
Мельник Павло Іванович — м. Червоноград, вул. Тарнавського, 2.
За виграшами звертатися: м. Львів, власний кореспондент «ГУ» Теленчі Оксана Євгенівна, тел.: 8-032-238-76-28.

Миколаївська область

1. Комплект продукції Перво-

Виграші бажано отримати протягом місяця з дня опублікування списку переможців

Шановні читачі, щиро дякуємо за любов до «Голосу» та участь у розіграші подарунків!

майського швейного підприємства АТЗТ «Санта Україна»
Тимофіїв Іван Матвійович — м. Миколаїв, вул. Будівельників, 18
Шкіндер Володимир Григорович — Жовтневий р-н., с. Квітневе.
Змієвський Василь Антонович — м. Первомайськ, вул. Металістів, 27
Акулов Юрій Леонідович — Врадіївський р-н, с. Бобрик.
Куц Костянтин Кузьмич — Березнегуватський р-н, с. Маліївка.
За виграшами звертатися: м. Миколаїв, власний кореспондент «ГУ» Івашко Олена Миколаївна, тел.: 8-0512-35-30-17.

Одеська область

1. Електричний чайник
Чолак Варвара Андріївна — Болградський р-н, с. Дмитрівка, вул. Річна, 4.
Ханін Федір Іванович м. Білгород-Дністровський, вул. Проводицька, 12.
2. Кавоварка
Вітвіцький Анатолій Борисович — Савранський р-н, смт. Саврань, вул. Котовського, 28.
3. Мішок цукру
Бондаренко Валентина Пилипівна — Котовський р-н, с. Новоселівка.
4. Набір склянок
Романенко Любов Михайлівна — Великомихайлівський р-н, с. Новопетрівка.
5. Калькулятор електричний
Яковенко Іван Іванович — Арцизький р-н, с. Нова Іванівка, вул. Радянської Армії, 62.
6. Набір авторучок
Ларіонов Валентин — Кодимський р-н, с. Будеї.
7. Набір ножів кухонних
Піщанський Володимир Артемович — Балтський р-н, с. Пасат.
8. Ваза для квітів керамічна
Дідик Лідія Олександрівна — Котовський р-н, п. в. Гидерим, с. Великий Фонтан.
9. Тостер
Янєва Надія Дмитрівна — Саратський р-н, с. Благодатне.
За виграшами звертатися: м. Одеса, власний кореспондент «ГУ» Воронков Вячеслав Володимирович, тел.: 8-0482-37-92-27.

Полтавська область

1. Комплект художньо-публіцистичної літератури
Говорун Олександра Миколаївна — смт Опішня, вул. Першотравнева.
Протасенко Василь Опанасович — м. Лубни, вул. Першотравнева, 14.
Кот Микола Пантелеймонович — Гребінківський р-н, с. Григорівка.
Клименко Микола Якович — Глобинський р-н, с. Градизьк.
Вовк Євген Пилипович — м. Полтава, с. Вороніна, вул. Ставицького.
2. Футболка
Глотова Віра Вікторівна — Великобагачанський р-н, с. Устивиця.
Яковук Олексій Петрович — Машівський р-н, Коновалівська с. р., с. Усть-Лип'янка.
Забіяка Олександра Григорівна — Новосанжарський р-н, с. Лелюхівка.
Павленко Володимир Петрович — Миргородський р-н, с. Мокріївка.
Шматко Микола Макарович — Гадяцький р-н, с. Гречанівка.
3. Подарунковий набір
Покутній Феодосій Васильович — Кременчуцький р-н, с. Недогарки, вул. Приморська.
4. Набір скляного посуду
Прогнімак Михайло Прокопович — Карлівський р-н, с. Ланна, вул. Ватутіна.
5. Канцелярський набір
Каменєв Іван Васильович — м. Комсомольськ, вул. Руднична.
6. Кавомолка
Погрібняк Іван Іванович — Котелевський р-н, с. Велика Рублівка.
За подарунками звертатися: м. Полтава, власний кореспондент «ГУ» Скобельський Віталій Вікторович, тел.: 8-05322-7-25-54.

Рівненська область

1. Передплата на «Голос України» на друге півріччя 2005 року
Колдун Василь Петрович — Сарненський р-н, с. Бутейки, вул. Лісова.
Якимчук Любов Ананіївна — Здолбунівський р-н, с. Кунин, вул. Плесо.
Шевчук Інна Василівна — Дубровицький р-н, с. Осова.
Кравчук Степан Титович — Зарічненський р-н, с. Храпин.
Нечипорко Галина Сергіївна — Березнівський р-н, с. Богуші.
2. Фірмові футболки та кепки
Козаченко Олександр Олейсійович — м. Костопіль, вул Пархоменка.
Маринич Микола Омелянович — Рокитнівський р-н, с. Березове, вул. Гагаріна.
Балдич Тамара Миколаївна — смт Рокитне, вул. І. Франка, 2.
3. Шоколадні цукерки від ВАТ «Костопільський завод продтоварів»
Каретников Василь Лазаревич — м. Дубно, вул. Я. Купала.
Хвалько Василь Сергійович — Зарічненський р-н, с. Тиховір, п. в. Островськ.
Тростянчук Геннадій Ф. — Млинівський р-н, с. Пекалів.
Бабич Ганна Андріївна — смт Зарічне, вул. Калецька.
Климнюк Ярослав Павлович — Дубенський р-н, с. Підлужжя.
Ярощук Людмила Василівна — Сарненський р-н, с. Мале Вербче.
Семенюк Ганна Семенівна — Гощанський р-н, с. Воскодави.
За виграшами звертатися: м. Рівне, власний кореспондент «ГУ» Юркова Олександра Давидівна, тел.: 8-0362-62-10-90.

Сумська область

1. Гардини для спальної кімнати
Зуєва Марія Стефанівна — Путивльський р-н, с. Шулешівка.
Думін Микола Іванович — м. Охтирка, пров. Кирківський.
Литвиненко Іван Михайлович — м. Ромни, булв. Шевченка, 9.
Сай Лідія Іванівна — Липоводолинський р-н, с. Підставки.
2. Фірмові футболка та кепка
Жаден Єфросинія П. — м. Путивль, вул. Комсомольська, 26.
3. Грошовий виграш — тридцять гривень
Сердюк Іван Нестерович — Недригайлівський р-н, с. Беседівка.
Сухоставська Віра Миколаївна — м. Суми, вул. Ковпака, 20.
За виграшами звертатися: м. Суми, власний кореспондент «ГУ» Жмурков Владислав Рішардович, тел.: 8-0542-36-61-00.

Тернопільська область

Комплект книжок художньої літератури від видавництва «Богдан»
Михайленко Михайло Петрович — Гусятинський р-н, с. Пізнанка.
Равська Віра Андріївна — м. Шумськ, вул. Зелена.
Шеліга Богдан Йосипович — смт Козова, вул. Вітошинського, 14.
Горошко Павло Кіндратович — Лановецький р-н, с. Борщівка.
Байрак Зіновій Михайлович — Чортківський р-н, с. Шманьківці.
За виграшами звертатися до представника «ГУ», тел.: 8-0352-23-54-66.

Харківська область

Від Харківського державного підприємства «Електротяжмаш»
1. Електром'ясорубка
Лобач Федір Федорович — Дворічанський р-н, с. Ольшана, вул. Миру, 309.
Колесник Павло Іванович — м. Ізюм, вул. Первомайська, 2.
Андреєва Людмила Гаврилівна — Первомайський р-н, с. Високе, вул. Піонерська, 19.
2. Пральна машина «Харків'янка»
Веклич Ганна Іванівна — Зачепилівський р-н, с. Чернещина.
Рябініна Надія Миколаївна — Нововодолазький р-н, с. Охоче, вул. Молодіжна, 2.
Пересада Олександр Ілліч — м. Харків, вул. Врожайна.
3. Соковижималка «Росинка».
Дяченко Микола Олексійович — Куп'янський р-н, с. Нечволодівка, вул. Радянська.
Смий Ольга Дмитрівна — Близнюківський р-н, с. Олексіївка.
Кущенко Микола — Лозівський р-н, с. Смирнівка.
Яровий Микола Петрович — м. Чугуїв, вул. Харківська, 82.
За виграшами звертатися: м. Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, кім. 388, власний кореспондент «ГУ», Косий Микола Іванович, тел.: 8-057-705-18-44.

Херсонська область

1. Електрообігрівач Каховського заводу ЕЗУ
Яценко Федот Федотович — Чаплинський р-н, с. Кучерявоволодимирівка, вул. Космічна.
Мищенко Борис Олександрович — м. Генічеськ, вул. Махарадзе, 24.
2. Вироби швейного підприємства «Красень»
Гмиря Валентина Петрівна — Херсон, вул. 28 Армії, 2.
Коряк Микола Павлович — м. Каховка, вул. Пушкіна, 93.
Гаран Семен Семенович — Скадовський р-н, смт Лазурне, вул. Радянська.
За виграшами звертатися: м. Херсон, просп. Ушакова, 47, кім. 418, власний кореспондент «ГУ» Брусилова Алла Георгіївна, тел.: 8-0552-26-36-32.

Хмельницька область

1. Набори посуду від ЗАТ «Полонський фарфор»
Слободовський Володимир Юхимович — Волочиський р-н, с. Війтівці, вул. Набережна.
Юзепольський С. А. — Хмельницький р-н, с. Давидківці, вул. Ленінградська.
Дев'ятак Велентина Василівна — Полонський р-н, с. Москвитянівка.
Шевчук І. І. — Летичівський р-н, смт Летичів, вул. Бугська.
Кошай Г. Г. — м. Хмельницький, вул. Достоєвського.
Грищук Омельян Григорович — Дунаєвецький р-н, с. Чечельник.
2. Продуктовий набір від Хмельницького хлібокомбінату
Ковальчук Лариса Андріївна — Славутський р-н, с. Іванівка.
Гнап Володимир Іванович — Городоцький р-н, м. Городок, вул. Шевченка, 60.
Салацінський Альфонс Альбінович — Теофіпольський р-н, с. Волиця-Польова.
За призами звертатися: м. Хмельницький, власний кореспондент «ГУ» Козак Ірина Анатоліївна тел.: 8-0382-77-18-20.

Кам'янець-Подільський район

1. Від історичного музею-заповідника екскурсія древнім Кам'янцем-Подільським для всієї родини
Тимчук Марія Миколаївна — Кам'янець-Подільський р-н, с. Шустівці.
2. Родинна вечеря в ресторані «Оскар»
Алексеєва Олена Семенівна — м. Кам'янець-Подільський, вул. Пушкінська, 33.
3. Спеціальний приз благодійного фонду «Стара фортеця»
Козак Андрій Іванович — Кам'янець-Подільський р-н, с. Колодіївка, вул. Дністровська, 60.
4. Добірка видань про Кам'янець-Подільський
Білик Іван Іванович — Кам'янець-Подільський р-н, с. Дерев'яне.
За призами звертатися до власного кореспондента Шпильової Віри Филимонівни, тел.: 8-03849-2-51-75.

Черкаська область

1. Борошно вищого гатунку від підприємства «Златодар» (3 кг)
Хименко Клавдія Василівна — Звенигородський р-н, с. Боровикове.
Тарасюк Олена Кузьмівна — Монастирищенський р-н, с. Аврамівка, вул. Аврамівська.
2. Сувенір із лози від майстра народної творчості Петра Ткаченка
Коваленко Федір Гнатович — м. Умань, вул. Б. Хмельницького.
3. Шкатулка з соломки від майстра народної творчості Петра Ткаченка
Метьолкіна Лілія Миколаївна — м. Сміла, вул. 9 січня.
4. Ювілейні календарі «Василь Симоненко — витязь української поезії»
Тарасюк Сергій Йосипович — Христинівський р-н, с. Осітна.
Кононученко Володимир Захарович — Городищенський р-н, с. Старосілля.
Олійник Олексій Панасович — Шполянський р-н, с. Лозуватка.
Гречка Дмитро Онупрійович — Черкаський р-н, с. Мошни, вул. Савченка.
Кабанець Н. І. — Золотоніський р-н, с. Новодмитрівка, вул. Ворошилова.
5. Відеокасета концерту сучасної естрадної пісні
Василевський Арнольд Євгенійович — м. Черкаси, вул. Б. Вишневецького, 29.
За виграшами звертатися: м. Черкаси, бул. Шевченка, 185, кім.139, власний кореспондент «ГУ» Титаренко Лідія Іванівна, тел.: 8-0472-32-86-77.

Чернівецька область

1. Грошовий подарунок — сто гривень
Косташ Марія Іванівна — Кельменецький р-н, с. Нелипівці.
Стрелець Василь Фомич — м. Глибока, вул. Лісова.
Бойчук Вікторія Іванівна — Хотинський р-н, с. Круглик.
Громко Михайло Манaлійович — Заставнівський р-н, м. Заставна, вул. Незалежності.
Дзик Петро Олексійович — Сокирянський р-н, с. Селище.
2. Грошовий виграш — п'ятдесят гривень
Банар Василь Федорович — Новоселицький р-н, с. Костичани.
Гуцуляк Микола — Кіцманський р-н, с. Суховерхів, вул. Миколайчука.
Ткачук Віктор Теодорович — Сторожинецький р-н, с. Стара Жадова.
Дудчак Іван Павлович — Заставнівський р-н, с. Ржавинці.
Маслій Федір Федорович — м. Сокиряни, вул. Серпнева.
Куриндаш Галина Іванівна — Путильський р-н, с. Яблуниця.
Каленчук Микола Григорович — Вижницький р-н, с. Коритне.
Морарь Михайло Степанович — м. Новоселиця, вул. Щорса, 18.
Балицький Олександр Леонтійович — Хотинський р-н, с. Клішківці.
Іванов Микола Феодосійович — м. Чернівці, пр. Незалежності, 83.
За виграшами звертатися: м. Чернівці, вул Міцкевича, 5, представник «ГУ» Сулима Сергій Богданович, тел.: 8-0372-58-55-56.

Чернігівська область

1. Велосипед
Ткаченко Ольга Григорівна — м. Бобровиця, вул. Вереснева,12.
Шевчук Григорій Степанович — м. Бобровиця, вул. Пролетарська, 43.
Івченко Валентина Григорівна — Бахмацький р-н, с. Варварівка.
Галаган Гаврило — смт Козелець, вул. Перемоги.
Коваль Микола Васильович — Коропський р-н, с. Верба, вул. Садова.
2. Годинник
Гертлейн Марія — м. Чернігів, вул. Щорса
3. Радіоприймач
Полулях Микола Григорович — Ніжинський р-н, с. Колісники.
За виграшами звертатися: 14000, м. Чернігів, вул. Воровського, 10, Чепурний В. Ф., тел.: д. 7-73-86, р. 4-92-83. Павленко Сергій Олегович, власний кореспондент «ГУ», тел.: 8-0462-95-74-18.
Примітка: розіграш подарунків проводився серед передплатників «ГУ» на рік та перше півріччя 2005 року.

Виграші бажано отримати протягом місяця з дня опублікування списку переможців.
Переможцям розіграшу приз видається тільки після пред'явлення паспорта та копії довідки про ідентифікаційний код. Складається також відповідний акт у двох примірниках, який підписують переможець (або особа, уповноважена переможцем) та представник редакції.

■ ФОТОФАКТ

**Львівський автомобільний завод тільки-но відзначив своє 60-річчя. За цей час випущено 365 тисяч машин.
На знімку: путівку в життя незабаром одержить чергова машина з маркою «ЛАЗ».**

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

■ КРИМІНАЛ

У ролі слідчих — пенсіонери

Довічно відбуватиме ув'язнення у в'язниці суворого режиму вінничанин Борис В. Апеляційний суд Вінницької області залишив цей вирок без змін.

Суворі покарання винесено ще трьом членам злочинного угруповання: Наталя Л. отримала 15 років позбавлення волі, Варден С. — 12, Віктор П. — 10. Три роки пробуде за гратами ще один учасник бандитського угруповання — Олександр Ц.

Ініціювали розшук злочинців, хоч як дивно, члени обласної асоціації «Пенсіонери Поділля». Це вони забили на сполох, коли за загадкових обставин несподівано зникла самотня старенька вінничанка Клара Олександрова. А невдовзі після того в її квартирі поселилися чужі люди.

Як кажуть члени асоціації, міліція спершу не відреагувала на їхнє звернення. Тоді настирливі пенсіонери розповіли про цей випадок у пресі, а самі взялися збирати факти. Як згодом з'ясували добровільні слідчі, жінку вбили, щоб заволодіти її квартирою. Пізніше правоохоронці встановили, що члени злочинного угруповання перед убивством пенсіонерки звели зі світу двох братів-наркоманів та самотнього старого чоловіка, який зловживав алкоголем. Рідні у них не було, тому їх зникненням ніхто не цікавився. Здобуті злочинним шляхом квартири переоформляли і продавали через ЖЕКи та інші служби міськвиконкому.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Виплачувати зарплату допомагає… прокуратура

З початку року прокуратурою Полтавської області внесено близько двохсот реагувань стосовно вчасної виплати заробітної плати, порушено понад 20 кримінальних справ, до відповідальності притягнуто 89 посадовців. На вимогу прокурорів відшкодовано понад 7 млн. грн. заборгованості із заробітної плати. Найбільше таких порушень виявлено у Великобагачанському, Гадяцькому, Кременчуцькому, Лубенському, Лохвицькому районах. Окрім цього, прокурори вживають заходів стосовно усунення виявлених порушень та профілактики їх скоєння. Зокрема, лише за результатами розгляду документів реагування прокурорів міст Полтави та Кременчука погашено заборгованість із виплати заробітної плати на загальну суму більш як мільйон гривень.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Законне бажання почуватися вдома

Вітчизняні бізнесмени заснували Фонд захисту честі та гідності українських підприємців від лжеінвесторів

■ ПРОБЛЕМА

2 грудня 2001 року український підприємець Володимир Гуленко прийшов до орендованого ним офісу й побачив, що його пограбовано. Як з'ясувалося, документацію та інформацію на комп'ютерах знищив господар квартири, громадянин Франції Жан Паньє. Пошуки правди тривають уже чотири роки.

Винесені на вулицю меблі, поламані, зниклі й спустошені аж до базових програм комп'ютери, зниклі сейфи з документами і контрактами — директорові «Фінансової консалтингової групи» того дня здавалося, що його створюваний з такими труднощами багато років бізнес рухнув назавжди.

Важко було уявити собі майбутнє, але ще складніше зрозуміти, як таке могло статися. Адже офіс був орендований у престижному центрі міста у власника —іноземного громадянина, що, здавалося б, апріорі мало унеможливлювати різні дикості.

Але, з'ясовується, Жан Паньє вломився і розорив офіс, роздобувши попередньо ухвалу суду.

Точніше, як стало зрозуміло згодом, французький громадянин з'явився в суд і повідомив, що він усно домовився про здавання офісу в оренду, але орендарі відмовляються йому платити. А тому він попросив суд винести ухвалу на їх виселення. Феміда пішла назустріч власникові приміщення, не спромігшись вислухати наймачів, після чого майно «Фінансової консалтингової групи» було викинуто на вулицю.

До того ж на розгляд суду француз представив оформлений заднім числом договір оренди офісу, підписаний з однієї сторони Жаном Паньє, а з другої — фірмою «Джуба», директором якої, за нашими даними, є Паньє. Отака нехитра технологія, за допомогою якої, на мій погляд, можна на «законних» підставах удертися практично до будь-якого офісу або квартири, чи навіть до приміщення вищих державних діячів України.

Проте є в цій справі одне «але». Домовленість про оренду офісу було укладено не усно, а письмово й оформлено відповідним договором, де всі нюанси відносин двох сторін чітко виписано.

А тому слід віддати належне суду, який одразу скасував свою помилкову ухвалу на користь француза, тільки-но побачив справжній документ, наданий фірмою «Фінансова консалтингова група», і дуже оперативно поновив право орендарів займати приміщення. Щоправда, було вже пізно.

Отже, Жан Паньє не представив у суді всіх документів, про які знав, чим увів учасників процесу в оману і домігся потрібного собі, але незаконного рішення. Що й було підтверджено наступними процесами у цій справі.

Але це було пізніше, а тоді, наприкінці 2002 — початку 2003 року, міліція Печерського району Києва тільки починала розплутувати складний клубок «бізнес-діяльності» французького громадянина в нашій країні. З'ясувалося, що крім безцеремонного ставлення до орендарів Жан Паньє має ще один недолік — він не платить податки, займаючись купівлею-продажем квартир по всьому місту.

Розселяючи комуналки, француз продавав і здавав в оренду квартири в центрі міста досить солідним клієнтам. При цьому постійно забував платити податки, як потім установить суд, у розмірі, що в 3 000 разів перевищував неоподаткований мінімум доходів громадян.

Проте враження, що правда нарешті перемогла, з'явилося в керівника компанії «Фінансова консалтингова група» 2003 року.

Печерський районний суд 22 серпня 2003 року виніс вирок, яким визнав француза Жана Паньє винним у шахрайстві та низці інших злочинів. У результаті француз одержав восьмирічний тюремний строк і позбувся частини свого майна. На користь потерпілих від його діяльності осіб була зроблена відповідна матеріальна компенсація. Пізніше, правда, апеляційний суд зменшив строк ув'язнення француза до чотирьох з лишком років. Згодом вину француза підтвердив і Верховний Суд України.

Але викривальні рішення судів анітрохи не зменшили той потік скарг і листів, якими француз продовжував засипати українські відомства і пресу, барвисто розповідаючи про знущання, яких зазнає іноземний інвестор (тобто Жан Паньє) в Україні.

Іноді його послання знаходили співчуття в держорганах, і тоді проводили нові розслідування, або серед журналістів, і тоді з'являлися статті, які проклинали інвестиційний клімат у нашій країні.

Але ціну всім скаргам француза, напевно, найкраще продемонструє відповідь, отримана ним з апарату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Цей найавторитетніший у країні орган захисту свобод громадян, провівши власне розслідування у даній справі, сповістив Жана Паньє про те, що припиняє з ним листування з цього питання.

Тим часом, доки тривали численні розгляди, перевірки та власні розслідування, у країні відбулися відомі політичні зміни.

Новий шквал листів і прохань француза накрив державні органи України. Тепер уже головною темою своєї невинності Жан Паньє обрав не питання необхідності захисту іноземних інвесторів в Україні, а тему реабілітації осіб, котрі постраждали від колишнього політичного режиму. Він почав стверджувати, що причиною всіх неприємностей, які сталися з ним, є режим колишнього президента і ті корупційні можливості, що при ньому існували. При цьому забуваючи, що свій бізнес він вів за старого режиму.

У результаті 21 квітня 2005 року відбулося ще одне судове засідання, на якому француза було визнано винним в ухилянні від сплати податків. Але суд, навіть з огляду на вік підсудного і той факт, що в нього на утриманні неповнолітній син, усе одно стягнув з нього додаткові грошові штрафи. Треба зазначити, що вирок від 21 квітня 2005 року досі не набув законної сили.

Сьогодні український підприємець Володимир Гуленко не має жодних сумнівів щодо того, чим і в подальшому займатиметься Жан Паньє. Судові витрати, пов'язані із захистом від інтриг усюдисущого француза, вже стали звичною статтею витрат у бюджеті таки поновленої насилу компанії «Фінансова консалтингова група». А перевірки і домисли француза, що їх регулярно публікує преса, зачіпають честь, гідність та ділову репутацію українського підприємця і забирають серйозну частину здоров'я співробітників фірми.

Крім того, глава «ФКГ» упевнений у тому, що сьогодні вже досить багато українських підприємців постраждало від різних махінаторів, котрі видають себе за іноземних інвесторів у нашій країні.

Водночас Володимир Гуленко, який має досвід ведення міжнародного бізнесу, запитує: а що сталося б з українським підприємцем у Франції, якби він наважився розорити офіс місцевої французької фірми?

І сам на нього відповідає: у ЄС таку людину від дуже тривалого тюремного строку не врятували б жодні апеляції і посилання на корумпованість того чи того політичного режиму.

Причиною такої різниці між двома країнами підприємець вважає той факт, що в Україні надто сильно розвинений комплекс запобігання перед іноземцями, які найчастіше виявляються не тими, за кого себе видають.

Бо як інакше пояснити той факт, що людина, викрита у шахрайстві, продовжує безкарно лити потоки бруду на інвестиційний клімат в Україні у вітчизняних і закордонних газетах і телепрограмах?

Будучи діловою людиною, директор «Фінансової консалтингової групи» чув від своїх колег і партнерів чимало історій про іноземців, які, зображуючи із себе інвесторів, попросту намагалися, і часто небезуспішно, поставити себе у вигідніше становище порівняно з українськими партнерами. І дуже часто, розбираючи конфліктні ситуації, українська влада ставала не на бік правди, а на бік того, хто, як їй здавалося, підвищує міжнародний імідж країни в очах інвесторів.

Бачачи такий стан справ, Володимир Гуленко, як людина ініціативна і не здатна миритися з обмеженням своїх прав у своїй же країні, виступив з ініціативою створення «Фонду захисту честі та гідності українських підприємців від лжеінвесторів».

Підприємець упевнений, що, об'єднавшися з іншими бізнесменами, можна буде показати всім, хто намагається зловжити українською гостинністю, що головним у нашій країні є верховенство закону. Перед яким усі мають бути рівні — і вітчизняні інвестори, і іноземні.

Одночасно Володимир Гуленко має намір домагатися винесення суворіших вироків усім лжепідприємцям, зокрема і Жану Паньє. А від слідчих органів вимагати не тільки суворого покарання усім фальшивим інвесторам, а й їхнім пособникам, які, наприклад, в описаній справі не зазнали жодного покарання.

Микола РЕНГІН.

Морський берег

Крізь призму Закону

Посилені на два тижні перевіряльниками, які є працівниками Генеральної та обласних прокуратур, робочі групи кримської прокуратури почали реалізацію плану перевірки законності усіх рішень про виділення земель на Південнобережжі (й невдовзі — по всьому Криму), із Партенітської, Лівадійської, Гурзуфської селищних, Алуштинської міської, Маломаякської, Лучистівської, Ізобільненської сільських рад, а також Бахчисарайського та Сімферопольського районів.

Акцент в розробленому на координаційній нараді керівників правоохоронних органів з питань боротьби з корупцією «плані очищення узбережжя» — на земельних відносинах і приватизації об'єктів державної та комунальної власності.

Поетапно будуть перевірені рішення про виділення земель усіх місцевих органів влади й місцевого самоврядування півострова. Розглядають питання не лише оцінки земель, а й вартість споруд відчужених санаторіїв і пансіонатів.

Уже перші результати засвідчили: порушення земельного законодавства мали тотальний характер. Список позовів про визнання операцій купівлі-продажу незаконними і державних актів на землю недійсними «пухне» щодня.

Але, наголошують правоохоронці, йдеться не про реприватизацію. Повернуться в державну чи комунальну власність лише ті землі, рішення про виділення яких за результатами перевірок визнають прийнятими з порушенням закону. Можливо, нові власники повинні будуть доплатити державі до реальної вартості придбаних об'єктів і земель. Тим більше, що багато хто з них, передусім іноземні інвестори, не проти такого варіанта вирішення проблеми. Адже після встановлення, що майно чи землі придбані законно, вже ніхто й ніколи не зможе пред'явити новим господарям будь-яких претензій.

Щоб Президент і Верховна Рада почули всіх

Громадський комітет сприяння боротьбі з корупцією відкрив у Будинку профспілок в Сімферополі кабінет прийому громадян. Вони можуть зайти сюди з ранку до вечора чи подзвонити по тел. 610-779. Люди, котрі зневірилися в державних структурах, покликаних забезпечувати законність і справедливість, намагаються знайти тут управу на хапких на руку чиновників, пишуть скарги Президенту країни, Генпрокурору. Їх болі не залишаються без відгуку й реагування.

Комітет уже розглядає кілька десятків корупційних діянь, за чималою кількістю яких уже порушено кримінальні справи. Зокрема, завдяки ремстуванню кримчан і оперативно-пошуковим заходам ялтинської міліції встановлено, що посадові особи уряду автономії й Алуштинського міського управління земельних ресурсів, зловживаючи службовим становищем, перевищили свої повноваження, незаконно провели відчуження на користь ЗАТ «Санаторій Карасан» понад 20 га землі, більша частина якої належить до природно-заповідного фонду і є парком-пам'яткою садово-паркового мистецтва загальнодержавного значення. До того ж вартість відчуженої землі (рішення по якій мають право приймати Кабмін України чи місцева рада за обов'язковим погодженням з Верховною Радою України), занизили у 55 (!) разів. За зібраними матеріалами стосовно цих посадових осіб прокуратура порушила кримінальну справу. Особлива увага до тих чиновників, які за доволі скромної зарплати змурували собі величні «палацики». З усіма своїми «доcлід-

«У мене буде кожен день приймальний» —

такий професійний девіз обрав для себе Григорій Барабаш

■ ОСОБИСТОСТІ

Херсонська прописка з'явилась у його житті несподівано. Це було п'ять років тому, коли вже була набрана висота професійного злету: сільський хлопець, солдат-десантник, він уже в 30 років очолив Конотопський міський відділ внутрішніх справ, доріс до звання полковника і, найголовніше, мав заслужений авторитет серед своїх земляків.

Цьому сприяли не лише високі посади, сміливість та мужність (почасти майже легендарна) професіонала міліції, внутрішня організованість і вимогливість до себе, а ще й виняткова принциповість. На це є десятки документальних доказів. І, вочевидь, найяскравіший із них — намагання зруйнувати злочинну схему колишнього керівника Сумщини Володимира Щербаня. Боротьба з таким потужним кланом велася не на рівних. Тоді зазнали поразки десятки працівників конотопського заводу «Мотордеталь». А сам Григорій Барабаш більше в Конотопі залишатися не міг. Ось тоді й отримав призначення на Херсонщину.

Знаючи Барабаша із Конотопа як високого професіонала та принципову людину, київське керівництво довірило йому вищу посаду — першого заступника начальника управління податкової міліції ДПА, а пізніше —заступника голови податкової служби Херсонської області.

Минулого року сплинув час на вислугу років в органах внутрішніх справ.

— Отже, відставка, Григорію Олексійовичу? І як же ви зі своєю професійною енергійністю «впишетеся» в обмежені формати?

— Про відставку й мови бути не може. Маю силу і наснагу до роботи. А ще — внутрішню потребу бути поруч із земляками. Це не просто ностальгія. Це вже визріла вірність рідному краю і необхідність віддячити добром кожному мешканцеві Конотопа. А тому практично щодня маю нову інформацію про події в місті моєї юності. Я знаю практично на 70 відсотків ситуацію в економіці, політичній та соціальній сферах моєї малої батьківщини.

Знаю, якого нагального вирішення потребують проблеми системи комунального господарства. Там накопичена така велика заборгованість... Ще й досі місто не почало підготовку до зими. А час спливає... Знаю про чванливість нинішніх службовців. Тож даю слово людям: у мене не буде приймальних днів. У мене буде кожен день приймальний. Достатньо лише однієї обґрунтованої скарги на службовця від мешканців — одразу звільнення. Ті, хто працював зі мною у міліції, знають: так і буде. Бо сповідую філософію: не тільки йти назустріч людям, а й неодмінно бути поруч із людьми, сприймати біль кожного як особистий. Хоч би як нинішні можновладці тішилися думкою, що міська виконавча структура мусить задовольняти щонайперше їхні інтереси. Помиляються. Кожен із державних службовців мусить знати, як «Отче наш», що передусім вони служать місту та людям. І зобов'язані це робити професійно й чесно.

— А ви особисто готові до високих вимог, яким мають відповідати фахівці нової команди?

— Слово офіцера — закон. І я ніколи не візьмуся за справу, до якої не маю ні хисту, ні практики, ні емоційної готовності. І за цим — не просто гучні слова. Маю чіткий аналіз соціально-економічного розвитку Конотопа. Непокоїть ситуація з газифікацією, яку роками обіцяли, проте це так і залишилося нездійсненою мрією. Досить серйозні стосунки склалися між владою та підприємцями: суцільні побори, і ніхто не бачив, куди ті гроші дівалися. Чимало проблем і щодо діяльності тендерних комітетів, де теж усе вирішується за вказівкою, на підтримку вигідних структур. Час від розмов переходити до ефективних дій, щоб забезпечити цілковиту прозорість використання коштів міського бюджету, проведення тендерів тощо.

— Григорію Олексійовичу, це цілком зрозумілі для людей економічні програми. А як щодо готовності протистояти неправді, навіть чорному злу?

— Я пройшов десятки таких випробувань. Пригадується найболючіше. Це було за часів Володимира Щербаня. Тоді була затіяна справжня економічна афера, коли незаконно передавали у власність від одного господаря до іншого конотопський завод «Мотордеталь». (Принагідно скажу: це унікальне підприємство з виробництва гільз, які мають попит на вітчизняних та зарубіжних комбайно-тракторних заводах, навіть для складання «Мерседесів».) Тоді про це на Сумщині мало не пошепки говорили, а я та мої колеги оприлюднили факти значних порушень під час відкриття кредитної лінії на 1 мільйон доларів та незаконної приватизації державного майна на 28 мільйонів гривень.

Однак справу тоді на сьомий день закрили (хіба можна було очікувати іншого за тих часів?). Робітникам заборгували 2,5 мільйона гривень зарплати. Майно, як то кажуть, до цурки передали «своєму» власникові.

То були важкі для мене часи: перекручена інформація, плітки... Я прагнув донести людям хоч дещицю правди. Влада зробила все, щоб мене не почули. Єдине, чого домігся, це виплати боргу у зарплаті. Залишатися надалі в Конотопі було небезпечно. Ось тоді й отримав призначення на Херсонщину.

— Кажуть, критикувати попередника легко. Чи готові ви сприймати критику мужньо, як і належить офіцерові?

— Критика попередника передусім принижує гідність того, хто критикує. Я не дотримуюся таких правил. Щонайперше проведу глибокий аналіз і аудит, і якщо не я, а контролюючі органи виявлять порушення у використанні коштів громади Конотопа (нецільове, неефективне), матеріали буде передано у відповідні органи. Оце і вся моя критика...

Я сприйму спокійно конструктивну критику. Я хочу бачити свої помилки, так би мовити, зі сторони, щоб у подальшому їх не лише усувати, а й не припускатися. Інакше не можна. Критика подібна до хвороби Боткіна. Можна лікувати — і жовтизна зникне з обличчя. А можна тільки припудритись — і ти вже ніби не хворий. Але це тільки для сторонніх. А для себе, поглянувши у внутрішнє дзеркало, ти ще й досі хворий...

— Григорію Олексійовичу, а як щодо солоденького нахвалювання? Зумієте вистояти перед такою спокусою, як перша особа міста?

— Уявіть, що ви сідаєте в потяг і він тихенько рушив. Приїхав до наступної зупинки вчасно, не смикає, різко не гальмує — тоді ви машиніста навіть не згадуєте. Буде таке враження, що поїзд приїхав ніби сам по собі. А якщо з перших хвилин поїзд різко гальмує, запізнюється, напевне, ви не раз згадаєте машиніста. Ось так і голова міської ради, міський голова. Що менше згадуватимуть, то, закономірно, більше будуть бачити і переконуватися, чи є практично зрушення на краще.

І єдине, перед чим я не встою, то це перед тим, щоб ще раз не почути добре слово про мою родину...

— Але ж, як правило, людям військовим не властиві сентиментальність та відвертість у монологах про своїх рідних...

— Це помилкове враження. Люди є люди. Розповідаючи про своїх батьків Олексія Феодосійовича та Клавдію Яківну — красивих зовні, добрих душею, звичайних сільських трудівників, про свою дружину Катерину Михайлівну — мій надійний тил, мою опору, про своїх синів Олександра та Юрка — мою особливу гордість, повірте, маю відчуття, що я — щаслива людина. Обидва мої сини — юристи. Обрали мою дорогу. Сашко закінчив університет внутрішніх справ, працює заступником начальника митного посту. Юрко в нас — змалечку інтелектуал, ще в шкільні роки виборював першість України з правознавства. Школу закінчив із золотою медаллю, а в Харківській Національній юридичній академії був удостоєний президентської стипендії, мав звання кращого оратора і за рік опанував усі науки, передбачені трирічною програмою аспірантури. Він —кандидат юридичних наук, науковий співробітник кафедри конституційного права академії. На дітей покладаю великі надії.

— А в Конотопі чи будуть надійні плечі, крім рідних та друзів, на які ви можете обіпертися?

— Це будуть плечі кожного з моїх земляків. Адже ні голова, ні 40 депутатів не можуть нічого зробити без підтримки територіальної громади. Депутати визначають стратегічні напрями, мету, але позитивний результат можливий лише за практичної участі мешканців міста.

Надійною підтримкою стане мій досвід, здобутий і в міліції, і в податковій. А ще — основи мого професійного характеру: кожна копійка мусить іти до державної скарбниці. І тільки за такої формули співпраці — «я + мої земляки» — можемо відчувати себе людьми самодостатніми і збутися як особистості.

Любов ДЯЧЕНКО,
Оксана ДАЦЮК.

Конотоп — Херсон.

А як же надбавка?

У мене загального заводського стажу — 34 роки, з них 25 років гарячого, за списком № 1. Чи маю я право на надбавку до пенсії?

Катерина ШАПКА.

Полтавська область.

Для визначення розміру пенсії за віком відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» застосовують коефіцієнт страхового стажу, який дорівнює одному відсотку за кожний повний рік страхового стажу. Крім того, за кожний повний рік стажу роботи до 1 січня 2004 року на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затвердженим Кабінетом Міністрів України, зайнятість на яких давала право на пенсію на пільгових умовах, до страхового стажу додатково зараховують по одному року.

При цьому коефіцієнт страхового стажу з урахуванням періодів до набрання чинності Законом (до 01.01.2004 р.) не може перевищувати 0,75, а з урахуванням страхового стажу на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затвердженим Кабінетом Міністрів України, зайнятість на яких дає право на пенсію на пільгових умовах, — 0,85.

Якщо загальний стаж становить 34 роки і з них 25 років — за списком № 1, то до 34 років ще додається 25 років і за загальний стаж 59 років коефіцієнт стажу становитиме 0,59. Тобто пенсію призначатимуть у розмірі 59 відсотків заробітку.

Володимир МАКСИМЧУК,
заступник керівника управління апарату Федерації профспілок України з питань соціального захисту.

женнями» комітет знайомить широку громадськість, факти про корупцію посадових осіб доводить до Президента й Верховної Ради країни якнайоперативніше. Тож сподівається і на відповідні рішення, зокрема, за цілим стосом скарг на незаконні операції з нерухомістю та оборудки з землею Південнобережжя.

Допомогти Правді

Найгострішу на кримському узбережжі проблему землі заповзявся оприлюднити й домагатися її вирішення новостворений Ялтинський прес-клуб ринкових реформ. Адже саме цей регіон став предметом уваги Президента країни, нового прем'єра автономії, розслідувань у правоохоронних органах. Чимало питань і в працівників ЗМІ, які мають розповісти найширшому загалу, наскільки чесно продано всі землі біля моря, як відбувається тепер розподіл ділянок біля заповідників, зокрема, інтенсивна роздача суспільно значимих для ялтинців територій біля озера на горі Могабі, де й санітарна зона, й місце загальнокурортних розваг біля самісіньких реліктових зелених масивів.

Владники бідкаються, що на всьому кримському березі інвесторам уже нічого запропонувати, адже все давно продано чи здано в оренду. Та нинішні перевірки правоохоронців засвідчують: надто багато цих операцій проведено незаконно, але «з достатньо законними документами». Бо як зрозуміти, приміром, відомий багатьом парадокс: у той час, коли більшу частину земель Масандри вже продано, за офіційною статистикою це лише 0,3 га?

Чому основна кількість оборудок із землею відбувається не в кордонах Ялти, а в її селищах? Адже з офіційно проданих 138, 5 га земель Південнобережжя 84,9 припадає на Фороську селищну раду, 21,8 — на Сімеїзьку й лише 18,2 гектара — на Ялту, котра несе основний тягар соціального забезпечення курорту?

Чому досі залишається таким недосконалим закон про місцеве самоврядування, який не дає можливості вирішити земельні проблеми й керованість територій? Невже це триватиме, допоки не буде повністю проведена адміністративно-територіальна реформа?

Чому на кримському узбережжі давно забуто про таке рекреаційне поняття, як стометрова санітарна зона, де не допускається капітальне будівництво?

Чому ділкам вдається усуціль нехтувати поняттям прикордонної узбережної смуги, яка не може бути ні в чиїй власності?

Чому й досі не визначено навіть концепції розвитку Південнобережжя, яке вже встигли забетонувати парканами й заставити «хатинками» нувориші та можновладці?

Про те, як уберегти приморські території та заповідники від подальшого розграбування, як нова влада захищатиме кримську перлину, її простих мешканців, і розповідатимуть журналісти людям. Як показали соціологічні опитування, це і є сьогодні найактуальніша тема, котра найбільше хвилює народ.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

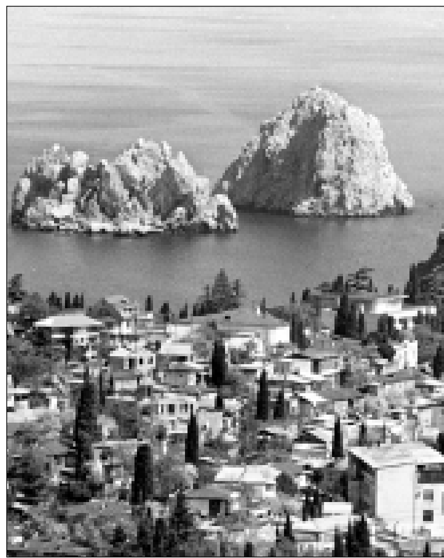

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Чому на кримському узбережжі давно забуто про таке рекреаційне поняття, як стометрова санітарна зона?

■ ВІСТІ З БУКОВИНИ

Перлини друкарства

Нещодавно у найстарішому музеї Чернівців — краєзнавчому — пройшла виставка друкованих видань. Там була представлена Острозька Біблія, надрукована ще Іваном Федоровим у 1581 р. Крім неї демонструвалися рукописні переписи «Догматичне богослов'я» 1780 р. Серед експонатів — книги, що з'явилися в Чернівцях та області ще на початку XX ст. німецькою, українською та румунською мовами: часопис «Добрі ради», який видавався у Стрілецькому куті раз на місяць, друкарська продукція товариства «Руська бесіда»: «Педагогіка» (укр.), «Граматика» (рум.), «Арбайтер», «Календар» (нім.) видавництва «Руська школа».

Фото В. ЛОЩІНА.

Серіал про Утьосова

Національна кіностудія ім. О. Довженка спільно з телекомпанією «ПРО-ТВ» розпочала зйомки багатосерійного музичного фільму про життя і творчість Леоніда Утьосова. За словами сценариста серіалу Аркадія Ініна, Чернівці зберегли архітектурне багатство і дуже схожі на Одесу періоду життя Леоніда Утьосова. Зніматимуть у міських парках, на чернівецькому вокзалі та вулицях І. Франка, Руській і Українській. Серед акторів, котрі беруть участь у зйомках, — Марат Башаров, Богдан Бенюк, Ольга Сумська, Лесь Задніпровський та інші.

Вода не пробачає легковажності

Трагічний випадок стався на річці Прут біля м. Новоселиця. П'ятеро учнів місцевої школи-інтернату після уроків попросили у класного керівника дозволити їм піти купити продуктів. Двоє хлопців і троє дівчат після походу до крамниці вирішили повернути до річки. Між двома 15-річними дівчатами виникла суперечка: хто швидше перепливе річку. В тій місцевості Прут досить норовистий, із швидкою течією та водовертями. Дівчат не зупинила навіть холодна вода. Відпливши від берега, вони майже одночасно почали тонути. Хлопці, що були на березі, кинулись їм на допомогу. Поки рятували одну дівчину, інша зникла з поля зору. Витягнувши перелякану постраждалу на берег, вони кинулись шукати іншу, та, на жаль, було вже пізно.

Під загрозою екологічної катастрофи

Масштаби незаконних виборок гравійно-піщаної суміші з русел буковинських річок сягнули катастрофічних масштабів. Створюють стихійні бригади зі спеціальною технікою з вивезення річкового гравію. Поблизу райцентру Сторожинець ці умільці просто на березі найчистішої річки області Серет виготовляють бетонні суміші. Підвозять лише цемент.

За словами начальника управління екології Чернівецької ОДА Володимира Сівака, від початку цього року провели 192 перевірки, після яких покарали 124 особи. Припинено діяльність восьми самовільних відкритих кар'єрів на річках області. Найбільшого розмаху цей процес набув у селах Горбове, Цурень Герцаївського, Магала та Зелений Гай Новоселицького, Лужани, Мамаївці Кіцманського районів.

Якщо до боротьби з екологічними злочинцями не приєднаються місцеві ради та правоохоронні органи, руслам самобутніх карпатських річок буде завдано непоправного удару, — сумно констатував начальник управління екології.

Сергій СУЛИМА.

А міст — поставили на карту

Казна-хто утнув територіально-адміністративний жарт: у Дрогобицькому районі є два села під назвою Довге. Одне — на трасі Львів—Дрогобич. Друге — в горах, відтак неофіційно його називають Довге-Гірське. Дорога до села обривається на березі річки Стрий з недобудованим мостом. Автобуси сюди не їздять. Пошта, буває, спочатку потрапляє в осередок цивілізації, потому її переадресовують. Та однакові назви — півбіди. Понад 30 років тому Довге-Гірське викреслили із географічних карт, бо воно дістало «перспективу» перетворитися на... дно велетенського водосховища. Лише розпад Союзу врятував село від затоплення. Однак воно й досі не поновило свій соціально-територіальний статус.

Для відважних — Стрий «по коліна»

Старовинне село Довге, котрому понад 800 років, простяглося вздовж річки Стрий у мальовничому куточку Карпат. Гори, річка, цілюще повітря — благодать! «Чорнобильські» діти, які приїжджали в Довге на літній відпочинок (їх гостинно приймала місцева школа. — **Авт.**), потому цілий рік не хворіли. Село, де нині проживає 780 мешканців, ледь не змили з лиця землі. Принаймні надовго викреслили із осередків цивілізації.

5 вересня 1979 року було ухвалено постанову Ради Міністрів УРСР про будівництво водосховища на річці Стрий і про відповідні структурні зміни території. Селян почали переселяти в інші місця. Їм казали, що водосховище потрібне для протиповеневої безпеки, але до громади дійшли чутки, що тут планують будувати атомну станцію, над проектом якої працювали московські та ленінградські інститути. Проект поховали разом із Союзом, але згадану постанову Ради Міністрів УРСР досі не скасували, тож село так і залишилося неперспективним.

Найбільшим лихом для селян є відрізаність від світу. Мосту через Стрий немає, мешканці послуговуються пішохідною кладкою. Водії-екстремали зважуються перетинати доволі широку і норовисту річку (звісно, не в іномарках), але після дощів це практично неможливо.

У такий само екстремальний спосіб до школи завозять продукти для дитячого харчування. Однак далебі не завжди вдається позмагатися із течією річки. Двоє малят померло через те, що до села так і не дісталася «швидка». Три «газики» затягло течією...

Після дощів доводиться добиратися через сусідній Сколівський район, тобто робити «гак» у 24 кілометри.

У 2000 році Львівська обласна рада підтримала рішення районної, були виділені кошти й розпочалося будівництво мосту. Чималий обсяг робіт було вже виконано, але міст так і не здали в експлуатацію. Потрібно ще з півмільйона гривень. Їх немає. Із районного бюджету нещодавно виділили 40 тисяч гривень, з обласного — 120, але з такими коштами справу з місця не зрушити.

1979 року громаду на урядовому рівні поставили перед фактом: села не буде. Тож нині логічно було б сподіватися на відповідну сатисфакцію від батька-Києва, на відновлення інфраструктури села. Однак Довге досі не має соціального «паспорта».

За словами сільського голови Олексія Становича, тут не можна будуватися, не можна розпайовувати землю. І все ж місцева громада — попри соціальну обділеність — на диво активна та свідома, вона виборює і відстоює свої права. Олексій Станович невтомно стукає у кабінети керівників різних рангів. Голова обласної ради Михайло Сендак, родом із Дрогобиччини, також вважає справою честі відстояти права громади, привернути до Довгого увагу урядових чиновників.

Ми пересвідчилися, що село зберегло здоровий дух. Його значною мірою «тримає» еліта: голова сільради з депутатами, вчителі, священик. Усі вони згуртувалися, коли Довге несподівано вразив «вірус» чвар і політичних спекуляцій...

«Ой ти, буську, пташе, розвесели село наше...»

Ось так закликає буськів до «роботи» один із шкільних стендів. Зрозуміло, що буськів не надто приваблювала перспектива «дна водосховища». 1970 року у селі було 498 школярів, тепер — 126, але школа працює на високому рівні. Тут — найкращі умови для навчання: добре обладнані кабінети, харчоблок з їдальнею, спортзал. Пришкільна ділянка з городом і садком значною мірою забезпечує потреби харчування. Правда, деяким учителям доводиться добиратися сюди пішки із сусідніх сіл. І все-таки школа, педагогічний і дитячий колективи як єдиний соціальний організм — чи не найкраще свідчення того, що громада не віддалася на поталу обставинам. Душею і серцем колективу є директор школи, відмінник освіти України Дарія Барщик-Павець. Уже 16 років вона обіймає цю посаду.

Школа була збудована 1964 року зусиллями громади, і вона тримає її «на висоті» — своєю працею і коштом. Педагог у селі — у великій пошані, як у «старі добрі часи». Вклонитися б доземна сільській інтелігенції, але натомість директора та й увесь педагогічний і учнівсько-батьківський колективи втягнуто у безглузду «війну». Серед учасників «бойових дій» — директор школи Дарія Барщик-Павець та її родина (чоловік і син також учителюють), сільський голова Олексій Станович, консультант комітету Верховної Ради, уродженець села Довгого Павло Барнацький, а також симпатики і недруги «сторін», серед котрих — мешканці села, правоохоронні органи, судові інстанції, депутати різних рівнів, представники різних гілок влади. «Важка артилерія» спрямована вогонь проти корупції, а головним корупціонером оголошено... директора школи.

Звідки ж узялася ота корупція в глухому бідному селі, де, здавалося б, нема що і з ким ділити? За словами Дарії Петрівни, вона близько 200(!) разів за кілька останніх років вирушала із села за викликами різних інстанцій. Про листування годі й казати. Усе почалося після виборів до Верховної Ради 2002 року.

Уродженець села Павло Барнацький балотувався разом із нині сущим народним депутатом Петром Димінським. Як відомо, переміг останній. За Павла Барнацького проголосували 380 виборців, 54 віддали голоси за інших кандидатів. Відтоді він, як розповідають у селі, затаїв кривду на голову дільничної комісії Дарію Барщик-Павець: мовляв, вона агітувала проти нього. Відтак нежданно-негадано Дарія Петрівна стала... «корупціонеркою». Саме так характеризують її численні листи вчителя музики із цієї ж школи Святослава Бобешка. А він — соратник Павла Барнацького в Партії захисників Вітчизни. Інформацію про «зловживання» директора школи донесли до народного депутата Юрія Кармазіна, і він, повіривши колегам, також залучився до боротьби. Чим же завинила директор школи перед громадою? Послухаймо її сповідь.

— Коли я приймала школу, вона була в жахливому стані: протікав дах, посипалася штукатурка, стелі їдальні та приміщень інтернату прогнили. Приміщення, яке служило за спортивний зал для села і школи, геть розвалилося. Багато хто із тогочасних чиновників казав: ще два роки і на місці школи буде пустир. Сама я родом із села Довге, тут минали моє дитинство, юність, тут поховані мої батьки. Це — моя маленька батьківщина. Ось що змусило мене взяти на себе відповідальність за долю забутих всіма гілками чиновницької машини дітей, за непосильні завдання відбудови села з його повноцінною інфраструктурою, за оновлення школи, за виведення її у число кращих у районі.

Ми, більшість громади села, без будь-якої сторонньої допомоги перекрили школу, оновили фасад, збудували спортзал. До речі, більшість матеріалів на ремонт придбано із сімейного бюджету. Я свідомо врізала його, не купувала дітям модне вбрання. А ми мешкаємо в старенькому будиночку моїх батьків, який вони збудували за колгоспні трудодні. Я дуже вдячна людям, які мене підтримали, приходили до школи й виконували будь-яку роботу, що була під силу. Дехто з родичів та знайомі кепкували: «Чи ж тобі пам'ятника поставлять у селі? Забудь, з тебе ще й ворога зроблять...».

Так і сталося. З подачі молодого колеги — згадуваного вже вчителя музики Святослава Бобешка — Дарія Петрівна таки стала «ворогом». У різні інстанції пішли листи про її «зловживання». Зокрема, про те, що «влаштувала» вчителем свого сина, дарма, що на роботу приймає не директор школи, а райвідділ освіти.

— Так, учителем фізичного виховання працює той самісінький син Роман, який увесь свій вільний час, усі канікули вже кілька років ремонтує приміщення школи, самотужки оснащує спортивний майданчик, ремонтує шкільний автомобіль за свою скромну вчительську платню, возить матеріали на ремонт і будівництво приміщень школи, продукти для інтернату та їдальні, — з гіркотою каже Дарія Петрівна. — Узимку мій син, будучи ще учнем школи, ремонтував автомобіль, простудився і пролежав шість місяців у лікарні. І ось з великої трибуни Верховної Ради прозвучало, що я — корупціонер. Наші народні обранці, отримавши гарно підготовлену лжеінформацію, приділили моїй скромній персоні кілька хвилин. (Ідеться про виступ Юрія Кармазіна. — **Авт.**).

Та це — ще не всі гріхи. Директор школи «завинила» й тим, що продала машину яблук із шкільного саду за 201 гривню, при цьому 56 гривень було витрачено на пальне. А решту грошей за погодженням із батьківським комітетом вирішили витратити на запчастини до старенького списаного військового автомобіля «ГАЗ-66», який свого часу подарували школі «чорнобильці» — на знак вдячності за оздоровлення дітей. До слова, Дарія Петрівна зберігає квитанції, які засвідчують, що вона з власного бюджету витратила на злощасний автомобіль значні суми.

23 вересня 2003 року газета «Молода Галичина» нещадно розвінчала «корупціонерку» Дарію Барщик-Павець та її сина Романа, а заодно й сільського голову Олексія Становича у статті «Фальсифікатори». Зокрема, йшлося про те, що мати влаштувала сина на «високу» посаду вчителя фізвиховання. Директор школи, її син Роман та сільський голова звернулися з позовом до Франківського місцевого суду міста Львова. Суд визнав викладені факти такими, що не відповідають дійсності. 15 лютого 2005 року газета опублікувала статтю з вибаченнями — «А фальсифікатори хто?» Цитуємо:

«Молоду Галичину» жорстоко підставили. І не якісь пройдисвіти, а начебто поважні люди»...

Днями Дарія Петрівна отримала листа за підписом першого заступника голови Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради України В. Гаврилюка:

«...Щиро жалкуємо, що Ви опинилися в такій прикрій ситуації. На жаль, у своїй діяльності комітет стикається з проблемами, які виникають у процесі реалізації повноважень народних депутатів України та у результаті діяльності їх помічників-консультантів. Однак комітет, у межах своєї компетенції, намагається врегулювати взаємовідносини народних депутатів України і виборців, привести їх у відповідність до вимог Закону «Про статус народного депутата України».

У цьому листі зазначено, що комітет звернувся до народного депутата Юрія Кармазіна та головного консультанта секретаріату Комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Павла Барнацького з проханням дати пояснення з приводу фактів, викладених у статті «А фальсифікатори хто?» (газета «Молода Галичина», 15 лютого 2005 р.).

Голова обласної ради Михайло Сендак, який докладно знає підспудні витоки конфлікту, рішуче став на її захист. Власне, він зробив це вже давно, але...

— Ми не мали влади, — каже він. — Раніше була вказівка: будь-які мої запити, пропозиції — ігнорувати. Тепер інша ситуація. Треба перегорнути сторінку і розпочати все спочатку.

Допоки село Довге живе без мосту, мужня жінка за підтримки громади перейшла «вбрід» бурхливі потоки блуду й бруду і таки вибудувала «мости» справедливості. Сталося так, що її особиста кривда тісно переплелася із проблемами громади. За листуванням, яке зберігається в архівах директора школи і сільського голови (копії багатьох документів надіслано до редакції. — **Авт.**), можна писати історію драматичного становлення місцевого самоврядування, історію маленької людини, яка потрапила під великий прес чиновницької машини і не здалася.

Крапку в цій історії ставити рано, ми ще повернемося до Довгого. Хотілося б — через міст. Принагідно передаю запрошення: селяни чекають народного депутата Юрія Кармазіна в гості. Щоб він на власні очі пересвідчився: тут у кожному обійсті — чесні, працьовиті й самовіддані захисники малої Вітчизни. Їм шкода, що земляк Павло Барнацький, за котрого вони віддали свої голоси, не перейнявся справжніми проблемами села, громади...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Дрогобицький район Львівської області.

Як виникла легенда

■ ІСТОРІЯ МОГО КРАЮ

Це було під час літніх шкільних канікул ще до Великої Вітчизняної війни. Зустрів мене якось друг Андрійко (ми тоді вчилися з ним у п'ятому класі), обережно вийняв з-за пазухи невеликий аркуш паперу і подав мені:

— На ось, подивися. Тільки дивися проти сонця, інакше нічого не побачиш.

— Бачу якогось птаха, намальованого ніби молоком, — знизав я плечима, розглядаючи загадковий папір. — Він що, з вухами?

— Так, так! — зрадів товариш. — Це вухата сова, водяний знак Совиноярської паперової фабрики. Мені дідусь Трофан казав. Я знайшов цей папір на броді нашої річки. Мабуть, вода занесла його туди із Совиного яру.

— А хіба в Совиному ярі є паперова фабрика?! Якби вона там була, ми давно про це знали б.

— Тепер нема, але колись була. Дідусь казав, що її затопила весняна повінь. І хоч на другий день вода спала, але фабрики не стало. Вона крізь землю провалилась. І якби її відкопати, можна було б знову папір робити.

Фабрика знаходилася на річці Студениці за три кілометри вище від нашого села Патринці. Наступного дня рановранці ми з товаришем вирушили у пошуках зниклої фабрики. Дідусь Андрія розповідав, що ніде у світі не водиться стільки сов, як у Совиному ярі. І коли раптом ми почули, що якийсь птах каменем упав до землі, а потім стрімко піднявся вгору, зрозуміли — нарешті дійшли до потрібного місця.

Незабаром, коли вже вийшли з лісу, перед нами постала глибока долина річки Студениці. Вона розрізувала навпіл великий лісовий масив. На березі стояв вусатий кремезний лісник. Привітавшись, ми розповіли, що шукаємо місце, де колись паперова фабрика крізь землю провалилась...

— І ви вірите, що вона справді провалилася? — усміхнувся лісник. — Це легенда! Я працював на фабриці і добре знаю, як все сталося. Справді, — продовжував він, — ось тут, де ми стоїмо, був великий став, вода з якого поступала в турбіни і приводила в рух фабрику. Цього всього не було б тут, якби у 1912 році не занесло сюди якогось пана Коцюбу. Розважаючись риболовлею, він випадково натрапив на золотий скарб, захований Кармелюком і його хлопцями, який вимила з ґрунту весняна вода. Легко розбагатівши, пан Коцюба вирішив загатити річку, а нижче греблі побудувати паперову фабрику.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Проте діяльність горепапірні спричинила обміль річки. Вода вкрилася жабуринням, було повно різного мотлоху. В ній загинули риба, раки, зникли з її плеса дикі качки, гуси, хворіла й гинула свійська худоба. Мешканці села вимагали закрити фабрику, але їх ніхто не слухав.

Одного разу, після багатосніжної зими, настало різке потепління. Сніги розтанули, і тисячі швидких малих потоків сплинули до глибокої долини. Вода в річці вийшла з берегів, створила величезний, перемішаний з кригою, водяний вал, що прорвав фабричну греблю, ринув на паперову фабрику і затопив значну частину села.

Коли стихія вгамувалась, навіть передбачливі жителі села не йняли віри своїм очам: горе-папірня була розтрощена, а фундамент замулено, що й сліду майже не лишилося. Виходить, що природа «віддячила» за недбале й байдуже ставлення до неї. Так і виникла легенда, ніби фабрика провалилася під землю.

***

Якщо вам доведеться їхати з Кам'янця-Подільського до Старої Ушиці, то нижче села Вихватнівці ви потрапите у глибоку долину річки Студениці. Це і є Совиний яр, де ми з другом вперше почули історію свого краю.

Іван БЕЗРУЧКО.

Кельменці Чернівецької області.

Сильний духом Арсен

Прикутий хворобою до ліжка дубенчанин писав вірші, малював і складав шахові композиції.

У моєму сімейному альбомі зберігається автопортрет талановитого художника Арсена Левковича, з яким мені пощастило зустрічатися і навіч переконатися, яка талановита ця людина. Окрім того, що Арсен прекрасно малював, він іще мав тонке відчуття поетичного слова. Його вірші по-справжньому вражають душевною проникливістю, вони перекладені на кілька іноземних мов. У свою чергу Левкович переклав з білоруської та російської мов чимало «класики». А ще проявив себе як непересічний шаховий «композитор», друкуючи хитромудрі комбінації у всесоюзній та республіканській пресі.

Втім, усе, що було до душі Арсенові, давалося йому з неймовірною трудністю, бо був прикутий до ліжка тяжкою хворобою, котра, зрештою, й обірвала його життєвий і творчий лет.

Але пам'ять про талановиту особистість не пригасає. Підтвердження цьому — відкриття меморіальної дошки Арсенові Левковичу на фасаді Дубенського медичного училища, яке він закінчив екстерном. А нагодою для відкриття дошки (автор — дубенчанин Микола Тимчак) стало 60-річчя від народження поета.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Млинів Рівненської області.

То хто ми?!

Шановні депутати Верховної Ради України, прошу від імені моїх однолітків усунути кричущу несправедливість.

Поясню на своєму прикладі. Коли почалася Велика Вітчизняна війна, мені було 16 років. Нас, старшокласників, відправили в колгосп, де ми трудилися до окупації міста Донецька (тоді Сталіно). Потім я працювала телефоністкою в пожежній охороні, допомагала рятувати наших людей, а пізніше — диспетчером у тресті «Артемвугілля».

А нині мене і моїх ровесників ніхто не визнає учасниками війни, вимагають підтвердження людей, з якими працювали. Але ж нам було по 16—18 років, а оточуючим — від 30 до 60-ти. Де ж тепер знайти цих свідків? Я, наприклад, робила запити в архіви міст Донецька і Горлівки. Відповіли, що трест «Артемвугілля» був розформований, а документи в архів не здавали.

Намучившися ходінням по чиновниках, багато хто плюнув на чесне одержання посвідчень «Учасник війни». Хоча ми ними є насправді! А коли вийшла постанова уряду «Про соціальний захист дітей війни», нам стало вдвічі прикро: кому було до шістнадцяти — вони діти війни, а кому уже виповнилося 16, хто працював, але тепер не може довести, — і не діти війни, і не учасники! То хто ми?!

Євгенія РУДИХ.

Одеса.

■ НАМ ПРО НАС

Со мной газета с первых дней и ныне

Люблю газету «Голос Украины»
В ней все правдиво, ясно, фальши нет!
Со мной газета с первых дней и ныне,
В ней мысли глубина, сиянья свет!

В ней всей Земли краса и гор вершины!
Седых Карпат рубиновый рассвет
И милые родные «полонины»,
Край песен, радости, поэтами воспет…

Но главное в ней — труженики слова:
Высок, могуч, торжествен ваш «накал»!
Сражаете вы мрак, чтоб солнца снова
Луч золотой над нами запылал!

Ніна СИДОРСЬКА.

Київ.

У селах також є молодь!

Звернутися до «Голосу України» мене змусила вражаюча різниця між успіхами українських спортсменів на міжнародній арені та розвитком фізичної культури і спорту у багатьох областях та районах України.

З 1979 року я працював інструктором зі спортивно-масової роботи, був тренером з футболу та головою районного фізкультурно-спортивного товариства «Колос». А нині, з об'єктивних причин, сиджу без роботи.

Наше село Вербка завжди пишалося багатими спортивними традиціями. А на сьогодні у нас залишилася лише ветеранська збірна з волейболу. Різні закони, постанови та програми щодо розвитку спорту у нашому селі жодних результатів не дають. А районні державні служби зовсім не переймаються нашими проблемами.

Неможливо дивитися, як молодь у селі «відпочиває». У голові лише цигарки та чарки. А іншого, по суті, й бути не може: стадіони перетворилися на пасовища, гімнастичні знаряддя — на стовпчики для винограду. А батькам доводиться везти дітей на змагання за власний рахунок. А які гроші у селян?...

Дуже прошу народних депутатів: зверніть увагу на те, що робиться з нашим спортом. У столиці та великих містах він, можливо, і розвивається. Проте в областях, районах та селах не проводиться жодна робота. Але ж у нас також є молодь, яку потрібно виховувати та допомагати розвиватися. Хто їй допоможе?

Віктор БУЧАЦЬКИЙ.

Вербка Чечельницького району Вінницької області.

Годувати сім'ю чи машину…

У мене є автомобіль «Москвич». Улітку ми всією сім'єю виїжджаємо на дачу. За весь дачний період я примудряюся наїздити 1—1,5 тисячі кілометрів. А в інший час віддаю перевагу громадському транспорту (у мене — безплатний проїзд).

Для мене дорого купувати бензин і проходити технічний огляд. А тут ще з'явився Закон «Про обов'язкове страхування індивідуальних транспортних засобів». Мені здається, це моя особиста справа — страхувати автомобіль чи ні. Чому до цього примушують? Мені потрібно сім'ю годувати, а не машину.

Микола ЛЕВКОВСЬКИЙ.

Овруч Житомирської області.

■ ФОТО З КОНВЕРТА

— Фотографуйте швидше! Ложка важка…

Фото Олександра ОРЛИКА.

Київ.

Просимо підтримки

Вельмишановні Вікторе Андрійовичу, Юліє Володимирівно та Володимире Михайловичу! До вас по допомогу звертаються підприємці малого і середнього бізнесу Миколаївщини.

Після оприлюднення Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2005 рік» та деяких інших законодавчих актів України» ми відчули, що низка положень, на жаль, не несе у собі позитиву для розвитку малого бізнесу.

Це стосується щорічної плати за ліцензію на оптову та роздрібну торгівлю алкогольними напоями.

Маємо на увазі те, що малий та середній бізнес міст і районних центрів з населенням до 60—70 тисяч та в сільській місцевості не в змозі конкурувати з подібним бізнесом обласних міст та Києва.

Населення районних центрів і малих міст не має таких доходів, щоб забезпечити достатній товарооборот. У подальшому можна передбачити зростання продажу фальсифікованої алкогольної продукції та самогоноваріння.

Численні звернення про потребу диференційованого підходу в цьому питанні залишалися поза увагою народних депутатів і представників попередньої влади.

Але ж збільшення плати за ліцензію призведе до скорочення робочих місць і банкрутства чималої кількості підприємців. Складається враження, що декому вигідно в такий спосіб монополізувати цю галузь малого бізнесу.

Не хочемо вірити у те, що обіцянки нової влади щодо підтримки малого та середнього бізнесу не справдяться.

Олексій ТЯГНИРЯДНО, Сергій ПЕЛЕХ, Ліліана БІДНА... усього 8 підписів.

За дорученням учасників спільного засідання бізнес-асоціацій міст Первомайська, Южноукраїнська, Вознесенська Миколаївської області.

■ МЕДИЦИНА

Інфаркт — проблема світоглядна

Інфаркти та інсульти — лідери в структурі медичних проблем. До того ж, як стверджує керівник відділу ендоваскулярної хірургії та ангіографії Інституту хірургії і трансплантології АМН України доктор медичних наук Сергій ФУРКАЛО, останнім часом пацієнти з такими недугами помітно "помолодшали".

— Чи є соціальний портрет людини, в якої виникли проблеми з серцем?

— Хворіють усі: і міністри, і шофери, і інженери, і робітники. Якоїсь соціальної групи, котра потерпає найбільше, сьогодні немає. Це глобальна хвороба сучасної цивілізації. До речі, чоловіки хворіють набагато частіше. Мабуть, жінка важливіша природі... Дами захищені своїм гормональним фоном. На одну хвору на коронарний атеросклероз жінку припадає 8—10 чоловіків. Але після сімдесяти років розбіжності зникають.

— Можна вибудувати ієрархію причин, через які виникають проблеми з серцем?

— На початку минулого століття була теорія Анічкова про холестерин як про основну причину атеросклерозу. Сьогодні встановлено багато інших чинників, котрі сприяють розвитку атеросклерозу, у тому числі і коронарних судин. Це артеріальна гіпертензія, цукровий діабет, ну і, зрозуміло, підвищений рівень холестерину в крові.

— Коли настають найкризовіші періоди життя і "серцеві хвороби" відвідують людину?

— Атеросклероз коронарних судин значно "помолодшав". Гадаю, можливо, ліпша стала діагностика, а може, справді, хворіти стали молоді. Не рідкість, коли коронарні судини уражені вже в тридцятирічних. У мене багато сорока- і п'ятдесятирічних пацієнтів. Що старша людина, то більше в неї шансів занедужати на атеросклероз коронарних артерій.

— Серед причин смертності внаслідок хвороби що утримує пальму першості?

— В індустріально розвинутих країнах лідирують серцево-судинні захворювання, насамперед ішемічна хвороба серця. В Україні вважається, що більше інсультів, а не інфарктів.

У низці країн, наприклад, у США, відзначають стійке зниження смертності від серцево-судинних захворювань, у нашій країні така тенденція поки що не спостерігається. Рішення всього комплексу проблем профілактики і лікування серцево-судинних захворювань залежить не лише від лікарів, учених чи медичних чиновників. І не лише від достатнього фінансування української медицини. Звичайно, потрібно створювати лікувальні центри, інфраструктуру, наприклад, санаторну, профілактичну, що забезпечує попередження хвороб серця. Але головними, на мій погляд, є інші чинники — гуманітарні, культурологічні, світоглядні, соціальні. Це передусім культивування здорового способу і стилю життя. Тут мусить бути державний PR.

— Лікування кардіологічних захворювань — дороге задоволення?

— Не дорожче лікування інших хвороб, яке пов'язано з високими медичними технологіями. Однак чимала вартість лікування в кардіології визначається великою кількістю пацієнтів. Загальновідомо, що у вісімдесяти випадках зі ста "швидку допомогу" викликають саме кардіологічні пацієнти.

— Чи потрібно пояснювати обивателю, що медичні послуги і допомога — це передусім товар, що має свою ціну?

— Не варто винаходити "велосипед". Є досвід страхової медицини. Яка вона повинна бути: державна чи приватна — вирішувати фахівцям. Знаю лише одне: якщо ми бажаємо одержати гідні медпослуги, страхові відрахування мають бути відповідні.

— В Україні достатньо медичних і наукових центрів, в яких надають кваліфіковану допомогу серцево-судинним хворим?

— Традиційно Київ залишається медичною столицею України. У місті є чотири заклади, в яких хворі можуть одержати висококваліфіковану кардіохірургічну допомогу. Крім того, в усіх обласних центрах, у більшій чи меншій мірі, налагоджена кардіохірургічна допомога.

Діяльність нашого Інституту хірургії і трансплантології має всебічну підтримку держави. Відділення, яке я очолюю, покликане вирішувати і спеціалізовані хірургічні проблеми, і питання, пов'язані з трансплантацією органів. Ендоваскулярна хірургія — це субспеціальність, котра найбільшою мірою відповідає тенденціям сучасної медицини. Майже відсутня травматичність втручань: наступного після операції на коронарних судинах дня наш пацієнт своїми ногами їде додому, у нас рідко бувають серйозні ускладнення.

Ми вводимо в судини спеціальні пристрої — катетери, що дають змогу коригувати — розширювати або закривати — ті чи інші патологічні утворення.

— Пацієнтам з якими захворюваннями доцільно звертатися до вас по допомогу?

— Переважна більшість наших пацієнтів — це люди, які страждають на ішемічну хворобу серця, атеросклероз. У цьому напрямі інтервенційна кардіологія і кардіохірургія допомагають лише десяти відсоткам. І питання не в тому, що в нас немає ресурсів. Сьогодні ми можемо лікувати хворих практично безплатно, особливо у випадках ургентної допомоги. Наприкінці розмови я хотів би порекомендувати всім, особливо чоловікам, піти до кардіолога, зробити ЕКГ, перевірити рівень холестерину в крові. "Майбутнє медицини, — казав великий фізіолог Іван Сеченов, — медицина попереджувальна".

Віктор ТИМОШЕНКО.

Кожен японець хоче піднятися на Фудзіяму, а українець — на Говерлу

■ ТУРИЗМ

Торік Прикарпаття відвідали 34 тисячі туристів, що вдвічі більше, ніж попереднього року

— Саме торік ми вперше запропонували так званий туристичний пакет, котрий містить різноманітні туристичні маршрути — водні й пішохідні, фестивалі, відвідування приватних музеїв, які дуже цікавлять наших гостей, — розповідає начальник управління туризму облдержадміністрації Олег Василів. — Мусимо оперативно реагувати на попит. Наприклад, дуже багато дітей з Росії, Казахстану хочуть пожити в наших приватних садибах, щоб удосконалити знання української мови, скуштувати страви національної кухні.

Цього року проситься в Карпати український клас з міста Севастополя, який зацікавився життям і побутом горян Верховинського району. Отож туризм тепер це і вивчення мови, народних традицій та звичаїв.

Торік особливо розвинувся так званий конгресний туризм — у Карпатах стали проводити невеличкі бізнес-симпозіуми. База відпочинку "Карпати", що в Яремчі, має для цього все необхідне. А нещодавно і один підприємець на своїй приватній садибі обладнав конференц- і фуршетний зали. І що ви думаєте? Відомі страхові компанії, банки тепер проводять у нього свої зібрання. Він також один із перших створив умови для занять екстремальними видами спорту — придбав байдарки, каное. А оце пристосував колишню військову машину для поїздок туристів у гори. Бо не всі бажаючі фізично можуть піднятися на якусь гору. Ця ж машина на гусеницях і долає будь-яку дорогу, тож підвозить туристів під саму гірську вершину.

Принади

— А загалом який вигляд має нині карпатський туризм? Що вабить туристів найбільше? — запитую у Олега Богдановича.

— Найперше, у нас є Говерла — найвища гора в Україні. Як кожен японець хоче зійти на гору Фудзіяму, так і національно свідомі українці вважають справою честі хоч раз у житті піднятися на Говерлу. Гора розташована у заповідній зоні, тож на неї можна тільки здійснити сходження, розроблено пішохідний маршрут. Потім — маємо Галич, колишню столицю Галицько-Волинського князівства, де все дихає історією. Та Прикарпаття цікаве не лише цим. Якщо брати зиму, то це, звичайно, перш за все гірськолижний туризм. Центром його нині є комплекс міжнародного класу "Буковель". Подібний центр є ще на території області в селі Яблуниці. В нинішньому році плануємо створити два—три такі центри у Долинському і Надвірнянському районах. Ціни тут у півтора—два рази нижчі, ніж за кордоном, тож взимку в нас відпочиває чимало іноземців.

Навесні домінує водний туризм. Для цього маємо гірські швидкоплинні річки Прут і Черемош — Білий і Чорний. У травні, коли сходить сніг, вони наповнюються водою, і з'являється багато туристів-водників, котрі бажають цими річками спускатися на байдарках, каное, катамаранах, плотах.

У червні, коли до водного туризму підключається Дністер, нам конкуренції немає. Нині утворено Галицький національний парк, до якого ввійшов увесь Дністровський каньйон. Цього року маємо "обла-городити" водні маршрути — зробити на берегах маленькі пристані, стоянки і розбити водні подорожі пішими екскурсіями, відвідинами цікавих місць. Тоді можна буде мандрувати не лише день—два, а й тиждень, скажімо, зійти на пліт в Галичі та податися аж до Хотина. Зараз ведемо переговори з Чернівецькою і Тернопільською областями, щоб зробити спільні туристичні зав'язки: на Прикарпатті під час зупинок подивитися замки, печери, в Хотині — фортецю тощо.

У Карпати — на трамваї

Цілий рік працює сільський "зелений" туризм. Почався він з Яремчі, де люди стихійно приймали в себе на квартирах туристів. З того часу виникло майже 350 "зелених" садиб. Це ті, що зареєстровані. А насправді їх значно більше. Непогано розвивається й історичний туризм або, як його ще називають, ностальгічний. Прикарпаття, як відомо, було під владою різних імперій, від яких залишилися пам'ятки історії, культури, архітектури. Туристи з Німеччини, Польщі, Угорщини хочуть подивитися місця, де колись жили чи поховані їхні діди та прадіди, звідки пішло їхнє коріння. Одна угорська група два дні діставалася до Ворохти лише для того, щоб побачити знак на могилі своїх вояків.

Нинішнього року будемо розвивати і релігійний туризм. Для цього треба описати святі місця, які в нас є, і розрекламувати їх. Скажімо, наша Погоня — це та сама Зарваниця, але про Зарваницю знають, а про Погоню — ні. Дуже цікавий Манявський Скит, який є центром православ'я. Ми навіть взяли двох монахів на курси екскурсоводів.

Також тривають роботи з відновлення високогірної обсерваторії на горі Піп-Іван. Це територія Карпатського національного парку. Будівельні роботи там заборонені. Але ця споруда може використовуватись і в наукових, і в туристично-рекреаційних цілях.

Можемо запропонувати ще такий вид туризму, як подорожі в гори вузькоколійними залізницями. У нас проводили міжнародні конференції з відновлення вузькоколійок. Вони є і у Львівській, Закарпатській областях, але в нас цей маршрут зберігся найкраще. Торік проект "Карпатський трамвай" зрушив з місця — відреставровано два вагони. Вранці вони відвозять туристів у гори, де ті можуть збирати цілий день ягоди і гриби, а ввечері забирають. Найкраще на вихідні їхати в гори кількома сім'ями. Там є лісництва, де можуть приготувати різні гуцульські страви.

Думаю, в перспективі Прикарпаття чекає туристичний бум: уже обсяги послуг, наданих туристам, порівняно з минулим роком, зросли на 80 відсотків, а інвестори навипередки пропонують свої послуги. Якби не було виторгу, то не будували б нові кафе, колиби, котеджі, заправні станції. Галичан не ошукаєш. І основне — це підтримка обласної влади, яка дає великий поштовх для розвитку туризму.

Пішки, кіньми і човнами

— Які зміни чекають на прикарпатський туризм уже нинішнього року?

— Беремося за відновлення гуцульської породи коней, адже це суто туристичні коники, хоч і роботяги. Збільшуємо кількість пунктів прокату не лише лиж, а й човнів, гірських велосипедів. Розширюємо мережу канатних доріг. Плануємо відкрити ще кілька інформаційно-туристичних центрів. Нині вони є в Івано-Франківську і Яремчі, а мають бути в кожному районі. Хочемо створити умови для перебування прочан — у Ясній горі вже зробили місце для стоянок, наметів. Упорядковуватимемо шляхи: обласні дороги більш-менш в нормальному стані, а ось путівці потребують ремонту. І, головне, беремося за розвиток придорожньої інфраструктури, а це — кафе, заправки, зупиночні пункти для тих, хто подорожує автомобілями, пункти санітарної гігієни, міні-готелі. Торік уже відкрили в Інституті туризму Прикарпатського університету факультет туризму і факультет готельного господарства. А загалом нам Бог дав прекрасні природні умови для розвитку туризму — гори, спуски, ріки, цілюще повітря, екологічно чисті продукти, адже в гірських районах немає промисловості. І гріх було б не скористатися з таких можливостей.

Нещодавно я їздила до Яремчі й на трасі помітила багато дороговказів, написи на яких зроблено двома мовами — українською і англійською. Раніше таких не було. Рухаємося вперед?

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Спиртне на випускному — аморально!

■ НА ПЕДРАДУ

Наближаються випускні вечори у загальноосвітніх школах. На жаль, так уже повелося, що свято отримання неповнолітнім випускником державного атестата про загальну середню освіту стає приводом для колективної п'янки учнів, їхніх батьків та вчителів.

Два роки тому моя внучка закінчила 9 клас, і я на власні очі бачила, як підпилі мами й татусі, вчителі в ресторані до півночі витанцьовували із 15-річними вихованцями. За свої 72 роки нічого мерзеннішого я не бачила! Невже батьки й учителі не розуміють, що розпивати з дітьми алкогольні напої, до непристойного "розважатися" — антипедагогічно й аморально?!

Гадаю, настав час покласти край цій шкідливій і ганебній традиції, і то якнайшвидше і найрадикальніше. Потрібен наказ Міністерства освіти і науки, який суворо заборонив би участь учителів у подібних "заходах". Класні керівники тоді не даватимуть порад батьківським комітетам, як краще провести "неофіційну частину".

Віце-прем'єрові з гуманітарних питань, Комітету ВР України з питань науки й освіти час подумати про законодавчу базу. Щоб ресторани і кафе усіх форм власності не приймали замовлення на обслуговування випускних з участю дітей, яким не виповнилося 18 років. Відповідальність за дотримання такого закону покласти на місцеві відділи освіти, органи внутрішніх справ.

Пропоную ведучому рубрики "Освіта: без рожевих окулярів" запросити до обговорення порушеного мною питання вчителів, батьків, учнів, відповідальних посадових осіб МОН України.

З повагою,
Людмила РІЗАНОВИЧ, пенсіонерка.

Кременець Тернопільської області.

Від ведучого

Пропозицію вашу, Людмило Григорівно, приймаю. Запрошую народних депутатів, учителів, батьків, учнів, працівників Міністерства освіти і науки, обласних і районних управлінь висловити свої міркування щодо неофіційної частини шкільного свята. Чи згодні ви з авторкою листа?

Щоденник

Дедалі частіше чую балачки про викорінення поборів у вузах. Лукавство все це! Нещодавно з мене і ще трьох друзів по нещастю нахабно, з викликом здерли по 50 "баксів". І це в Національному університеті, який на кожному кроці рекламує себе як най-най...

Почалося з того, що ми не здали залік і лабораторні роботи. До речі, з 25 студентів "хвостатими" у викладача стали 15. Ви чули таке, щоб більша половина групи була настільки тупа, що не спромоглася здати елементарний залік? Тепер розумію: "валили" нас з дальнім прицілом. Щоб поповнити бюджет вузу або й власний сімейний.

Ми не без труднощів отримали дозвіл на перездавання. І ходили з тим "бігунком" тижнями за доцентом, який завжди знаходив причину, щоб не приймати залік і "лаби". А без цього нас не допускали до літньої сесії.

Довелося йти на кафедру, де нам і "роззули" очі: придбайте те і те, тоді поговоримо.

Купили. І, вочевидь, не ми одні. Таке здирництво обурює. До так званої акції боротьби з хабарництвом серед професури за перездавання брали 50 гривень. Тепер ще 200 вимагають, мабуть, за ризик. Ненавиджу лицемірства.

Олексій, третьокурсник.

Київ.

■ ДОСВІД ХАРКОВА

Ліцеїсту легше адаптуватися

Протягом останніх десяти років склалася адекватна вимогам часу та потребам суспільства система ліцеїв при вищих навчальних закладах Харкова. Як невід'ємна частина системи безперервної освіти вони створені облрадою та облдержадміністрацією з метою надання молоді можливості здобути не тільки загальну середню освіту, а й підготуватися до подальшого навчання в ВНЗ.

Нині в десяти ліцеях навчаються і виховуються близько двох тисяч дітей, з них понад 300 — з сільської місцевості.

Ліцеї забезпечують профільну освіту учнів за п'ятьма напрямами, функціонує 10 допрофільних (8—9) і 56 профільних (10—11) класів.

Ліцеїсти беруть активну участь в олімпіадах з іноземної, української мови та літератури, основ економіки, історії, основ правознавства. Вони гідно представляють регіон на заключних етапах всеукраїнських олімпіад з базових навчальних дисциплін.

Торік 26 учнів завершили ліцейне навчання із золотими і срібними медалями.

Сто відсотків випускників вступають у вищі навчальні заклади, з них майже кожен дев'ятий — у базові. Вчорашні ліцеїсти краще адаптуються в студентському середовищі, стають лідерами.

Вл. інф.

■ ШИРШЕ КОЛО

Освітянський цвіт

Таланти треба шанувати і плекати. Це вкотре продемонструвала Печерська у місті Києві райдержадміністрація, яка організувала зустріч з обдарованою молоддю району та їхніми вчителями. Зібралося 60 учнів — переможців республіканських і міжнародних олімпіад. Вони відзначені стипендіями і пам'ятними цінними подарунками.

Гідно вшанували і педагогів, які перемогли у конкурсі "Учитель року". Серед них був, до речі, і Сергій Чешейко, переможець всеукраїнських змагань, учитель інформатики ЗОШ № 78. Промовистий факт: у різних олімпіадах взяли участь з одного лише ліцею "Лідер" № 171 аж 237 учнів, які стали переможцями чи призерами з базових дисциплін. У цьому славетному закладі працюють майже десять переможців і лауреатів учительського конкурсу.

Вл. інф.

■ СВІТЛИМ РЯДКОМ

Гордість Закарпаття в барельєфах

В Ужгородському національному університеті започатковано галерею барельєфів відомих закарпатців.

Ідея належить деканові юридичного факультету Василю Яремі, а втілює її в життя відомий закарпатський скульптор Михайло Белень. Уже відкрито перші три барельєфи видатним науковцям і просвітянам Володимиру Сливці, Петру Лодію та Івану Орлаю.

Володимир Сливка — колишній ректор, доктор фізико-математичних наук, професор, академік, двічі лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки. Він очолював вуз із 1988-го до 2004 року, й рік тому за загадкових обставин трагічно пішов із життя. Петро Лодій (1764—1829 рр.) — філософ, математик, фізик, перекладач, доктор права, мистецтв, богослов'я, був деканом філософсько-юридичного факультету Санкт-Петербурзького університету. Іван Орлай (1771—1829 рр.) — доктор медицини, професор, вчений секретар Петербурзької медико-хірургічної академії. У 1821—1825 роках він навчав і виховував Миколу Гоголя.

Галерею поповнять основоположники римського права Балудянський, Кукольник, Добрянський та інші відомі науковці, котрі уславили Закарпаття.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

На знімках: на барельєфах — славетні закарпатці.

Землю хочеться спалити...

■ ТЕМНИЙ КУТ

Бійка двох дівчат, студенток одного з вінницьких вузів, стала ще одним підтвердженням поширеної тенденції, яку психологи називають невротизацією суспільства.

Жорстокість, з якою одна студентка завдавала ударів другій, вразила не лише однолітків. Ледве вдалося розтягти дівчат. Наступного дня потерпілу не можна було впізнати. Лікарі констатували сліди побиття на обличчі, інших частинах тіла. Про моральну травму годі й казати: дівчина дотепер не може з'явитися в університеті.

А почалося все з дрібниці. Зібралася прати одяг, а в умивальнику немає місця: дівчина із сусідньої кімнати теж затіяла "очищення". Щоб не відкладати на потім, набрала у тазик води і заходилася прати в кімнаті. Аж тут із занять повернулася дівчина, з якою мешкала в кімнаті. Вона на рік старша, фізично дужча. Слово за слово — і почалося...

За словами проректора з виховної роботи, скандал удалося залагодити без втручання правоохоронців. Викликали батьків, після довгих дебатів порозумілися. Винуватицю бійки виселили з гуртожитку.

Цей прикрий факт став предметом обговорення у студентських групах. Якщо чесно, додає співрозмовник, нинішнього навчального року зафіксовано лише п'ять випадків пиятики і бійок (торік було 68). Щоправда, у всіх "відзначалися" хлопці, а оце тепер...

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

■ КОМЕНТАР ПСИХОЛОГА

Володимир ШТИФУРАК, кандидат педагогічних наук, завідувач кафедри психології Вінницького державного педагогічного університету:

— Насамперед зауважу, що випадок, про який йдеться, не має жодного стосунку до нашого вузу. Як на мене, це яскравий прояв загальної невротизації суспільства. Така тенденція, на жаль, набуває поширення. Про це, зокрема, свідчать дані соціологічних досліджень, які наводжу в одній із своїх останніх наукових робіт. Якщо у середині 80-х років минулого століття невротизація суспільства охоплювала не більш як 2—3 відсотки населення, то нині цей показник сягнув 15—18 відсотків.

Причини відомі: складна соціально-економічна ситуація. Наведу простий приклад. Мати повертається з роботи з порожнім гаманцем. А вдома донька із своїми проблемами. От вона й зірвала на дитині гнів. На моє запитання, скільки ж вона кричала на дитину, жінка відповіла: "Доки та не почала плакати. Аж тоді мені полегшало..."

Свого часу я з групою науковців проводив соціологічні дослідження серед підлітків. Ішлося про моральні якості, зокрема про справедливість у суспільстві. Від читання написаного волосся ставало диба: "У нас стільки несправедливості, що землю спалив би, щоб її знищити", "Навіть якщо переорати все на кілометр углиб, нашу несправедливість не вдасться знищити...". Чи не сьогодні сказано?

Багато тодішніх респондентів — нині студенти. У них почуття несправедливості закарбувалося у серці. Тому згаданий конфлікт між дівчатами насправді розпочався не з побутової дрібниці. Він визрівав давно. Настав час — і спалахнув, наче сірник.

■ ЩО НА ОБІД?

"...Піду я у садочок, наймся черв'ячків"

Ще вчора запаморочення від голоду в багатьох джанкойських учнів траплялися й під час ігор на перервах, і за партами. Замки на шкільних буфетах і їдальнях у більшості шкіл тут провисіли майже весь навчальний рік. Лише нещодавно турботу про учнів узяли на себе місцеві підприємці. Право годувати дітей вони вибороли в запізнілому конкурсі на краще обслуговування, організованому управлінням освіти. Повноцінне харчування у п'яти школах налагодили тільки перед літніми канікулами. Ще стільки само ЗОШ вирішили проблему харчування завдяки об'єднанню кухонь з дитсадками, яке запровадила райрада. І все одно витрачають на їжу діти не більш як гривню: на чай та булочку.

"Боляче дивитися на життя дітей упроголодь, а ми невідшкодовано витрачаємося на завжди свіжі продукти, м'ясо, овочі, все необхідне для обідів та сніданків", — скаржиться сільський підприємець Тетяна Осовець, у якої двійко школярів. У райуправлінні освіти відповідають: у бюджеті гроші знайшли лише на харчування дітей-сиріт. І то із запланованої 1,4 гривні на день виділяють лише 50 копійок.

На півострові ситуація невтішна й строката, бо залежить від місцевих бюджетів. Пояснідати за одну гривню, що Міносвіти вважає нормальним, можна лише в Євпаторії, Бахчисарайському й Ленінському районах, де ціни в дитячих буфетах нижчі, ніж в Ялті та Сімферополі. Тут у деяких школах й майже всіх технікумах і вузах ціни часом вищі, ніж у буфетах Кабміну й Верховної Ради.

Фото з архіву Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Деякі ЗОШ потребують кредитів, щоб виплатити зарплату, а за таких умов про гаряче харчування і не йдеться. Для того, щоб зламати ситуацію, потрібна зацікавленість і шкільних адміністрацій, і Міносвіти, і влади на місцях. Нині вдалося поліпшити харчування дітей тільки в школах-інтернатах. Його для сиріт довели до норми в 11 гривень, тоді як торік виділялося вдвічі менше. Найбільші проблеми в ПТУ: на обід тут передбачено дві гривні.

Кримська дітвора тішить себе перефразованими словами із пісеньки: "Незабаром літо, піду я у садочок, наймся черв'ячків".

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

На знімку: Луганщина — не Крим. З харчуванням тут відносно добре (ЗОШ № 2, Вахрушеве).

Євросоюз не визначився стосовно України, тому політичне рішення щодо нашої країни раніш як через 15—20 років не стоятиме на порядку денному стор. 17

Не можна стригти всіх інвесторів під один гребінець

До Закарпаття, яке межує з чотирма державами, у тому числі з трьома членами ЄС, нині прикута особлива увага. Насамперед це пов'язано з деякими змінами, що сталися в діяльності Спеціальної економічної зони (СЕЗ) «Закарпаття». Тож від віце-прем'єр-міністра України з питань євроінтеграції Олега Рибачука, який побував на Днях добросусідства на українсько-словацькому кордоні, його учасники хотіли дізнатися про подальшу долю тутешньої СЕЗ.

Його візитові до цього регіону передував «круглий стіл» про інвестиційний рейтинг Закарпаття та ситуацію, що склалася після прийняття змін до Закону «Про Державний бюджет України на 2005 рік». Головна теза дискусії — не можна змінювати правила гри під час реалізації інвестиційних проектів, бо це підриває довіру зарубіжних інвесторів до України. Адже такі відомі фірми, як ЗАТ «Єврокар», ТОВ «Ядзакі-Україна», «Джейбіл-Україна», «Гроклін-Карпати», не лише забезпечили роботою кілька тисяч закарпатців, а й створили інфраструктуру своїм коштом, тож розраховували на певні податкові пільги (як це й було передбачено). Тепер вони стоять перед дилемою: або заморожувати виробництво в очікуванні кращого часу, або перебазовуватися у сусідні з Україною держави. Тим паче що, за словами інвесторів, ці проекти зорієнтовані не на «купи-продай», а на реальне виробництво. На моє запитання стосовно майбутнього СЕЗ «Закарпаття» віце-прем'єр Олег Рибачук відповів, що втратити таких інвесторів, які працюють тут, було б неприпустимо. Мовляв, не можна стригти під один гребінець тих, хто використовує пільги тільки задля власного збагачення чи відмивання грошей, і тих, хто працює прозоро й ефективно. Інвестори — не політики, а прагматики, зауважив він. Тому треба чітко виписати правила й дотримуватися їх.

Голова облдержадміністрації Віктор Балога вважає, що інвестори реально допомагають регіонові позбутися синдрому депресивності. Мало того, задекларували намір розширити свою присутність у найпроблемніших — гірських районах.

Під час переговорів Олега Рибачука з міністром з питань зв'язків Угорщини з ЄС Етелою Барата і головою Загальних зборів однієї з областей Угорщини Ласло Газдою щодо подальшого співробітництва прикордонних регіонів України та Угорщини розглянуто програму «Тиса». У прийнятому комюніке передбачено створення спільного проекту, який розв'язуватиме проблему раціонального використання води, спорудження гідроелектростанцій, сприятиме розвитку міжнародного туризму тощо. Облетівши гелікоптером верхів'я Тиси, фахівці, зокрема, визначили місця майбутніх водоймищ, які акумулюватимуть надлишки води й убезпечать прилеглі території від паводку.

Незабаром проект «Тиса» подадуть до Європейської комісії в Брюсселі.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

■ **ПРОБЛЕМА**

«Винуваті всі потроху, а відповідати немає кому»?

Кіровоградська область. Доля підприємств колишньої холдингової компанії «Олександріявугілля», на яких нині господарюють орендарі, турбує багатьох керівників області і галузі. Тож на нараді за участю першого заступника міністра палива й енергетики України Віктора Топалова її учасники намагалися знайти вихід зі скрутного становища. Причиною, що спонукала до цього, стало оголошення групою гірників безстрокової голодовки з вимогою виплати боргу із зарплати, котрий перевищив шість місяців.

Перед цим Топалов побував на підприємствах, що нині перебувають в оренді в ЗАТ «Енерговугілля»: на вугільних розрізах Костянтинівському, Морозівському, ТЕЦ-1, 2, 3, брикетній фабриці, поспілкувався з гірниками, керівництвом міста. До висновку він дійшов невтішного. Віктор Топалов зазначив, що, на його думку, єдиним виходом, який може врятувати галузь, котра забезпечує життєдіяльність стотисячного міста, може бути лише повернення підприємств у державну власність. Він також звернувся до голови Кіровоградської облдержадміністрації Едуарда Зейналова з проханням, щоб той особисто проконтролював, аби всі факти розкрадання обладнання підприємств, про які розповідали люди, розслідували правоохоронці. Хоча якихось сенсаційних результатів тут, на його думку, очікувати не варто, бо ситуація склалася таким чином, коли, «начебто винуваті всі потроху, а відповідати немає кому». До такого висновку заступника міністра спонукали факти, коли значна частина техніки, нерухомості, які мали здати в оренду, списали напередодні укладання договору.

Зазначимо, що загалом дієздатну компанію «Олександріявугілля» два роки тому вольовим рішенням тодішніх керівників галузі за сприяння облдержадміністрації поділили на три групи. Перспективні підприємства, які ще могли щось виробляти, віддали в оренду ЗАТ «Енерговугілля» і ЗАТ «Експлерент». Непотріб залишили холдингу. Обіцяних орендарями золотих гір шахтарі так і не дочекалися. Зарплату виплачували лише частково до тих пір, поки орендарі отримували державну допомогу. Нині її заборгованість перевищила 16 мільйонів гривень і на те, що її повернуть, сподіватися не варто. Не обіцяв цього й заступник міністра. Навіть якщо підприємства й повернуть у державну власність, сказав він, міністерство зможе гарантувати лише виплату поточного заробітку, а борги гірники мають вимагати у тих, хто їх не сплатив. «Міністерство не було й не буде благодійною організацією, — зазначив Віктор Топалов. — У нас є конкретні бюджетні кошти для конкретних завдань, для яких вони передбачені...»

Керівник регіонального відділення Фонду держмайна України Ніна Тютюшкіна повідомила, що обидва орендарі не виконують взяті на себе обов'язки. Виходячи з цього, вже дещо робиться для повернення підприємств у державну власність і навіть є позитивне рішення суду першої інстанції. Орендарі, щоправда, звернулися з апеляцією до Дніпропетровського апеляційного суду, тож сподіватися на швидке розв'язання проблеми поки що не варто.

Олег БОНДАР.

Обійдемося без контролерів

Не заходячи до квартири, можна фіксувати показання на газових лічильниках, випуск яких розпочато на Ямпільському приладобудівному заводі Вінницької області

Для довідки

Протягом десяти років Ямпільський приладобудівний спеціалізується на випуску побутових лічильників газу. З-поміж аналогічних приладів, в тому числі іноземного виробництва, вони вирізняються насамперед компактністю, вишуканим дизайном і якістю роботи. Інакше їх навряд чи купували б іноземні споживачі.

Із 7000 лічильників, що сходять з конвеєра протягом місяця, найбільше — 1,5 тисячі — надходить до Росії: у Москві та Єкатеринбурзі підприємство відкрило свої представництва. Серед замовників — представники низки інших країн колишнього Союзу. Нині тривають переговори з представниками Казахстану про постачання до цієї країни 460 тисяч штук таких приладів. А канадська компанія «Ромет» є дистриб'ютором з реалізації лічильників синьо-жовтого кольору з маркою Ямпільського приладобудівного у країнах Західної Європи, Азії, Африки. Прикро за вітчизняних постачальників газу: вони здебільшого орієнтується на аналогічні іноземні прилади.

Тим часом ямпільці порадували унікальною новинкою —зібрано першу партію принципово нових лічильників з електронним пристроєм фіксації і зняття показників витрачання голубого палива побутовими споживачами.

Комп'ютер у... лічильнику

Тим часом ямпільці порадували унікальною новинкою — складено першу партію принципово нових лічильників з електронним пристроєм фіксації і зняття показань витрачання голубого палива побутовими споживачами.

Над розробкою нового електронного газового лічильника (ЕГЛ) разом з ямпільцями працювали фахівці ще двох трудових колективів — інженерно-виробничої фірми «Темпо» з Івано-Франківська та науково-виробничої компанії «ХОРС-Телеком» з Вінниці. Особливістю новинки, каже директор приладобудівного заводу Валерій Кожухар, є те, що механічний обліковий пристрій замінили на електронний. Простіше кажучи, вмонтували у прилад маленький комп'ютер. І тепер контролерам не треба ходити по квартирах, щоб переписувати показання. Їх можна зчитувати на відстані, скажімо, з центральної диспетчерської за допомогою радіосигналу.

Усі експерименти з новим приладом проводили в Ямполі. А державні приймальні випробування — в Івано-Франківському державному центрі стандартизації, метрології та сертифікації. Для державних контрольних випробувань заводчани виготовили так звану установчу партію, з якої фахівці відібрали пробні зразки. Все це вже позаду: ЕГЛ сертифіковано і занесено до Державного реєстру.

— Ми хвилювалися, щоб новий виріб не був занадто дорогий, — продовжує В. Кожухар. — Однак, за попередніми розрахунками, він коштуватиме приблизно 180 гривень. Для порівняння скажу, що вартість електронного газового лічильника французького виробництва становить приблизно 350 доларів.

За словами В. Кожухаря, жодне інше підприємство в нашій державі не виготовляє такого типу лічильників. Попри це, першими їх купили вже згадувані канадці — компанія «Ромет». У перспективі вона має стати найбільшим покупцем приладів ЕГЛ, що їх виготовлятимуть кількох модифікацій, залежно від кількості споживання голубого палива. Водночас найбільшим платником податків у районі приладобудівники вже стали. Як пояснив директор, один працюючий сплатив протягом минулого року до бюджетів усіх рівнів чотири тисячі гривень (середньомісячна зарплата в області торік не перевищувала 500 гривень).

***КОМЕНТАР** технічного директора науково-виробничої компанії «ХОРС-Телеком» Леоніда ЦИМБАЛА:*

— Майже два роки ми працювали над новим лічильником. Кілька разів довелося переробляти дослідний зразок: вели пошук вищої досконалості. Виконання робіт фінансували разом з приладобудівниками, бо розуміли перспективність нової справи. Тепер можу сміливо сказати, що жоден інший лічильник роторного типу не має такої точності й такого широкого діапазону вимірювань, навіть у залежності від зміни температури, як наш ЕГЛ. Водночас зменшилися габарити приблизно на 20—30 відсотків, менших обсягів газових лічильників годі шукати. Новий лічильник безпечніший у користуванні.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

На знімку: такий вигляд має новий електронний лічильник газу.

Не став хату з лободи...

Виставка-конференція «Реконструкція житла», що нещодавно відбулася в Українському домі в Києві, засвідчила нові можливості сучасних будівельних матеріалів у зведенні якісного житла та реконструкції застарілого житлового фонду.

На виставці свої досягнення продемонстрували провідні виробники будівельних матеріалів, виробів, конструкцій та інженерного обладнання з України, Білорусі, Росії, Італії, Німеччини та інших країн. На науково-практичній конференції було обговорено концепцію державної програми реконструкції житлових будинків перших масових серій з використанням досвіду країн ЄС та Росії, а також відбулася жвава дискусія щодо шляхів реалізації цієї програми.

Найбільший виробник — корпорація «Українські будівельні матеріали» здатна задовольняти зростаючий попит на різноманітні стінові, покрівельні, гідро- та теплоізоляційні матеріали, керамічну плитку, гранітні, сантехнічні, скобяні та інші вироби. Завдяки спільним зусиллям Держбуду України та корпорації «Укрбудматеріали» минулого року прийнято Державну програму розвитку виробництва пористо-бетонних виробів та їх використання у будівництві на 2005—2011 роки. Торік їх було вироблено близько 0,5 млн. куб. м, тоді як потреба в них уже тепер становить близько 3 млн., а найближчими роками зросте до 5—6 млн.

— Пористий бетон називають стратегічним матеріалом у будівництві. Він дає можливість найефективніше задовольняти вимоги з термічного опору зовнішніх конструкцій будинків та має значні переваги над іншими конструкційними матеріалами, — сказав начальник відділу маркетингу ТОВ «Силікатобетон» (Суми) Григорій Зеленський. — Нині розширюємо виробництво блоків з пористого бетону, термоблоків та цегли силікатної. Розпочинаємо випуск фасонних виробів, а також цегли з відходів металургійного виробництва (шлаків) та гранітовідсівів. Така цегла має більшу міцність і вологостійкість, тому її використовують переважно для закладання фундаменту.

Добра новина і для покрівельників. На виставці представлена продукція заводу «ТехноНіколь», який на початку року введено в дію у Дніпродзержинську. В будівництво інвестовано майже 8 млн. євро.

— Високотехнологічне обладнання італійської фірми «Boato» дає можливість випускати до 15 млн. кв. м рулонних бітумно-полімерних покрівельних матеріалів на рік, — сказав директор заводу Олег Ходаковський. — Нині обсяг споживання єврорубероїду в Україні становить майже 30 млн. кв. м на рік. Надалі потреби — значно більші. Тому в наших планах — запуск другої лінії, розширення асортименту. Не менш важливим є створення навчального центру та налагодження системи сертифікації підрядних організацій, які виконують покрівельні роботи.

Учасники та відвідувачі виставки відзначили і таку тенденцію: із збільшенням пропозицій будівельних матеріалів ціна на них не зростатиме, скажімо, у зв'язку з введенням потужного виробництва у Дніпродзержинську ціна на рулонні покрівельні матеріали зменшилася на 10—15 відсотків.

Ніна ОНИЩЕНКО.

На знімку: покупці задоволені виробами сумського ТОВ «Силікатобетон».

Фото Андрія ГРЕЙЖИ.

ПОЛІТИЧНІ ПАСТКИ

■ **ОСОБИСТА ДУМКА**

Нинішні процеси у вітчизняній економіці привертають значну увагу громадськості. Причини зрозумілі. Що все-таки у цих процесах сьогодні більше — економіки чи політики? Про це розмова журналіста Олександра МАСЛОВА з відомим українським економістом, заслуженим діячем науки і техніки України, ректором Київського університету ринкових відносин — Центр «Ринок», доктором економічних наук професором Володимиром ЧЕРЕВАНЕМ.

— Формула «політика є концентроване вираження економіки» відома не один десяток років. На практиці процеси політичних трансформацій, внаслідок тих чи тих причин, часто затягуються. Хоча точніше було б казати не про трансформації, а про можливості запуску на повну потужність економічного механізму. Однак майже 15 років цьому весь час щось заважає — «червоні директори», «стара команда», «великодержавні амбіції сусіда» тощо. Але це зовсім не заважає оцінкам дій уряду в економічній галузі «на п'ять балів». Аналітики тепер потилиці чухають: за якою системою оцінок? Якщо за новою, то нічого хорошого поки що немає. Я маю рацію, Володимире Павловичу?

— Справді, на рівні влади чути констатації, що все у нас виглядає гідно, все робиться правильно, авторитетно, «на п'ять балів», а з другого боку, бачимо, що суспільство сприймає ці оцінки без колишнього оптимізму. Близька до реалій життя статистика відзначає спад виробництва більш як удвічі, майже удвічі зростання інфляції, ривки в ціноутворенні і на валютному ринку з його політикою ревальвації, реально знижуються валютні нагромадження населення. Звідси і запитання: чому так відбувається, закономірність це чи ні, правильно чи неправильно? Хоча вектор шляху — на Захід уже наче визначено. Тобто пріоритет у політиці нібито однозначно вибудовано. У великій політиці. Принаймні лідери держави нас у цьому переконують.

Але чи є передумови для такого оптимізму? Що змінилося? Прискорились якісь процеси, що раніше просувалися повільно? Звідкіля ці настрої, що ми незабаром будемо в ЄС? Змінилося відношення євротовариства до нас або щось змінилося в структурах нашого розвитку, в його темпах? Ні, нічого не змінилося. А темпи розвитку, як ми вже помітили, стали навіть гірші.

Та й Євросоюз не визначився стосовно України і навіть бажаній Туреччині каже, що її членство в ЄС раніш ніж через десять—п'ятнадцять років не відбудеться.

— Бажаній тому, що відкриває доступ до старого сухопутного торгового коридору на Схід — в райони Центральної і Південно-Східної Азії?

— І дає можливість взяти під контроль значну частину континенту, тобто вийти на нові ринки. Та й не відбудеться раніше, бо тоді вибудується дещо дивна модель Європи, і її нинішні проблеми не тільки не буде усунуто, а й значно ускладнено. Україна і на такий термін розраховувати не може, бо одночасно двох таких територіальних китів з їх гострими соціально-економічними, політичними, геостратегічними проблемами і амбіціями загальний європейський простір «переварити» не зможе. Тому політичне рішення стосовно України раніш як через 15—20 років не стоятиме на порядку денному.

— Тобто проривів з нашого боку на загальноєвропейському просторі поки що немає і їх ще не видно, незважаючи на європейські клятви, запевнення і звернення? Сигнали для внутрішнього користувача?

— Звичайно, ситуація розвивається динамічно й усе може змінитися. Але навряд чи ці зміни торкнуться відносин з Україною, оскільки всередині самої ЄС проблем, як ви самі бачите, більш ніж досить. Їх не стає менше. З свого «євроутвердження» Україна працює, починаючи з 1994 року. Тоді було прийнято перший план дій «Україна—ЄС». Можна побачити, що перелік його питань залишається тим самим. Як завжди головні завдання: вступ до СОТ, створення статусу країни з ринковою економікою, створення зон вільної торгівлі, послаблення візового режиму, соціальні реформи, ринкове регулювання, співробітництво в галузі права. Скільки років пройшло?

Але як і раніше, який пункт не візьми, не знаєш, що за ним відбуватиметься в практичній сфері. Виконуючи рекомендації ЄС, ми одночасно попадаємо в економічні пастки.

Намагаємося щось робити, але результат вступає в суперечність з практикою. Хоча проблеми взаємин вирішуємо багато років, результат нас не влаштовує, оскільки не хочемо визнавати, що процес буде довгим. І при цьому ще мріємо «про нову якість прориву» у Центральну Азію. Знову хочемо відродити ГУУАМ, намагаємося приєднати до нього інших. Але на практиці результат — нульовий.

Проте видно, що Україна не так прагне до великої європейської когорти, як сама намагається стати регіональним лідером. Хочемо до ЄС і реалізації власних претензій на лідерство. В домі, що вже збудовано. Без нас.

Справа не в тім, що намагаємося щось відроджувати. Витрачаємо марно час, сили...

Викликаємо підозри в нещирості намірів. Усе це нагадує те, що вже було за Л. Кучми і з тріском провалилося. Тому його політика і збанкрутувала, що заяви і навіть дії не підкріплювалися практичним результатом. Що нового сьогодні? Повторюємо те, що свідомо не може реалізуватися. Л. Кучма на початку свого президентства був також переконаним прихильником «прориву в ЄС», починав для цього демонстративні зусилля. Він не раз виступав у парламенті із заявами: ЄС — головний наш вибір, наш вектор. ГУУАМ при ньому створено і спорадично з'являвся цей політичний фантом. Коли виникали дипломатичні труднощі. Особливо в цінах на вуглеводень. Де цей політик і його ідеї з подвійним підтекстом?

— На політичному смітнику...

— Там же опинилися і всі наші надії й сподівання. Тож ми все це вже проходили. Ціна невірних оцінок і завищених сподівань. Підемо по новому колу? Але вже давно настав час зрозуміти, що, крім дрібних подачок і «підбадьорень з нагоди», ні від ЄС, ні від кого іншого ми не одержимо. До того ж жодна тимчасова фінансова допомога не розв'яже наших проблем.

Зрозуміло, що сьогодні не можна однозначно приймати всі побажання ЄС. У ЄС такі само інтереси, як і в нашої країни, але тільки ми знаходимося в різних ринкових просторах. І політику потрібно будувати, виходячи з цієї обставини. А ми як і раніше думаємо: чим більше зробимо з того, що нам говорить ЄС, тим краще, тим швидше будемо там. Насправді дедалі більше відстаємо. Радять одне, потім запитують: а чому це у вас усе так провалилося? Та тому, що ваші рекомендації виконували. Це ж ви нам поради давали з імпорту, мито...

Але як не було, так і немає національної моделі економічного розвитку, своєї самостійної діяльності в рамках усього європейського простору, а не тільки ЄС. І визначення акцентів цієї політики, де головними для нас були і залишаться відносини з Росією. Не слід будувати лінію фактичної конфронтації там, де вона просто не може бути збудована.

Кого ми переконуємо, що Росія була і залишається такою, як і в 80-ті роки? Зате ми йдемо попереду, такі горді. Росія попереду нас іде. Але ми не хочемо бачити місця Росії, яке вона визначає, як і того, що, на відміну від нас, вона реально просунулася до Європи.

Так, політика, у тому числі європейська, включаючи нашу, часто робить ставку на деякий «російський саморозкол». Нісенітниця це. Не буде там уже ніякого розколу. Навпаки, чітко проглядається лінія на консолідацію суспільства в рамках і загальносвітових процесів, і загальнонаціональних. З наголосом на суто економічну складову — те, з чим проблеми у нас. Вона будується важко, суперечливо, можливо, навіть з деякими поточними помилками, але впевнено і послідовно.

Чи не краще подивитися, як Росія будує свої відносини з ЄС і подумати, чому з Росією йдуть на прямі контакти провідні країни Європи — Німеччина, Франція, Іспанія, Італія. Тобто засновники самого ЄС. Чому в цьому співтоваристві до самої Росії в цілому відносяться з повагою, і Росія на практиці просувається в контактах і, головне, у практичній реалізації деяких загальних проектів.

До того ж йдеться про спільні проекти геополітичного рівня. І не тільки в сфері нафти і газу, де позиції Росії сьогодні найміцніші у світі. Поки ми міркуємо про вічне стратегічне партнерство з Росією в рамках стратегічного партнерства між Німеччиною і Росією, наприклад, в одну мережу об'єднуються німецькі й російські інститути. Йдеться про створення віртуальних інститутів у галузі фундаментальних фізичних досліджень, морських і полярних досліджень тощо.

Планується будівництво спільного криголама «Аврора» для глибоководного буріння в Північному Льодовитому океані. Розвивається спільний бізнес у галузі інформаційних і телекомунікаційних технологій, транспорту... Тільки за останнього візиту В. Путіна до Німеччини підписано урядові угоди про реалізацію спільних інвестиційних проектів майже на 3 мільярди євро. Тож сподіватися на російське саморуйнування, як про це мріють деякі політики, не випадає. Це помилка, це чергова пастка. Подвійна політика стосовно Росії закінчилася провалом і для Кравчука, і для Кучми. Тому що вона — наочне підтвердження слабких наших підходів, їх недосконалості, а головне, нерезультативності, що у перспективі заявить про себе ще чіткіше.

І в роздумах про пошуки шляхів поліпшення власної економічної складової, ми знову прийдемо до тієї само Росії, до того ж ЄЕП, від яких намагаємося сьогодні відвернутися. На тлі всього цього мову відкидаємо, хоча це найважливіший чинник внутрішньої стабільності, консолідації, а за великим рахунком, реального збереження української державності. Сьогодні, наприклад, в Африці 11 державних мов, але розмовляють здебільшого англійською.

Але навіть відвернутися з розумом не можемо — реалії економіки не дозволяють. І вони ж приведуть до тих само старих зв'язків, каналів, ліній, що будувалися сотні років. Тут нічого не зробиш, не зміниш, тому що в ці лінії споконвічно закладені в логіку поступального розвитку. Тому що це кордон у тисячі кілометрів, тому що менталітет багато в чому схожий, тому що це диктується ресурсною базою, можливостями ринку, загальними культурними прошарками і багато іншого, теж загального, без чого сьогодні не можна поступально розвиватися. І не розвиваємося. Інтеграцію України до ЄС і ЭЕП варто розглядати як паралельні чинники. Просування України до ЄС усе одно проходитиме разом з Росією.

Чому Захід будує сьогодні нові взаємовідносини з Росією? Та тому, що Схід і Захід, велика Європа, на відміну від малої, чітко бачать, що без Росії, без її потенціалу, без її ресурсів Європа не може бути конкурентоспроможною. Нікому. Навіть самій собі. І рано чи пізно цей союз, ця кооперація приведуть Росію і ЄС якщо не до об'єднання, то до загального економічного й політичного поля. Отже, і до нової моделі світу.

— Одним з регуляторів і політики, і економіки виступає долар. Як ви оцінюєте нинішню ситуацію з ним в Україні?

— Як гру великої політики, відірваної від реалій економіки. Падіння курсу у нас — зовсім не свідчення, що Америка раптом стала слабкою. Долар як був лідером у світовій фінансовій сфері, так і залишився. А ми ніби подаємо сигнал Європі, що готові орієнтуватися на євро.

Нібито все справедливо — у власну фінансову політику потрібно вносити серйозні корективи. Але хто знає, як поведеться євро далі? Я особисто думаю, що в тому становищі, в якому сьогодні перебуває Європа, — з тягарем країн, що приєдналися, слаборозвинених стосовно «старих», скільки ще буде потрібно інвестицій, економічних і фінансових потрясінь для вирівнювання загальноєвропейського фінансового поля? Значно більше, ніж країнам «з доларом».

Якщо стратегічно будувати свою валютну політику, то треба не тільки про євро «піклуватися», як сьогодні пропонується, а й зберігати сильну позицію долара. Тому що Америка, як і раніше, сильна. Візьміть світові фінансові структури. Усі вони працюють з доларом. Жодної поразки долара на практиці немає.

— За рахунок чого і як нарощувати потенціал України?

— Це можна зробити лише зберігаючи високі темпи економічного зростання. Сьогодні вся світова економіка розвивається із середніми темпами в 3—4 відсотки. І ми прийшли до такого ж результату. У нас трохи більш як 4 відсотки. Як же тоді ми доганятимемо Європу, поліпшуватимемо свої соціально-економічні позиції? Нам треба темп у десять відсотків. Щонайменше. У рамках конкуренторинкової моделі, звичайно.

Українська економіка вже показала у цьому свою здатність. Вона може це робити. І жодної іншої оцінки, крім дуже високих темпів економічного зростання, не повинно бути для влади, для уряду. Тому що так можна до абсурду дійти. Ми провалюємося і фактично сидимо в економічній кризі з параметрів, які у світі є визначальними, — інфляції, зростання цін, майже дворазове падіння темпу ВВП. І при цьому самі собі виставляємо п'ятибальні оцінки, обравши перевернену модель, за якою 80 відсотків бюджету орієнтоване на соціальний розвиток, а 20 — на все інше. Це не досягнення, тут пишатися нічим. Ні одна країна у світі не може вижити за такої диспропорції. Процес відтворення і без того дуже слабкий, точніше, зовсім не працює, також, як і наука, інноваційні технології. Зрозуміло, що диспропорція — вимушена міра, вона диктується спадщиною, що дісталася уряду. Але тут пишатися нічим. Це пряме порушення економічних закономірностей, які не можна піднімати як прапор. Чесніше довести і показати, що модель, яка була запропонована з пропагандистських спонукань командою В. Януковича, з самого початку була небезпечною, кон'юнктурною, розрахованою на разовий політичний результат.

І при цьому беремося за грандіозні плани. А нас ще очікують виборча кампанія, перебудова Конституції, перехід до парламентської республіки, і, схоже, територіальна перебудова. Така собі гегемонія великих справ. І над усим цим підвішено тягар незакінчених скандалів, у які втяглися заради все тих само політичних вигод. Вони і надалі заявлятимуть про себе з приводу і без нього, за найменшого напруження в суспільстві, плюс так звана війна з корупцією —зобов'язання, яке було взято на площі, плюс проблеми з власністю. Нашарування таких важливих справ.

Нічого поки що цими кроками ми не забезпечимо. Хіба що ще більшої дезорганізації в суспільстві з його гострими розбіжностями. Знову наростає сховане напруження, але вже як реакція на нову політику. А бажання компромісу в політиків немає. Але чи в змозі країна подужати одним махом обойму таких реформ? Звичайно, усе це можна і потрібно робити, але тільки після парламентських виборів, інакше забудемо про головне — економічний напрям.

— Важливо, але не настільки, щоб акцентувати на цьому всю увагу?

— Вірно. Головне, яким чином і за рахунок чого втримати високі темпи економічного зростання. Для забезпечення успіху визначальну роль, по-перше, відіграє структурний елемент української індустрії. Визначаючи своє майбутнє з ЄС і СОТ, ми повинні постійно боротися за збереження свого промислового потенціалу. Інакше повторимо помилки Східної Європи. Нова модель економічного розвитку в Україні має створюватися навколо самовідновлення структури бізнесу, через активну конкуренцію малих швидкозростаючих і технологічно зв'язаних з появою нових продуктів фірм. У рамках конкуренториночної економії успіх забезпечить усвідомлене, послідовне, цілеспрямоване формування і зміцнення середнього класу, його позицій у суспільстві. Адже у всіх європейських країнах він опора влади. Без середнього класу в Європу не пустять. Тому і не пускають, що його в нас практично немає, тому що він важливий для двох найважливіших сфер — зайнятості та політичної стабільності в суспільстві. Але сьогодні навіть незначна кількість нашого середнього класу втрачає упевненість у перспективах, хоча це саме вони, середній клас і молодь, найактивніше підтримали на виборах Президента. Довгострокова політична стабільність і демократія в суспільстві можуть відбутися тільки з могутнім — 50-відсотковим прошарком власників середнього рівня. А в нас сьогодні немає і 10. У цій частині наші поняття про середній клас як найважливішої категорії суспільства сьогодні абсолютно відсутні. Ми звикли до середнього класу відносити торговців, човників, мішечників... Але це зовсім не середній клас.

У свою чергу, середній клас не може бути створено без фундаментальних підходів до забезпечення економічної свободи бізнесу і підприємництва. Ми повинні підсилити позицію економічної свободи і не розглядати її спрощено. Удари, що сьогодні наносяться економіці країни, великому бізнесу не так страшні. А от середній клас вони призводять до межі руйнування. До того ж як була бюрократична схема, так і залишилася. Тут практично нічого не зробили, особливо з фінансово-кредитної підтримки. За кредитних ставок у 20 відсотків середній клас нам не створити. Як була безглуздою податкова політика, так і залишилася. Зрозуміло, що тут потрібні нові принципові підходи. Так само можливості експорту-імпорту. Ми повинні прагнути того, щоб кожне підприємство, що створюється в блоці середнього класу, мало можливість працювати на експорт. Для цього потрібні спрощені процедури ліцензування і розгалужена мережа консалтингових фірм, інкубаторів, а їх неможливо створити без цілеспрямованої державної допомоги. В усьому світі так.

Нам не можна здійснювати політику захисту національного товаровиробника. У тому вигляді, в якому вона відбувається. Йому потрібно забезпечувати економічну свободу. У бюджеті-2004 року для фінансування національної програми розвитку малого бізнесу і підприємництва було передбачено лише 1,8 мільйона грн. На цей рік рівно стільки ж. По півтори-дві гривні на підприємство виходить. Куди з такими підходами? По дві гривні на кожне мале підприємство виходить. Гарантія чергового провалу. А база для нього давно готова. Відповідно до звіту Світового економічного форуму про конкурентоспроможність тих чи тих країн, з індексу економічної свободи займаємо 132-гу позицію з 156-ти. А індекс економічної свободи містить у собі десять показників — з торгової політики, податкового режиму, урядового втручання, кредитно-грошової політики, іноземних інвестицій, банків, цін, зарплати, захисту прав власності, регулятивної політики, тіньової економіки. Це ті показники, що мають бути під контролем уряду. Їх потрібно насамперед витягувати. І при цьому старанно уникати адміністративних підходів.

По-друге, модернізація і реконструкція економіки з вимог ЄС можуть бути успішними тільки за умови, якщо в Україні будуть ефективні ринки капіталу і залучені іноземні інвестиції. Без інвестицій пробиватися в європейське співтовариство неможливо, так само як і в інше. Інвестиції, по суті, тупцюють на місці. У Канаді прямі інвестиції на рівні одного мільярда в день, у нас — за рік. Ми повинні навчитися забезпечувати прямі іноземні інвестиції не тільки землею за прийнятною ціною, а й необхідною інфраструктурою, кваліфікованими трудовими ресурсами, податковими «канікулами» тощо.

Без Росії, без її потенціалу, без її ресурсів Європа не може бути конкурентоспроможною

Віктор БЕЗДОЛЬНИЙ, директор ДП «Дельта-лоцман»:

«Іноді корисно забути про колір партійних прапорів — в ім'я прапора державного. Ми повинні обстоювати національні інтереси. Обстоювати непохитно й ефективно...»

Інтерв'ю з Віктором Бездольним, директором державного підприємства «Дельта-лоцман» після севастопольського засідання позачергової профспілкової конференції підприємства

— Протягом декількох років не вщухають, а сьогодні і знову загострилися суперечки навколо глибоководного суднового ходу гирлом Бистрим. Як керівництво підприємства «Дельта-лоцман» оцінює суть і значення цього об'єкта?

— Український глибоководний судновий хід Бистрим — це не альтернатива румунським каналам. Це — доповнення до них, що дає можливість усім відправникам вантажу і вантажоодержувачам за вектором схід—захід (і передусім — до Росії, з її розвиненою системою внутрішніх водних шляхів) від Дунаю до Волги проводити судна без проміжних перевантажувальних операцій, експортуючи товари до Європи й імпортуючи їх з Європи найдешевшим видом транспорту.

— Найдешевшим, попри портові, канальні та інші збори?

— Саме так. У Європі рікою Дунай річкових барж (проект «Європа 2Б») перевозять від 9 до 24 тис. тонн, а в перспективі — до 50 тис. тонн. Наприклад: для перевезення 24 тис. тонн сушею потрібно було б 10 составів або 120 великовантажних автомобілів. Сумарна потужність двигуна баржевого состава (БС) — 1500 к. с., поїздів (ЗС) — 12000 к. с., а автомобільного (АС) — 42000 л. с. Відповідно екіпажі БС — 6 чолов., ЖС — 20 і АС — 240 чол. Є економічна вигода внутрішнього водного транспорту за витратами і, особливо додам, значне зниження навантаження на навколишнє середовище за кількістю викидів в атмосферу.

Крім того, автомобіль зупиняють на кожному кордоні, оглядають на кожній митниці. Скрізь доводиться оформляти документи, це стає проблемою, а судно транзитом перетинає водний простір багатьох країн вільно і без таких проблем. Так що недаремно Європа сьогодні віддає пріоритет розвиткові перевезень вантажів саме внутрішніми водними шляхами.

— Чи розділяють ці пріоритети у своїй батьківщині?

— Від підвищення пропускної спроможності транспортних систем СНД залежать темпи товарообміну між країнами Сходу і Заходу, що є також однією з умов природної інтеграції економік. Через фінансові і технічні проблеми, часовий чинник з приведення наземних видів транспорту в країнах СНД до світових стандартів постає питання про ефективніше використання мережі внутрішніх водних шляхів. Конвенція про Перелік найважливіших внутрішніх водних шляхів стала одним з основних документів, прийнятих Європою. Вони провели інвентаризацію цих шляхів, розробили програму їх використання. В України, як транзитної держави, що має національну мережу внутрішніх водних шляхів, є все, щоб мати відповідне економічне і геополітичне положення для оптимізації товарообміну між Сходом і Заходом. Траса VII міжнародного (Дунайського) транспортного коридору дає змогу з'єднати через внутрішні моря (Чорне, Азовське і Каспійське) і річкові води (Дніпра, Дону, Волго-Донського каналу і Волги). А для того, щоб їх можна було з'єднати, необхідно розширити «вузьке місце» в гирлі Дунаю. Тобто додати до двох румунських каналів третій — український. І тим самим дати можливість країнам Євросоюзу здійснювати повноцінний товарообмін з Україною, Білоруссю, Росією, Казахстаном, Узбекистаном та іншими країнами Сходу.

Шлях, що відтворюється, має дуже велике значення в євразійському просторі. Підтвердження цьому інтересові ми мали, зустрічаючись з фахівцями України, Росії, Білорусі, Казахстану й інших країн, коли торік в Одесі відбувалася конференція з розвитку міжнародних транспортних коридорів. Її основною темою було з'єднання VII міжнародного (Дунайського) транспортного коридору з іншими водними шляхами.

Закордонні фахівці одностайні в тому, що український глибоководний шлях «Дунай—Чорне море» є дуже важливим водним шляхом у євразійському просторі, тому що він руйнує економічну і політичну монополію однієї країни і дає можливість природного ринкового середовища для підвищення якості, ефективності, швидкості і безпеки транспортування товарів вектором схід—захід. Але, на жаль, опонентів цьому проектові усередині країни більше, ніж за кордоном.

— Хто саме?

— Перший закордонний опонент (його об'єктивно можна зрозуміти) — це Румунія. З відкриття руху українським глибоководним судноплавним шляхом, що економічно дешевший, функціонує цілодобово і, можу сказати, безпечніший порівняно з румунським. Втрата монополії — економічної і політичної — звичайно, стимулює Румунію вживати всіх можливих заходів, щоб запобігти, зупинити, заморозити, дискредитувати проект прокладження суднового ходу гирлом Бистрим. Отут усе зрозуміло. Торік, гадаю, були підключені всі можливі політичні важелі зі створення у європейської громадськості враження, ніби Україна підготувала екологічну бомбу для Європи і всієї планети. Політики і екологи в українську частину Дунаю приїздили майже щодня. І це добре. Люди побачили застосування цивілізованих технологій, високий рівень організації робіт з урахуванням виконання всіх природоохоронних заходів, європейський рівень системи безпеки судноплавства і недоторканну унікальну дунайську природу. До того ж було високо оцінено вибір оптимального варіанта проекту з урахуванням проходження траси в районі заповідника тільки природними руслами, без проведення капітальних робіт у заповіднику.

Але незрозумілі дії і наших, українських, організацій — і природоохоронних, і господарських, котрі дивляться тільки на одномоментну і виняткову свою вигоду, забуваючи про те, що є інтереси загальнонаціональні. Іноді корисно забути про внутрішні розходження, про внутрішньополітичну «правоту» і «лівоту», про кольори партійних прапорів — на користь прапора державного. Ми повинні обстоювати наші національні інтереси — так само непохитно й ефективно, як це роблять американці.

— Ви можете назвати конкретні імена і прізвища противників проекту в українській політичній і економічній еліті?

— Сьогодні — ще не можу сказати. Використовуються кон'юнктурні й економічні інтереси на шкоду підприємств і регіонів. Але те, що спланована кампанія з дискредитації ДП «Дельта-лоцман» відбувається на дуже високому рівні, — очевидно. Це — рівень вище міністерського.

Приміром, Мінприроди з жовтня 2004 року з незрозумілої причини не затверджує документи на повний розвиток проекту глибоководного суднового ходу гирлом Бистрим — оцінку впливів на довкілля. Друге: не все необхідне зроблено навіть у Мінтрансзв'язку з узгодження проектної документації, поданої Укрінвестекспертизою. Ця організація провадить державну комплексну експертизу. Тільки після закінчення державної експертизи Кабінет Міністрів України може затвердити цей проект.

Така затримка, на жаль, призводить до того, що ми гаємо час. Уже згаяли половину зими і практично усю весну. Залишилося тільки п'ять місяців сезонної роботи. А ми входимо в літо і не готові до продовження робіт — до того ж першопричина неготовності — в компетенції цих двох міністерств. Вочевидь, хтось і там перешкоджає і, в підсумку, припиняє процес? Припиняє всупереч українським національним інтересам — згідно з інтересами... якимись іншими?

— З інтересами конкурентів нашої держави?

— Це не обов'язково чиясь зла воля. Економічний інтерес штовхає компанії на активні дії. Поява глибоководного ходу до портів Ізмаїл, Рені, Кілія — це зменшення прибутку на рейдових перевантажувальних комплексах. Ці компанії працюють не тільки в гирлі річки Дунай, на вході в Дніпровсько-Бузький канал, а й у Керченській протоці. І цю обробку вантажів здійснювали за допомогою плавкранів — і тільки тими організаціями, які плавкрани мають. І настільки об'єктивно ці люди вживають заходів з порятунку свого бізнесу — тобто закриття глибоководного ходу Бистрим.

— Тобто екологічний бік справи, на чому наголошують ваші опоненти, — не більш як ширма? І адміністрація Дунайського біосферного заповідника — не більш як пішак у цій великій грі?

— Не зовсім, заповідник — це закрита режимна територія. Складається враження, що на цій заповідній території є умови для неконтрольованого і несанкціонованого вилову осетрових і чорної ікри. Наприклад, десь з лютого до липня — період нересту осетрових — вилов риби суворо заборонений. Проте на Вилківському ринку повний асортимент осетрових, і чорної ікри аж ніяк не бракує, а вилов їх можливий тільки в заповідній зоні. Про це знає кожен мешканець Вилкового. У відповідних органів є на все це документальне підтвердження, наскільки мені відомо. Там заготовляють очерет. Усе подалі від цікавих очей. А наш судновий хід — це тисячі цікавих очей, тисячі непотрібних свідків. І уникнути цих свідків можна, тільки закривши канал. Що і намагаються зробити. Отже, це проблема не заповідника. Це проблема людей, котрі працюють у ньому.

— А керівництво заповідника?

— Директор заповідника Олександр Волошкевич п'ять-шість років тому заявляв, що варіант проходження майбутньої траси гирлом Бистрим — найоптимальніший. Але (чи не зрозумівши, як це практично реалізовуватиметься, і з'явиться безліч зайвих свідків діяльності) директор швидко змінив свою думку на протилежну.

— По заповіднику — зрозуміло. А компанії, що здійснюють рейдове навантаження-розвантаження: що це за компанії, кому належать, скільки вони коштують і скільки грошей вкладено в операцію проти каналу гирлом Бистрим?

— Ну, я не прокурор, щоб називати прізвища і кваліфікувати розміри... Міркуймо так. Порт, що обробляє мільйон тонн вантажів, має до тисячі робітників, має визначену інфраструктуру: причали, склади, територію, площадки, автомобільний транспорт, допоміжну техніку... Цей порт, обробляючи мільйон тонн, платить податки зі своїх доходів. А на рейді — два плавкрани без усієї цієї складної інфраструктури, усього з півсотнею людей (і відповідно — без соціального навантаження) обробляє таку само кількість тонн. Природно, рентабельність там значно вище. Вище на порядок! Так вони і податки повинні платити більше — а, наскільки я знаю, не платять. Тому що це — на рейді, це недоступно для контролюючих організацій...

А тут з'являється державне підприємство «Дельта-лоцман» і будує радіолокаційні станції спостереження за надводною обстановкою. І всі досі таємні рейдові операції стають явними. Фіксують заходи і відходи суден; фіксують не тільки навігаційну інформацію, а й економічну. І тут непотрібними свідками стали оператори наших постів регулювання руху — фактично, непотрібним свідком стало все наше підприємство. Що і призвело до «відповідних заходів» з усунення «свідка».

— Якій зброї віддають перевагу ваші опоненти?

— Вони віддають перевагу таємній війні. Використовують людей, використовують депутатів, використовують посадових осіб — опосередковано. Спробуй, скажи кожному з керівників цих фірм: «Це ти!». Відповідь: «Чому я?! Я ось сиджу, це вони там щось...» Тому сьогодні щось довести на рівні громадянина дуже важко. Для цього існують правоохоронні органи, що можуть провести розслідування, зібрати необхідну інформацію (багато чого лежить на поверхні), все порахувати — в копійках, грамах і роках... І тоді стане зрозуміло, хто, чому і скільки недоплачує податків.

— Вікторе Володимировичу, судячи з історії розвитку конфлікту навколо вашого підприємства, ви не можете достукатися до вищих ешелонів виконавчої влади. Ви не вважаєте, що це — питання політичне? Чи не намагаються держпідприємство «Дельта-лоцман» покарати за вірність ідеям минулого, дореволюційного, керівництва?

— Я не заперечую, що все, що відбувається навколо підприємства, різні люди, різні сили використовують для досягнення у тому числі і політичних цілей. Але ми, зі свого боку, не хочемо, щоб безпека судноплавства стала торгом політичним. Ми знаємо і вміємо робити державну справу, робимо і робитимемо її. Не заважайте нам! Не заважайте продовжувати нам будувати єдину державну систему безпеки судноплавства, як це робиться в Європі. Тому що наша мета — збереження людського життя на морі й охорона довкілля відповідно до вимог міжнародних конвенцій.

А втручатися в політику і влаштовувати політичні розборки, оцінювати політичну кон'юнктуру в нашому підприємстві я сьогодні не хотів би. Тому що це — не наша справа. Нехай це роблять політики.

Історично склалося так, що ДП «Дельта-лоцман» розробляло проект «Дунай—Чорне море» з 2000 року і з великими труднощами... Ми це питання відпрацьовували з чотирма Міністрами транспорту: Леонідом Костюченком, Валерієм Пустовойтенком, Георгієм Кирпою... На першому етапі треба було розробити ескізний проект і довести всім, що це потрібно; на другому етапі — розробити техніко-економічне обгрунтування, пройти складні процедури узгодження й експертизи, на третьому етапі (2004 рік) — проектну документацію першого етапу проекту, з процедурою узгодження й експертиз, одержання дозволу на весь комплекс робіт і саме будівництво. Весь цей період супроводжувався шквалом критики — про економічну недоцільність і екологічну небезпеку проекту. І все досягнуте на цьому шляху — це здобуток усіх, хто брав участь у реалізації проекту — керівників і фахівців установ, організацій, інститутів і підприємств. А брали участь у цій роботі фахівці і українські, і закордонні.

— А пан Червоненко це розуміє? Вам доводилося з ним зустрічатися?

— Так. Двічі. І я завжди йому наголошував, що сьогодні хтось намагається спотворити факти, донести

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

їх до міністра в такому вигляді, щоб дискредитувати наше підприємство. І це не тільки на шкоду нашому підприємству, а й усій галузі країни. Коней на переправі не міняють. Так, можна розв'язання цього питання доручити іншому підприємству. Але щоб так зануритися в тему, як це зробили ми, іншому підприємству знадобиться кілька років. І якби сьогодні в мене була така можливість, я знову сказав би міністрові: «Щоб розібратися, де правда, а де неправда, треба побувати на підприємстві, треба поспілкуватися з людьми, зрозуміти завдання і мету цього підприємства, і тільки тоді стане зрозуміло, в який спосіб фактично роблять економіку цього підприємства, розв'язують завдання і що діється довкола нього».

— А що Вам сказав Червоненко?

— Те, що він говорив, — це все на поверхні. Це вже було у пресі, не хочу повторювати. Суть полягає в тому, що сьогодні йому занадто багато донесли неправди. А щоб він зрозумів істину, правду, йому потрібно наблизитися до підприємства.

— У ситуації, що склалася, йдеться про загрозу всьому підприємству або тільки його керівництву?

— Вважаю, що загроза — над усім підприємством. Візьмімо сумнозвісний акт комісії, де підведено до висновку, що наше підприємство є банкрутом. Який це банкрут, коли ми маємо прибуток до 50 млн. гривень і рентабельність становить 60 відсотків! Який ми банкрут, коли у 2004-му визнані одним із кращих платників податків України, коли наше підприємство за сім років не розбазарило, не розвезло по офшорах, а створило державну власність на суму півмільярда гривень!

Півмільярда — ось вартість наших основних фондів! Не можна до такого підприємства ставитися несерйозно, не можна відвертатися від питань, що їх порушують. Адже в нас є не тільки Дунайська програма. У нас є ціла низка програм, важливих і для держави, і для всіх суб'єктів українського і міжнародного судноплавства.

За кордоном існує єдина державна система безпеки за рахунок послуг відповідних служб (30%) і бюджетних ресурсів (70%). Нарешті, ми і самі створюємо національні технології, розвиваємо державну систему безпеки судноплавства за рахунок своїх послуг і самі платимо зарплату людям і податки державі; ми й іншим створюємо можливість перевозити й обробляти вантажі, заробляти гроші, сплачувати податки, розвивати національну економіку і соціальну сферу. Адже коли в Нижній Дунай пішли судна з великим осіданням, вантажообіг тамтешніх портів зріс у 10—30%. Почали зростати підприємства, з'явилися нові робочі місця, піднялися зарплати. Це ж краще!

— Тільки от деякі високопосадовці критикують вас за завищення вартості проекту — зокрема, за закупівлю дорогого граніту в Німеччині, а начебто, є дешевий камінь у Румунії...

— На підставі роботи, виконаної проектними організаціями і тими фахівцями, які багато років працюють в галузі будівництва гідротехнічних споруд, можу сказати таке. По-перше, камінь буває різний. Наприклад, пластинчасті граніти для робіт у морському середовищі використовувати не можна, бо під динамічним впливом моря вони розшаровуються і розсипаються. По-друге, граніти Східних і Південних Карпат у будівництві, як правило, не використовують. Зате необхідні властивості мають граніти кряжа, що йде від Скандинавії до басейну Дніпра. У цій зоні є безліч гранітних кар'єрів, що дають механічно і хімічно міцні граніти, — у вигляді щебеню і у великих габаритах. Такі граніти стійкі до хвиль і морської солі. Саме ці граніти рекомендовано інститутами. По-третє, некоректно порівнювати ціну «румунського» каменю на кар'єрі і «німецького» — на об'єкті. Різниця — у вартості доставки. Чомусь перевіряльники про цю різницю забули. Але граніт потрібно спочатку привезти з кар'єру автомобільним транспортом до річкової пристані; потім на річковій пристані перевантажити граніт на річкову баржу; потім на баржі Дніпром або Бугом спустити до Чорного моря; потім у порту покласти на склад, дочекатися підходу судна класу «ріка—море», завантажити на нього; заплатити портові збори; далі з порту морем доставити камінь на площадку компанії «Мебіус». Така єдина схема транспортування каменю реальна, і ця робота має реальну ціну (до речі, згідно з нормативами Держбуду). Якби ми будували об'єкт на материковій частині, могли вибрати один вид транспорту: приміром, автомобільний. Одним автомобілем від кар'єру до берега. Але в болотисту дельту, а тим паче на три кілометри в Чорне море, автомобіль заїхати не може. Тобто заощадити, спростити транспортування немає можливості. Так що дане звинувачення — від некомпетентності перевіряльників, від їхнього небажання докопатися до істини.

— Мабуть, чи не єдиним аргументованим докором стало зменшення глибини суднового ходу в гирлі Бистрому в результаті весняного паводка 2005 року. Чи можна навести ті подробиці, які ваші противники в обвинувальних промовах замовчують? Які глибини були у Бистрому? Які — стали після закінчення першого етапу днопоглиблювальних робіт? Які — залишилися після паводка? На якому відтинку протяжності суднового ходу паводок порушив проектний режим глибин?

— По-перше, це питання має форс-мажорну причину. Міністерство транспорту і зв'язку направило на Дунай комісію; ця комісія виїхала на місце і вивчила ситуацію. Дійшли висновку, що небувалий паводок на Дунаї цього року призвів до інтенсивного замулювання в тих місцях, де швидкість течії зменшується, — на морському барі, де річка зустрічається з морем. До того ж для попередження й усунення природних і форс-мажорних намулів необхідне своєчасне фінансування з добудови захисних споруд — дамби. Цих коштів держава не виділила у 2004 році, а сил і можливостей нашого підприємства недостатньо. Однак побудована за нашим проектом і на наше замовлення дамба обмежила рівень намулів — навіть у її нинішньому, незавершеному, стані. Навіть за найвищого паводка випало 300 тисяч тонн — за проектного замулювання 500 тисяч. Тобто навіть обсяг щорічного ремонтного черпання (звичайного для дельтових річок) не було перевищено.

Проблема в іншому: щорічне планове ремонтне черпання повинні виконувати спеціальні судна. Вони є, але не можуть працювати, тому що не відремонтовані. Ті, що виконували це завдання колись, вийшли з ладу і потребують ремонту. Восени 2004-го ми пропонували варіанти розв'язання цієї проблеми: скажімо, передати частину цього флоту нам у таймчартер, щоб ми могли швидко відремонтувати ці судна і виконати необхідні роботи ще до паводка. Це питання Морський департамент, на жаль, не розв'язав. Було проведено наради, дійшли згоди, уклали договір. Але потім ці організації категорично відмовилися виконувати свої договірні зобов'язання.

— Чому?

— Вважаю, через свої комерційні інтереси. Керівники тих підприємств думали, що самі зможуть вчасно відремонтувати ці судна, але не змогли. У результаті було згаяно 2—3 місяці. Якби цього не сталося, паводок не мав би помітного впливу на судноплавство у Бистрому. Обміління каналу можна було попередити. Ми не раз писали про це, звертали увагу посадовців, є документи, які це підтверджують.

— А як же ви ліквідуєте наслідки паводка — без земснарядів?

— В останній момент, уже після паводка, порушуючи чинні норми, ми все-таки забрали один — «Прорвин». У найкоротший термін його відремонтували і вивели на місце робіт. І сьогодні цей «Прорвин» робить те, що треба було зробити раніше: він виконує ремонтне черпання. Ми вдячні підприємству «Усть-Дунайськводпуть» за активну і професійну роботу.

— Про намулювання: воно сталося на всій 162-кілометровій довжині каналу чи тільки в якійсь його частині?

— Намулювання обсягом у 300 тисяч тонн сталося тільки в баровій частині. Якби не наша дамба — його було б набагато більше.

З погляду здорового глузду, будь-який недобудований об'єкт сам по собі є об'єктом небезпеки. Його потрібно добудувати якнайшвидше — інакше знову виникнуть форс-мажорні обставини чи якась проблема, і ми знову будемо змушені гарячково ліквідовувати наслідки. Отже, треба добудовувати об'єкт і якомога скоріше.

— А як було із судноплавством?

— Організація судноплавства тривала. Тимчасово прохідне осідання було оголошено 3,8 метра. Планування і регулювання суднопотоку здійснювалося в такий спосіб, щоб не заважати роботі з. с. «Прорвин» і не створювати проблем для безпеки судноплавства. Новітнє устаткування і кваліфікація персоналу центру управління суднами у Вилково і злагоджена робота лоцманської служби дали змогу розв'язати ці проблеми. Прикметно, що в цей період інтенсивність судноплавства значно зросла — наприкінці квітня на 181% і у травні на 206%.

— Добудовувати дамбу чи увесь об'єкт, включаючи другу чергу судноплавного прорізу?

— Добудовувати весь об'єкт у комплексі. Треба і дамбу добудовувати, і розчищати перекати, і працювати на баровій частині. Тому що період робіт — сезонний. Максимум — з другої декади червня до першої декади листопада. За п'ять—шість місяців потрібно виконати великий обсяг робіт. Якщо цей обсяг не буде виконаний (хоч у русловій частині, хоч по дамбі) — то знову матимемо ті само проблеми.

— Що заважає?

— Щоб будувати, необхідно мати фінансування.

— Скільки?

— Залишкова вартість усього проекту становить 280 млн. грн. На дату закінчення першого кварталу 2005 р. було вкладено 77 млн.; на сьогодні — близько 80 млн. Є роботи з моніторингу, є з підготовки карт намиву для складування ґрунту і інші. Їх виконують в міру сил і можливостей нашого підприємства.

Але наші можливості не безмежні. Тому нами був розроблений фінансовий план, план-графік, ми всі ці документи запропонували Міністерству транспорту і зв'язку, щоб комплексно розв'язати проблему і фінансування, і виконання всіх передбачених техніко-експлуатаційних робіт.

— Ваші опоненти кажуть, що гирло Бистре в результаті паводка повернулося в той стан, у якому перебувало до початку днопоглиблювальних робіт, і тому, мовляв, усі капіталовкладення «Дельта-лоцман» пішли в пісок і у воду...

— Такі твердження — або від браку інформації, або від небажання бачити факти. А факти такі. Обсяг капітальних робіт в одній тільки баровій частині — близько 3 млн. тонн. Екстремальне замулювання становило 300 тисяч тонн — 10% обсягу робіт. Повторю: за проектного замулювання до 500 тисяч тонн. Але й такого замулювання не було б, якби німецька фірма «Мебіус» завершила весь обсяг робіт згідно з укладеним договором. А припинила вона роботи через припинення фінансування. По дамбі не були завершені роботи навіть у рамках першої черги проекту.

Питання про необхідність фінансування ми настійно просили розв'язати керівництво Мінтрансзв'язку: і в жовтні, і в листопаді минулого року, і в грудні, і в січні цього року, і в лютому... Але досі нічого не зроблено.

— Коли буде усунуто тимчасове обміління, спричинене весняним паводком?

— З червня судна знову ходитимуть відповідно до раніше оголошених прохідних осадів.

— Як позначиться і чи позначиться на вартості послуг з проведення через український глибоководний судновий хід Бистрим форс-мажорна обставина, що мала місце цієї весни?

— Ніяк не позначиться. Послуги не подорожчають ні на копійку. Тому що обсяг ремонтного черпання, передбачений відповідно до проекту, перевищений не був, відповідно, не перевищений ліміт наших експлуатаційних витрат.

Інша річ, якщо роботи зі зведення дамби і другої черги каналу розтягнуться на багато років. Тоді збільшиться загальний обсяг ремонтних робіт, обсяг черпання... Адже тільки якщо об'єкт добудувати, можна запобігти екстремальним впливам стихії.

Вартість проведення залишається такою, як раніше: 19 центів за метр кубічний від модуля судна. Якщо будівництво завершать у заданий термін — вона такою і залишиться.

Дмитро КИСЕЛЬОВ.

■ АКТУАЛЬНО

Наші діти малюють завод

У деяких місцевих і центральних газетах стали з'являтися вельми «специфічні» матеріали про роботу ВАТ «Херсонські комбайни». У нас, робітників підприємства, вони викликають прикрість і здивування. Адже щоб писати про завод, потрібно побувати в його цехах, поговорити з людьми, ознайомитися зі статистичними даними. Після цього стане зрозуміло: підприємство, «лежаче» майже десять років, оживає. Якщо протягом кількох років флагман вітчизняного комбайнобудування випускав 3—4 агрегати на місяць, нині — по 20—25 комбайнів. І за перший квартал з конвеєра їх зійшло вшестеро більше, ніж за аналогічний період минулого року. І якби не «гальмуючий» чинник у вигляді низької купівельної спроможності сільгоспвиробника, підприємство здатне вже сьогодні випускати їх 35 одиниць, а в найближчому майбутньому довести цю цифру до 100.

Зарплата робітників зросла удвічі, становить 626 грн. і виплачують її двічі на місяць. А до вересня заплановано збільшити зарплату ще на 25—30%. За півроку на завод прийшло більш як 300 робітників.

З приходом нового власника погашено 8-мільйонну заборгованість із зарплати минулих років. До бюджетів різних рівнів надійшло майже 10 мільйонів гривень.

Підприємство вже не «лихоманить», припинився розпродаж устаткування, готової продукції. Мало того, триває активна робота з повернення усього, що було втрачено заводом з різних причин. Активізовано розробку нової техніки. Уперше за багато років придбано нове обладнання, зокрема машину для плазмового різання металу з числовим програмним керуванням «Комета» вартістю більш як півмільйона гривень, дві пресові установки. На підприємстві впроваджують нові автоматизовані та комп'ютеризовані інформаційні системи, що дало змогу спростити фінансовий, бухгалтерський і складський облік, зробивши їх прозорими і контрольованими. Завершується підготовка до другого етапу автоматизації виробничих процесів.

У газетах повідомляють, що з території вивозять металобрухт. Звичайно, адже багато яке устаткування давно застаріло, залишати його немає потреби. Та й відходів у процесі виробництва завжди чимало.

Про роботу підприємства регулярно надходить повна інформація керівництву області. Змінилася і сама атмосфера: люди впевненіше дивляться в майбутнє, відчувши стабільність і перспективу. Як у старі часи, почали проводити конкурси професійної майстерності — серед токарів, зварників, фрезерувальників тощо.

А серед дітей працівників пройшов конкурс малюнка — яким вони бачать майбутній завод. Не забувають і про ветеранів праці — вони одержують відчутну підтримку.

Але найголовніше, ми відчули впевненість: на завод прийшов справжній господар — надійний, дбайливий, небайдужий, який щиро бажає відродити колишню славу «Херсонських комбайнів». І для всіх, хто хоче переконатися в цьому, наші двері відкриті.

Від імені трудового колективу голова профкому ВАТ «Херсонські комбайни» Микола ЧЕБАНЮК.

Суть полягає в тому, що сьогодні міністру занадто багато донесли неправди

У Києві розгорнуто серію виставок «Фотобієнале-2005»

Суд поновив на посаді Віктора ПРИХОДЬКА, директора кіностудії ім. Довженка. Сьогодні ж Приходько презентує давно обіцяну прем'єру короткометражок у рамках проекту «Кіноетюд»

Сімдесят два—п'ятдесят три-два

У Києві з короткими гастролями перебуває харківський театр «Березіль» та його лідер Андрій ЖОЛДАК, якого ЮНЕСКО торік визнало кращим режисером Європи.

43-річний Андрій, як завжди, повен енергії та буйних фантазій. Він привіз, зокрема, свою нову виставу «Гольдоні-Венеція», де герої послуговуються не словами (бо мова вмерла), а цифрами! І отой заголовок — «Сімдесят два—п'ятдесят три-два» нашою звичною «колишньою» мовою мав би означати приблизно «Видіння сонячного чоловіка». Власне, вистава «Гольдоні-Венеція» і є видінням загибелі культури. Але вистава на диво оптимістична хоча б тому, що Жолдак придумав справді нову театральну мову, що дає нам надію все-таки на відродження культури.

Жолдак привіз до столиці не лише свої вистави, які вже бачив мало не весь світ («Гамлет. Сни», «Місяць кохання», «Один день Івана Денисовича» й згадану «Венецію»). Він також привіз і озвучив на прес-конференції свою революційну ініціативу. Заради порятунку й оновлення українського театру Жолдак пропонує всім, без винятку, директорам і художнім керівникам українських театрів одночасно подати заяви про звільнення! А потім треба набрати нових керівників на конкурсній основі. Сам Андрій готовий подати заяву про звільнення першим. Він упевнений, що «Березіль» обере його знову. «Березіль», закоханий у свого лідера, в цьому теж упевнений. Але поки що, як нам відомо, революційну ініціативу не підтримали режисери та директори.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

На знімках: Андрій Жолдак; сцена з вистави «Гольдоні-Венеція».

Від Могилянки до Острога

У понеділок, 6 червня, до України на два дні приїздить Уладзімер Арлов — білоруський письменник, історик. Пише художню прозу, поезію, історичні розвідки та есе. Він автор понад 20 книг. Його твори перекладені більш як 20 мовами. Працював у видавництві «Мастацкая літаратура», звідки був звільнений з формулюванням «за публикацию исторической и другой сомнительной литературы».

У Києві видавництво «Факт» випускає книгу прози Арлова «Реквієм для бензопилки» у перекладі Олександра Ірванця. Це перша книга Арлова в Україні. Презентація книги (і зустріч з автором та з перекладачем) відбудеться в день приїзду в актовій залі Києво-Могилянської академії. А наступного дня Арлов та Ірванець виступатимуть у Рівному та Острозі.

Граф, нащадок Гетьмана

Граф Григір Розумовський, прямий нащадок гетьмана Кирила Розумовського, побував в Україні.

Разом з міністром культури і туризму України Оксаною Білозір він відвідав Батурин та Глухів, ознайомився з ходом реставраційних робіт в палаці Розумовських, який є пам`яткою архітектури та історії XVIII ст. Нащадок великого Гетьмана відвідав могилу Кирила Розумовського, яка знаходиться у церкві Вознесіння, що її було збудовано самим Гетьманом. Після Батурина граф Розумовський ознайомився з унікальними пам`ятками українського бароко міста Глухова — колишньої Гетьманської столиці. У Миколаївській церкві, в якій Кирило Розумовський отримав гетьманську булаву, на честь гостя лунала музика Бортнянського.

«Ми тут і ночували б!»

Івано-Франківський обласний театр ляльок імені Марійки Підгірянки має власний дах! Актори і дітвора всієї області чекали цієї події довгих 13 літ. Весь цей час колектив микався по чужих сценах, дитсадках, школах. І ось нарешті нова влада поставила крапку в цій довгобудівській історії і зробила театрові прекрасний подарунок на його 60-річчя. Цікаво, що з цих 60 лише 12 років театр мав власне приміщення.

Зрозуміло, що не всі актори витримали кочове життя: хтось пішов на пенсію, хтось змінив професію, а хтось подався на заробітки в чужі краї. Їх місце зайняли молоді випускники Калуського училища культури, які поки що не надто переймаються відсутністю житла, невисокими зарплатами, бо на цьому етапі їм достатньо улюбленої професії. А тепер вони взагалі забули про все на світі. Нове приміщення таке світле, гарне, комфортне, що, як зізнався головний режисер театру Володимир Підцерковний, «нам взагалі не хочеться звідси виходити, ми тут і ночували б». Тим більше, що є чим зайнятися. Актори зараз репетирують «Дюймовочку», яку хочуть показати малечі ще в цьому місяці. Але відкрив театр свою сцену виставою «Коли ще звірі говорили» за мотивами творів І. Франка. У цій виставі 40 ляльок, тож мали змогу показати себе всі актори, молодь і ветерани, адже всім у такий історичний день хочеться вийти на сцену і відчути, що таке добрий звук і освітлення, від яких давно відвикли? Та й побачити разом не двадцять, не тридцять, а дві сотні юних глядачів — такого щастя театр давно не мав. Він скучив за справжньою роботою, за глядачем і, здається, має все для завоювання дитячих сердець — здібного режисера Володимира Підцерковного, талановитого художника Миколу Данька, сповнених ентузіазму акторів, душевного завліта Марійку Бойчук, вмілого організатора заступника директора Світлану Януш. На жаль, на святі не був присутній директор театру Зіновій Борецький — не витримав фінішних хвилювань і захворів, але душа його була тут, де тепло, весело і радісно. Микола Данько сам вибирав кольори для кімнат — оранжеві, сині, зелені. Жінки поприносили з дому вазони з квітами. На сцені повісили красиву завісу, яка пролежала в чеканні всі ці роки. А ще у цьому театрі відкрито чи не єдиний в Україні музей ляльок. Ляльки роздивляються малечу, а вона — їх. Як же вони скучили одне за одним!

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.
Фото автора.

ТАЛАНТИ-ЕМІГРАНТИ

У Київській філармонії відбувся концерт із творів С. Рахманінова та І. Стравинського

Виконані на концерті «Три російські пісні» для великого симфонічного оркестру і хору С. Рахманінова, а також «Симфонія псалмів» І. Стравинського написані практично в один період (1927—1930). Обидва композитори залишилися в еміграції назавжди, але в цій ситуації поводилися по-різному. Для Рахманінова від'їзд до США 1917 року став початком творчої кризи: «Позбувшись батьківщини, я втратив самого себе... не залишається бажання творити...». Зате Стравинський в еміграції вирував творчими ідеями!

Перед виконавцями стояло складне завдання: об'єднати два різні за характером твори в одному відділенні концерту, з чим вони технічно благополучно впоралися. «Три російські пісні» Рахманінова пролунали рівно, без особливих інтерпретаторських ідей і цікавих виконавських знахідок. Хор співав професійно, оркестр грав бездоганно, багато в чому завдяки твердій волі та енергетиці диригента В. Сіренка.

Концерт №3 Рахманінова, який пролунав у першому відділенні, хоча і створено до еміграції, але припадає на період зосереджених роздумів композитора над долею батьківщини, минуле котрої зруйновано, а майбутнє — невідоме. І ось цей концерт ми почули у виконанні сімнадцятирічного піаніста Михайла Туманова (Коста-Ріка). Отож публіка могла почути твір композитора-емігранта в інтерпретації емігранта-виконавця! Це тим цікаво, що Туманов родом з Києва. Піаніст грав у тому стилі, котрий цінують за кордоном — добротно, якісно, без емоційних сплесків та індивідуальних знахідок. З огляду на юний вік піаніста, варто відзначити його великі досягнення в галузі техніки, високий рівень професіоналізму, школи. Але все-таки глибина ностальгічних переживань композитора залишилася за бортом сприйняття М. Туманова. Може, він занадто рано залишив батьківщину?

Вікторія АНТОНЮК.

■ **ДЕНЬ КНИГИ**

Пишіть і видавайте!

Шістнадцять видавництв беруть участь у виставці «Миколаївська книга-2005» у міській бібліотеці. Бібліотека останні три роки активно співпрацює з місцевими видавцями, завдяки чому поповнилася книгами краєзнавчої тематики (232 назви).

Спеціалізується на книгах з історії краю велике видавництво «Можливості Кімерії». З 1991 року тут випущено більш як 200 наукових, енциклопедичних, довідкових видань, проза і поезія миколаївських авторів. А тепер видавництво освоїло серію «Сторінки історії Вітчизни», в якій вийшли дуже цікаві твори директора художнього музею Сергія Рослякова «Ольвія: життя і смерть цивілізації», «Амазонки в люті й коханні» та інші.

У виставці беруть участь шість миколаївських вузів — деякі видають серйозну художню літературу, разом з підручниками. Цікава експозиція приватного підприємства «Гудим». Тут можна ознайомитися з «Сучасною миколаївською прозою». У цій серії вийшли книги молодого талановитого автора Сергія Гаврилова «Цирк» і «Турпохід».

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Спалення книжок під Кабміном може повторитися

Учора у Києві керівники провідних видавництв та компаній з торгівлі книжками (зокрема, брати Капранови, Геннадій Корбер, видавництво «Фоліо») провели прес-конференцію з приводу знищення владою послуги «книга—поштою».

Сьогодні книжкові крамниці є тільки в обласних центрах та містах із населенням понад 100 тисяч. У більшості населених пунктів України книжкових крамниць немає. Книга—поштою — єдиний спосіб дати книжку жителям сіл та райцентрів. З 1 червня пересилання однієї книжки поштою зростає до 7 гривень. Це дорівнює вартості книжки і зробить доставку поштою неможливою.

Хроніка знищення «книги—поштою» владою: 1 січня 2004 р. — збільшення поштових тарифів у 2,5 разу (Кучма, Янукович). 1 червня 2005 року — збільшення поштових тарифів у 2,5 разу (Ющенко, Тимошенко). Як кажуть, знайдіть десять відмінностей!

Українські книжники 2004 року на знак протесту палили свої рукописи під «старим» Кабміном. Це повториться й під «новим»?

Намисто, про яке мріяли

7 червня в Колонному залі Національної філармонії України відома скрипалька Мирослава КОТОРОВИЧ (на знімку) презентує власний проект — «Намисто з дитячих мрій».

Виступати з супроводом оркестру Мирослава Которович почала з третього класу Київської музичної десятирічки і дотепер постійно гастролює, граючи не лише у складі рідного оркестру «Київські солісти», який очолює її батько Богодар Которович, а й у «Камераті Балтики» знаменитого Гідона Кремера. Та для справжнього осмислення музики скрипальці виявився необхідним театр, і тоді вона зуміла розіграти для київського глядача-слухача сценічні новели «Роль для скрипки» і «Скрипкові капризи». Цього разу в центрі не власний інструмент, а дитинство. А шанс повернутися до нього — «Дитяча симфонія» Леопольда Моцарта, відомого педагога та скрипаля, батька геніального Вольфганга Амадея. В партитурі симфонії є і «соло» шумових дитячих іграшок, і наслідування гри оркестрика маленьких музикантів. У «Сонаті» Генріха Бібера відбуваються ще цікавіші речі: оркестр починає розмовляти голосами тварин. Далі — дещо серйозніша музика, але також майже стилізації: наслідування барокового стилю у «Вітальному рондо» Альфреда Шнітке, музики рок-груп 1970-х у «Баладі» сучасного італійського композитора Джовані Солліма, композиційної простоти в «Осінній пісні» знаменитого московського композитора-мінімаліста Володимира Мартинова та «Теплому вітрі» київської композиторки Вікторії Польової.

Разом із струнним оркестром «Київські солісти» в дитинство гратимуть скрипаль Вадим Борисов і альтист Олександр Лагоша, а «зовнішню» цілісність дійству спробують надати режисер-постановник «Намиста з дитячих мрій» Василь Вовкун і стиліст Вікторія Гресь.

Юлія БЕНТЯ.

■ РЕПОРТЕР

«Надрукуй свою купюру!»

У ратуші Кам'янця-Подільського вперше показано відвідувачам 12 скарбів, знайдених у різний час на Поділлі. Тут щойно відкрито Музей магдебурзького права й місцевого самоврядування та Музей грошей. Ці експозиції взаємопов'язані. Адже 1374 року Кам'янець одним із перших українських міст став «магдебуржцем», владу в місті обійняв магістрат, він керував і фінансами.

Нумізматична збірка вражає. Першими «грошима», з'ясовується, були не монети, а ... сокири та стріли. Монети ж одночасно з'явилися в Китаї та Європі. Експозиція багата: литовські та польські соліди, півгроші, півтораки, гроші, трояки, шостаки, орти, талери... Найстаріша тут — грецька монета V століття до нашої ери. Поряд римські, візантійські, арабські монети, якими розраховувалися іноземні купці, котрі торгували з Київською Руссю. Втім, музей дає уявлення про взаємозв'язок грошових потоків не лише на Поділлі, а й у цілій Європі. До речі, відкрив експозицію Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, котрий приїздив до кам'янчан на День міста. Він високо оцінив роботу музейників.

Тут кожен скарб має свій життєпис, давній чи не дуже. Приміром, уже за часів Горбачова ремонтники знайшли під підлогою вірменської дзвіниці золоті й срібні зливки, монети, хрести. Знахідками торгували у міській лазні: за золотий хрест давали паперовий червінець! Цей скарб нині в Москві — пильні «органи» вилучили його в торгашів, але не могли зберегти для України.

У 1919 році, коли Кам'янець став столицею УНР, тут друкувалися паперові гривні, карбованці. А паралельно ходили «самодіяльні» купюри: тоді майже кожне місто випускало свої гроші.

— Якби поставити тут тодішній верстат, щоб кожен відвідувач за певну плату міг надрукувати власну купюру! Ваш музей мав би можливість на тім добре заробить! — порадив один захоплений відвідувач. Ним виявився громадянин Магдебурга — наслухався про старовинний Кам'янець, завітав сюди, й не пошкодував...

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Історію треба не переписувати, а писати

У Харківському національному університеті імені. В. Каразіна відбувся пленум Всеукраїнської спілки краєзнавців з нагоди 80-річчя з дня його заснування. Чому в Харкові? Бо вісімдесят років тому тут, з ініціативи Дмитра Багалія, Дмитра Яворницького, інших відомих діячів науки і культури того часу, було створено Український комітет краєзнавства (УКК). Крім нього в Україні в різні часи діяло ще 300 культурно-краєзнавчих організацій.

У роботі нинішнього пленуму взяли участь визначні українські вчені, діячі культури, викладачі вузів, учителі і краєзнавці з усіх регіонів України.

За роки суверенної України, наголосив голова правління Всеукраїнської спілки краєзнавців академік Петро Тронько, дослідниками рідного краю підготовлено і видано майже 60 фундаментальних робіт, засновано кілька важливих науково-дослідницьких програм, зокрема, державну програму підготовки серії науково-документальних книг «Реабілітовані історією».

Діяльність УКК і його численних громадських організацій обірвали сталінські репресії тридцятих років. До речі, в серії книг «Реабілітовані історією» розповідається про сотні тисяч репресованих краєзнавців. Напередодні ювілею представлено першу з дев'яти книг, присвячених трагічним сторінкам історії Харківщини. Поки що повернуто добре ім'я тільки шести тисячам репресованих із 54000 (!) лише в одній області.

Роботу вітчизняних краєзнавців було відновлено в післявоєнні роки. Учені, історики, письменники, журналісти власними силами збирали унікальні документи вітчизняної старовини, а у 60—70-х роках XX століття на світ з'явився результат їх спільної титанічної праці — 26 томів «Історії міст і сіл УРСР», які не мали аналогів у світі. Зараз краєзнавці готуються «обновити» ці книги. Бо ж за минулі десятиліття багато чого змінилося. «Але не потрібно переписувати історію заново, як це роблять деякі політики», — застеріг П. Тронько.

За роки незалежності вже відбулося три з'їзди і одинадцять всеукраїнських конференцій з історичного краєзнавства у Києві, Кам'янці-Подільському, Вінниці, Луцьку, Миколаєві, Черкасах, Харкові, Дніпропетровську, Донецьку і Хмельницькому. Останнім часом конференції стали часто проводити і в райцентрах Київської, Харківської та інших областей. Важливо, що в них дедалі частіше беруть участь молоді люди. На урочистий форум до Харкова приїхало менше сотні краєзнавців із усієї країни, хоча їх більш як сімдесят тисяч. Але державної підтримки за свою дуже потрібну працю вони не відчувають. За словами члена президії правління спілки Євгена Скляренка, трудовий колектив тримається на самому ентузіазмі. Фінансування практично немає. Уряд спонсорував лише кілька з'їздів краєзнавців. Спасибі, хоч на видання книг «Реабілітовані історією» з обласних бюджетів гроші виділяють.

Микола КОСИЙ.

Скрипка — грає!

Столичний театр імені Івана Франка під завісу сезону випустив «Наталку Полтавку» (постановка Олександра Анурова). У головних ролях — Петро Панчук (Возний), Лариса Руснак (Терпелиха), Тетяна Міхіна, Наталя Ярошенко (Наталка), Павло Піскун, Дмитро Чернов (Петро), Тарас Жирко, Олександр Форманчук (Микола).

Головна сенсація цієї прем'єри франківців у тім, що музичний керівник постановки — Олег Скрипка, лідер гурту «ВВ». Скрипка також грає тут роль виборного Макогоненка. Ануров не мислив собі цієї вистави без Олега Скрипки, й навіть відклав роботу на цілий рік, чекав, поки Скрипка звільниться від інших справ. І тепер, після прем'єри, стало зрозуміло, чому для Анурова світ клином зійшовся на Скрипці — власне, у музичній інтерпретації й полягає чи не весь секрет успіху цієї вистави. Олег Скрипка, разом з франківцями, взявся довести, що ота естрадна музика, яка нині у світі вважається «модерною», — вона звучала ще сто літ тому на будь-якій вулиці в першому-ліпшому полтавському селі! Це так само несподівано, як і переконливо!

Перші прем'єрні вистави пройшли з успіхом, при переповненому залі, хоч сезон уже на спаді, літо, і людей більше вабить пляж. А втім, художник Андрій Александрович-Дочевський створив таке оформлення для вистави (берег Ворскли!), що не кожен пляж з цим зрівняється...

Христофор Груша.

На знімку: Петро Панчук та Олег Скрипка у виставі «Наталка Полтавка».

Фото Агенції Прес-КІТ.

■ ХРОНІКА

Ермітаж у мініатюрі

Колекції першого українського художнього музею — 200 років

Історія колекції почалася в Петербурзі. Звідти Василь Каразін, засновник Харківського імператорського університету, привіз колекцію гравюр 16—18 століть і розмістив її в стінах університету, щоб виховувати в студентів почуття прекрасного. Раз на тиждень помилуватися гравюрами могли і городяни.

Міський художній промисловий музей, так його спершу назвали, з'явився в Харкові у 1886 році. А після революції тут одержала прописку і двохтисячна колекція гравюр Василя Каразіна. У тридцятих роках минулого століття було 75 тисяч експонатів. Музей мав союзне значення. Але після війни втратив колишню важливість назавжди, від довоєнної колекції залишилося п'ять з половиною тисяч експонатів. Музей тричі змінював вивіски, збирав загублені картини, поповнювався новими.

І все-таки зумів зайняти своє місце серед кращих музеїв країни. Його відвідування найкраща в Україні — більш як 170 тисяч осіб на рік. У фонді — 21 тисяча картин. Але про це мало хто знає з харківських шанувальників мистецтва. Адже на рік виставляється лише 10 відсотків зібрання. Причина загальна для багатьох українських музеїв — не вистачає експозиційних залів. Харківська художня скарбниця тулиться на двох з половиною тисячах квадратних метрів, а потрібно щонайменше шість тисяч. Та й капремонт давно необхідний. Директор музею Валентина Мизгіна вже більше десяти років намагається вирішити це питання, щоб перлина Харківщини, так вона називає музей, мала гідну оправу. Хотілося б вірити, каже вона, що в двохсотий день народження перша художня колекція України одержить житло, відповідне її заслугам і поважному вікові.

Втішно, що меценатські традиції, започатковані Василем Каразіним, не втрачені в Харкові. Міські колекціонери дарують музеєві картини, гравюри, навіть стародавні китайські статуетки. Увагу на музейні проблеми треба було б звернути і міській та обласній владі. Адже в мистецтві живе душа народу. А не піклуватися про душу — безбожно і недалекоглядно.

Анжела СКРИЛЬОВА.

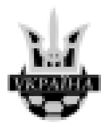
Харків.

Чекаємо другого тому!

Луганському обласному музею передано у дарунок альбом із серії «Державні зібрання України». Проект видання задуманий і здійснений Міжнародним фондом Віктора Ющенка «Україна-3000», а засновниками й авторами серії стали голова Луганської ОДА Олексій Данилов (керівник проекту) і відомий український фотограф Михайло Андреєв. Серія задумана як самостійна бібліотека, в якій буде представлено кращі колекції українських музеїв, монографії провідних мистецтвознавців, збірки творів відомих українських художників. До першого тому альбому включено репродукції експонатів Київського музею російського мистецтва. Тираж книги 10 тисяч примірників. Її широку презентацію обіцяють провести в Києві на початку червня. Наступний том серії розповість про зібрання музеїв Луганщини.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

З думкою про результат

Футбол. За традицією, напередодні важливих подій керівники збірної України зустрічаються з представниками ЗМІ в конференц-залі навчально-тренувальної бази ФК «Динамо». Як відомо, вже завтра на українців очікує складний відбірний матч чемпіонату світу проти збірної Казахстану. А ще за чотири дні — черговий поєдинок проти чинних чемпіонів Європи у Греції.

— Почну з проблем, — сказав, відкриваючи прес-конференцію, **Олег БЛОХІН.** — Хоч В'ячеслав Свідерський зазнав невеличкого ушкодження, однак його участь у матчі проти казахів — під запитанням. А ще зазначу, що команда, на жаль, розбалансована. Адже гравці мають неоднаковий рівень функціональної підготовки. Зрозуміло, що після кубкового фіналу настрій у кандидатів від «Динамо» і «Шахтаря» різний. Після проведеного тестування футболістів «Дніпра», яких керівництво клубу відпустило по домівках на п'ять днів, з'ясувалося, що їх фізичний стан гірший, ніж був перед матчем з Албанією. З 21 травня, коли завершився чемпіонат Німеччини, відпочивав Андрій Воронін. І така проблема виникає щоразу, на кожних зборах.

— Чи непокоїть ситуація з Шовковським, який зазнав ушкодження?

— Насамперед скажу, що абсолютно згідний із Йожефом Сабо: у фіналі Кубка України Шовковський здійснив подвиг, догравши зустріч до кінця, незважаючи на травму. Хтось міг би піти, а Сашко догравав, урятував команду і був одним з найкращих на полі. Зараз він не тренувався, у нього ушкодження стопи. Не загадуватиму, як буде, а поки що ми дали йому можливість перепочити.

— То, може, плануєте викликати когось із воротарів?

— Поки що ні. А ось у «Динамо-2» позичимо кілька футболістів, щоб мати змогу проводити повноцінні тактичні вправи. Нам бракує людей для цього.

Про суботній матч Олег Володимирович сказав буквально таке:

— Хтось думає, що Казахстан ми можемо обіграти на одній нозі, без особливих зусиль. Тому потрібно готуватися до Греції. Гадаю, що це велика помилка. Нині мене не цікавить, що буде далі у Греції. Спочатку потрібно виграти в Казахстану. Всі сподіваються, що греки втратять очки у грі з Туреччиною. Але покладатися треба лише на себе.

Семен АЛЬТМАН, відповідаючи на запитання стосовно стратегічного плану на матчі, підкреслив, що багато залежатиме від обставин. «Тому прискіпливо вивчаємо гру казахів, які в матчі з нами, безперечно, діятимуть у закритий футбол. Нашим завданням залишається продумати, як зламати насичену оборону суперника. Водночас ми триматимемо в голові й зустріч із збірною Греції. Ці фактори для нас визначальні».

Олег БЛОХІН додав, що від результатів цих поєдинків приблизно на 80 відсотків залежатиме підсумковий вигляд турнірної таблиці. «Раніше ми також вважали деяких наших суперників аутсайдерами (Північну Ірландію, Вірменію...), — сказав він. — А в підсумку втрачали важливі очки. Як футболістові, мені було б нецікаво грати проти насиченої оборони суперника, яка очікується в суботньому матчі на НСК «Олімпійський». Але як тренерові, мені вкрай важливо здобути позитивний результат».

Фото Олександра ЗАДИРАКИ.

Семен Альтман і Олег Блохін під час прес-конференції.

— Чи розмовляли з Косиріним з приводу його поведінки під час заміни в матчі з Данією?

— Так, розмова відбулася, коли Косирін приїхав на базу. Головне, що Олександр зрозумів свою помилку. Хоча то було лише непорозуміння. І, гадаю, не варто його надто роздмухувати.

— Які, на ваш погляд, шанси збірної України потрапити на турнір до Німеччини-2006?

— За весь період незалежності нашої країни ми не мали реальнішої можливості, ніж тепер, потрапити на фінальну частину світового чемпіонату. Я вже казав хлопцям, що ми не маємо жодного права на те, щоб наприкінці шляху змарнувати всі намагання...

— Чи запросили Віктора Ющенка на матч з командою Казахстану?

— Як на мене, перші особи держави мають відвідувати такі заходи. Адже це стосується престижу країни, самого Президента. Тому я із задоволенням запросив би його відвідати стадіон. Якщо Віктор Андрійович не відмовиться, то буде здорово. Нехай принесе нам удачу, як це він зробив на матчі з данцями.

— І насамкінець. Як уже повідомлялося, на наш матч з греками УЄФА замінив суддівську бригаду. Чи пояснили вам якось причини такого рішення?

— Я приблизно таке запитання поставив президентові ФФУ Григорію Суркісу. Та він сам не отримав жодних пояснень. Але звертатиметься із відповідним запитом до цієї організації. Звичайно, неприємно все це. Однак УЄФА взагалі практикує заміни суддівських бригад. Але пояснень не робить. Либонь, не зобов'язаний...

В. Б.

Янукович збирається у відставку

Віктор Янукович виступив із спеціальною заявою про свій намір подати у відставку з посади президента Національного олімпійського комітету України. Він пропонує розглянути це питання на наступній генеральній асамблеї НОК.

Таке рішення пан Янукович мотивує тим, що, за його словами, за нинішніх умов він не матиме змоги працювати на результат, як це він робив у попередні два роки. «А значить, я не зроблю всього, що потрібно для перемоги наших спортсменів на зимових Олімпійських іграх-2006», — заявив лідер Партії регіонів.

Окрім того, Янукович вважає значними досягнення НОК за часи його головування. Зокрема, він відзначає, що на Олімпійських іграх 2004 року в Афінах (Греція) Україна посіла дванадцяте загальнокомандне місце.

Нагадаємо, що Віктора Януковича президентом НОК обрано в грудні 2002 року.

Славні діти зіркових батьків

Теніс. Париж. Відкритий чемпіонат Франції. Юніорський турнір. Киянин Олександр Долгополов став останнім, восьмим чвертьфіналістом в одиночному розряді. Після того, як у другому раунді Сашко переграв першу ракетку світового юніорського рейтингу Дональда Янга (США), у третьому колі він здолав ще одного сіяного гравця (14) росіянина Євгенія Кірілова.

Долгополов упевнено виграв перший сет — 6:2. Боротьба у другому — була гострішою і впертішою. Але знову гору взяв український тенісист — 6:4. Ще раніше до чвертьфіналу вийшов ще один українець — Сергій Бубка. Він, сіяний під п'ятим номером, виграв у Метта Бруча (США) — 7:6, 6:2.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Господарським судом Автономної республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) постановою № 2-5/3021 від 28 квітня 2005 р. визнано ООО «НОВЭЛ» (95000, м. Сімферополь, вул. Депутатська, 38), Код ОКПО 24033607, р/р 26007256511001, МФО 384436 КРУ КБ «Приватбанк» м. Сімферополь, банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Небесний В. Ф. (ліцензія серія АБ № 216873 від 29.03.2005 р.). Адреса: 97513, Сімферопольський р-н, с. Софіївка, вул. Паркова, 27, телефон: 80504964391.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 26.05.2005 р. за справою № 42/6Б визнано банкрутом Колективне сільськогосподарське підприємство ім. Леніна с. Анатоль (85700, Донецька обл., Волновахський район, с. Анатоль, ЗКПО 00694534, р/р 26008301550701 в АК ПІБ м. Волноваха Донецької області, МФО 334646) та відкрита ліквідаційна процедура

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шолохову Ірину Борисівну (ліцензія Серія АБ № 216743, адреса: 83003, м. Донецьк, пров. Ілліча, б. 83а, кв .80).

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б. 4) від 19.05.2005 р. по справі №25/86 - ТОВ „Фармакон", 69000, м. Запоріжжя, бул. Центральний, 21 (код ЄДРПОУ - 23288363), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Клименко О.Ю., ліцензія АА №783152.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 11 травня 2005 р. у справі № 25/87 відкрите акціонерне товариство «Василівський Агрос», код ЄДРПОУ — 05488704 (71600, Запорізька область, м. Василівка, вул. Московська, б.57, р/р 26001300256 в Василівському відділенні № 3007 ВАТ «Державний Ощадбанк України», МФО 373094) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено Моісєєва Юрія Володимировича (ліцензія АА № 419459 від 18.11.2002 р., 72316, м. Мелітополь, ІІІ-й пров. Малюги, 13, а/с 105, тел.(050) 322 37 88).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор КСП "Дружба" повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи КСП "Дружба": 1. Будинок вісової (площа - 68,3 м2) та двома автомобільними терезами, яки розташовані за адресою: Донецька обл., с.Урзуф, вул. Горького, 49, початкова ціна продажу - 22540,00 грн., у т.р. ПДВ, гарантійний внесок - 1127,00 грн. 2. Будинок механізатора, яка розташована за адресою: Донецька обл., с.Урзуф, вул. Горького, 64, площа - 80,7 м2, початкова ціна продажу - 3066,60 грн., у т.р. ПДВ, гарантійний внесок - 153,30 грн. 3. Будівля корівника, яка розташована за адресою: Донецька обл., с.Урзуф, вул. Горького, 56, площа - 1715,1 м2, початкова ціна продажу - 18651,71 грн., у т.р. ПДВ, гарантійний внесок - 932,59 грн. 4. Будинок токового господарства (основне - А-1, Б-1, Д-1, навіс - Б, Д, Г-1, В-1, огорожа, мостіння), яка розташована за адресою: Донецька обл., с.Урзуф, вул. Горького, 47, загальна площа - 1386,1 м2, початкова ціна продажу - 48267,96 грн., у т.р. ПДВ, гарантійний внесок - 2413,40 грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р 26001301661297 в Путилівськом відділенні ПИБ України м. Донецька, МФО 334914, ОКПО 32965615 ТБ"Донецька універсальна товарна біржа". Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів із дня публікації інформації по 12 червня 2005р. включно. Аукціон відбудеться після 10 календарних днів із дня публікації інформації в газеті 13 червня 2005р. об 15^{00} год. на ТБ "Донецька універсальна товарна біржа" за адресою: м. Донецьк, пр. Театральний, 21. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором **КСП "Дружба"**. Довідки за телефонами: 304-77-83, 304-37-21 та на сайті: bankruptcy.internet.dn.ua.

Господарським судом Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16А) постановою від 07.04.2005р. у справі № Б-12/71 порушено справу про банкрутство, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо товариства з обмеженою відповідальністю ДП «Вінісін — Плюс» СП ТзОВ «Вінісін» (77300, вул. Промислова, 10, м. Калуш, Івано-Франківської області, код ЄДРПОУ 31372903, р/р 2600701543122 в філії ВАТ «Держексімбанк України», МФО 336688). Ліквідатором призначена Ковальчук Оксана Василівна (ліцензія АА № 116121 від 20.12.2004р., 77300, м. Калуш, вул. Мартовича, 2. Поштова адреса для листів: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. Бельведерська,2А, оф.10). Заяви кредиторів приймаються протягом місячного строку від дня публікації оголошення.

В оголошенні, опублікованому в газеті «Голос України» № 89 від 18.05.2005р., про порушення справи про банкрутство Івано-Франківського обласного дочірнього підприємства ДАК «Хліб України» слід читати: «Ухвала господарського суду Івано-Франківської області від 18.10.2004 р.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 05 травня 2005р. у справі № 25/85 споживче товариство «Якимівський хлібокомбінат», код ЄДРПОУ 25489568 (72500, Запорізька область, смт. Якимівка, вул. Пушкіна, б.18, р/р 260052542 в ЗОД АППБ «Аваль», МФО 313827) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено Моісєєва Юрія Володимировича (ліцензія АА № 419459 від 18.11.2002 р.; 72316, м. Мелітополь, ІІІ-й пров. Малюги, 13, а/с 105, тел.(050) 322 37 88).

19 травня 2005 року господарським судом Київської області (01032, м. Київ-32, вул. Комінтерну, 16) була прийнята постанова у справі № 197/126-01 про визнання банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури щодо Відкритого акціонерного товариства «Січневий цукровий завод» (09183, Київська область, Білоцерківський район, с. Озерна, вул. Липки, 2, код ЄДРПОУ 00372440, поточний рахунок 26003385313721 в АКБ «Укрсоцбанк» м. Біла Церква, МФО 321046).

Ліквідатором у справі № 197/126-01 призначено арбітражного керуючого Завору О. І. (Ліцензія АБ № 216786 від 10 березня 2005 року), тел. 8-067-795-23-14.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 05.04.2005 р. по справі № 5/457 визнав Первомайське виробниче управління водопровідно-каналізаційного господарства (код ЄДРПОУ 19295825, юридична адреса: 55200, Миколаївська область, м. Первомайськ, вул. Київська, 129-а) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначений Балєв В. П., ліц. № 487832 від 26.05.2003 р., 26600, Кіровоградська обл., смт. Вільшанка, вул. Кірова, 65, тел.: (05250) 9-61-68, 8-050-905-79-68.

Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Чернігівській області повідомляє про проведення конкурсу з продажу майна ВАТ «Ріпкинський райагрохім».

Місцезнаходження майна: Чернігівська обл., Ріпкинський р-н, смт. Любеч, вул. Воровського, 67а. На конкурс виставляється слідуюче майно:

1 — намет (цегл.) пл. 1561,2 м. кв., будівля газозварювального цеху (цегл.) пл. 64,5 м. кв., будівля котельної (цегл.) пл. 206,7 м. кв., будівля контори нафтобази (цегл.) пл. 27,9 м. кв., будівля операторної бензозаправки (метал.) пл. 8.2 м. кв., повітка для мастила (цегл.) пл. 38,0 м. кв., будівля кузні (цегл.) пл. 35,8 м. кв., асфальт. майданчик пл. 560,0 м. кв., конструкції паркану 95 м., початкова ціна 35835грн.; 2 — будівля контори (цегл.) пл. 318,3 м. кв., початкова ціна 10000грн.; 3 — будівля їдальні (цегл.) пл. 402,9 м. кв., початкова ціна 16000 грн.; 4 — стоянка для автомобілів (цегл.), пл. 166,4 м. кв., початкова ціна 609 грн.; 5 - приміщення електростанції (цегл.) пл. 99,3 м. кв., початкова ціна 2500 грн.; 6 — склад запчастин (шлак.) пл.171,6 м. кв., склад запчастин (цегл.) пл. 148,7 м. кв., будівля матеріального складу (цегл.) пл. 847,0 м. кв., початкова ціна 19000 грн.; 7 — будівля центральної прохідної з навісом (цегл.) пл. 178,1. м. кв., початкова ціна 4000 грн. Всі ціни в т. ч. ПДВ.

Заявки на участь в конкурсі приймаються не пізніше, ніж за п'ять днів до дати проведення конкурсу за адресою: 14033, м. Чернігів, пр-т Миру, 139, к.22.

З питань ознайомлення з об'єктом продажу, порядком оформлення участі в конкурсі звертатись за адресою: 14033, м. Чернігів, пр-т Миру, 139, к. 22, тел. 8 (04622) 5-63-78.

Конкурс відбудеться 4 червня 2005 року о 10.00 год. за адресою: м. Чернігів, пр-т Миру, 139, к. 22, тел. 8 (04622) 5-63-78.

Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу в розмірі 17 грн. перераховуються на рахунок Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Чернігівській області: р/р 260044492 ЧОД АППБ «АВАЛЬ» МФО 353348, код ЄДРПОУ 26334916.

ЗАТ "Чернівціцукор"

повідомляє про проведення

ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ АКЦІОНЕРІВ

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2004 р. та визначення основних напрямків діяльності на 2005 рік.
2. Звіт Наглядової ради товариства про діяльність за 2004 рік.
3. Звіт та висновки Ревізійної комісії товариства за 2004 рік.
4. Затвердження результатів діяльності товариства й балансу за 2004 рік та основних напрямків діяльності на 2005 рік.
5. Переобрання голови та членів Наглядової ради товариства.
6. Переобрання Ревізійної комісії товариства.
7. Про передачу ведення реєстру товариства.

Збори відбудуться 22 липня 2005 року об 11 год. за адресою: м. Чернівці, вул. Хотинська, 4

Запрошуємо всіх акціонерів прийняти участь.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатори Красноармійського заготовельно - виробничого об'єднання «Коопзаготпром», ВАТ «Красноармійськжитлобуд» та Сіверського житлового - комунального підприємства, повідомляють про проведення конкурсів з продажу активів. На конкурс виставляється частина будівлі контори, площа - 109,1 м², **Красноармійського заготовельно - виробничого об'єднання «Коопзаготпром»**, яка розташована за адресою: м. Красноармійськ, вул. Шота, 147, початкова ціна продажу - 1983,80грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 99,19грн. На конкурс виставляються активи **ВАТ «Красноармійськжитлобуд»:** 1. Складські приміщення (склад з металоконструкцій, склад прибудова, склад навіс, будівля битовки та теслярки, будівля битових приміщень, склад битовки) та споруди, які розташовані за адресою: м. Красноармійськ, вул. Шмідта, початкова ціна продажу - 17696,70 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 884,84 грн. 2. Частини будівлі їдальні-лабораторії, яка розташована за адресою: м. Красноармійськ, вул. Дніпропетровська, 2, 1958р., площа 110,2 м2, початкова ціна продажу - 3766,00грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 188,30грн. На конкурс виставляються активи, зі зниженням ціни продажу на 10%, **Сіверського житлового - комунального підприємства:** 1. Принтер Canon LDH -810, початкова ціна продажу - 184,41 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 9,22грн. 2. Зварювальний трансформатор, початкова ціна продажу - 52,49 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 2,62рн. 3. Обчислювальна машинка, початкова ціна продажу - 1,75грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 0,09грн. 4. Терези, початкова ціна продажу -26,46грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 1,32грн. 5. Мотопомпа, початкова ціна продажу - 223,07грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 11,15грн. З фіксованими умовами конкурсів та технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсах необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів з дати публікації в газеті 12 червня 2005р. включно. Конкурси відбудуться після 10 календарних днів з дати публікації інформації 13 червня 2005р., об 1100, 1200 та 1400 год. відповідно за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідаторами **Красноармійського заготовельно - виробничого об'єднання «Коопзаготпром», ВАТ «Красноармійськжитлобуд» та Сіверського житлового - комунального підприємства. Довідки за телефонами 304- 77-83, 304-37-21 та на сайті : bankruptcy. internet. dn. ua.**

Постановою господарського суду Сумської області (40477, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 23 лютого 2005 р. у справі № 6/23-05 Товариство з обмеженою відповідальністю «Торгсервіс» (юридична адреса: Сумська обл., Лебединський р-н, с. Малий Вистороп, вул. Рибалко, 22; фактична адреса: 42200, Сумська обл., м. Лебедин, вул. Калініна, 13; п/р 260078858 в СОД АППБ «Аваль» м. Суми, МФО 337483, код ЄДРПОУ 22592372) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васильця Сергія Олексійовича (ліцензія АБ № 216824 від 16.03.2005 р.).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення за адресою: 42200, Сумська обл., м. Лебедин, вул. Петренка, 44.

Господарським судом Івано-Франківської області (вул. Шевченка, 16) постановою від 18.03.2005 року визнано банкрутом ВАТ «Калуський харчовик» (м. Калуш, вул. Писарськ, 37) і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Попова Віталія Вікторовича (ухвала господарського суду Івано-Франківської області від 19.04.2005 р.). Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення. В ході ліквідаційної процедури буде реалізовано цілісний майновий комплекс ВАТ «Калуський харчовик». Детальна інформація у ліквідатора.

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВОВ, 3а) від 13.05.2005 р. по справі № 22/146 відносно Відкритого акціонерного товариства «Алчевське автотранспортне підприємство 10915», юридична адреса: 94200, Луганська область, м. Алчевськ, вул. Транзитна, бул. 27, код ЄДРПОУ 03113242, р/р № 26003301180064 в Алчевському відділенні ПІБ, МФО 304342 відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Мамруков Олександр Анатолійович, що мешкає: 91000, м. Луганськ, вул. Челюскінців, буд. 143 «а» кв. 76 (ліцензія АА № 783183 від 25.05.2004 р.).

Донбаська електроенергетична система ДП НЕК «Укренерго» повідомляє, що ціна найбільш вигідної тендерної пропозиції перевищила суму, передбачену замовником на фінансування закупівлі, то згідно п. 2.7.2. Постанови НКРЕ від 25.12.2002 р. № 1455 торги на закупівлю елегазових вимикачів 330кВ, які проводились 05.04.2005 р. визнано такими, що не відбулися.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПРОВЕДЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ АКЦІОНЕРІВ АКІБ «УКРСИББАНК»

Шановні акціонери, Правління АКІБ «УкрСиббанк» повідомляє Вас про скликання загальних зборів акціонерів АКІБ «УкрСиббанк».

Загальні збори акціонерів відбудуться в м. Києві 19 липня 2005 року о дванадцятій годині за адресою: м. Київ, вул. Андріївська 2/12. Реєстрація учасників зборів здійснюватиметься за місцем проведення зборів з 11.15 до 11.45.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про Спостережну Раду АКІБ «УкрСиббанк».

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів — довіреність, оформлену відповідно до вимог чинного законодавства, та документ, що посвідчує особу.

Довідки за телефонами: (044) 537-49-09.

З повагою, Правління АКІБ «УкрСиббанк»

Затверджено Правлінням АКІБ «УкрСиббанк» від 30.05.2005 р.

«Інформація про продаж на аукціоні майна, що належить ВАТ «Харківська с. г. МТС»

ЛОТ № 1. Назва об'єкта: автомобіль марки KIA CLARUS, реєстр. № 03320ХВ, рік випуску 1997; колір бежевий, двигун V=2000 (бензин), кузов KNA6C228V5506902. Місце знаходження: Харківська обл., Дергачівський район, смт. Солоницівка, вул. Заводська, 49. Початкова ціна продажу: 10 674.05 грн з урахуванням ПДВ. **Ознайомлення з об'єктом за домовленістю за тел. (057) 783-76-90.** Сума гарантійного внеску: 10% від початкової ціни. Реєстраційний внесок 17 грн.

ЛОТ № 2. Назва об'єкта: підбирач марки «Дон-1500». Місце знаходження: Харківська обл., Шевченківський район, с. Первомайське, вул. Шевченка, 4. Початкова ціна продажу: 2 625.00 грн з урахуванням ПДВ. Ознайомлення з об»єктом за домовленістю за тел. 8 (067) 988-61-22. Сума гарантійного внеску: 10% від початкової ціни. Реєстраційний внесок 17 грн.

ЛОТ № 3. Назва об'єкта: підбирач марки «Дон-1500». Місце знаходження: Харківська обл., Шевченківський район, с. Первомайське, вул. Шевченка, 4. Початкова ціна продажу: 2 625.00 грн з урахуванням ПДВ. Ознайомлення з об'єктом за домовленістю за тел. 8 (067) 988-61-22. Сума гарантійного внеску: 10% від початкової ціни. Реєстраційний внесок 17 грн.

ЛОТ № 4. Назва об'єкта: сіялка марки СЗ-3.6 А. Місце знаходження: Харківська обл., Лозівський район, с. Ново-Іванівка, вул. Тиха, 1А. Початкова ціна продажу: 10 469.76 грн з урахуванням ПДВ. Ознайомлення з об'єктом за домовленістю за тел. (05745) 2-20-35; 2-23-85; 2-26-75. Сума гарантійного внеску: 10% від початкової ціни. Реєстраційний внесок 17 грн.

Сума гарантійних внесків вноситься на рахунок Філії Агентства з питань банкрутства у Харківській області № 2600200008213 у ХОД АППБ «Аваль», м. Харків, МФО 350589, код 26252816.

Реєстраційний внесок вноситься на рахунок Українсько-Російської товарної біржі № 2600701315198 у АКБ «Базис», м. Харків, МФО 351760, код 14078715.

Аукціон буде проведений через 30 календарних днів після публікації об 11-00 за адресою: 61022; м. Харків, площа Свободи 5, Держпром, 3 під'їзд, 6 поверх, оф. 199 Українсько-Російська товарна біржа, тел. (057) 757-07-62; 757-07-63.

Кінцевий термін прийняття заяв для участі в аукціоні — за три дні до дати проведення аукціону.

Доповнення до публікації в газеті «Голос України»

№76 від 26 квітня 2005 р.

Порядок денний Загальних Зборів акціонерів Акціонерного товариства «Кондитерська фабрика «А. В. К.», м. Донецьк», які відбудуться 24.06.2005 р., доповнити пунктом № 8, який викласти у наступній редакції:

«Внесення змін до Статуту Товариства та затвердження Статуту у новій редакції»

Телефон для довідок: 337-09-42.

Дирекція Товариства

Ліквідатор сільськогосподарського виробничого кооперативу **«Долинний»** та Регіональне агентство з питань банкрутства в Автономній республіці Крим та м. Севастополі реалізує активи банкрута:

1. Спортивний зал з сауною - 35000 гривень.
2. Кафе недобудоване - 10000 гривень.
3. Склад мінеральних добрив - 11100 гривень.
4. Ферма тваринницька - 21000 гривень.

Довідки за телефоном: 8.050.669.70.77

«Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Івано-Франківській області організовує публічні торги (аукціон) з продажу активів **підприємства — банкрута Сільськогосподарського кооперативу «Гірський»** (Закарпатська обл., Рахівський район, смт. Ясіня). Лот 1. Обладнання цеху по виготовленню масла: резервуар-охолоджувач молока МКА-2000Л, сепаратор —сливковідділник Ж5-ОСБ, масловиготовлювач Л5-ОМН, центрифуга (ЦАУ-1) УХЛ-421Р2Х, камера холодильна низькотемп. КХН-2-6-М1м, камера холодильна середньотемп. КХС-2-6-М1м, ємність для молока 400 л, ємність для обрату 400 л, пастеризатор сливок, формовочний стіл. Початкова ціна лота 22060 грн. без ПДВ. ***Для реєстрації учасником аукціону необхідно:*** до 01 липня 2005 р. включно подати заяву на участь в торгах та внести в безготівковому порядку гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни та реєстраційний збір за реєстрацію учасників аукціону — 17 грн. на р/р 260064425 в Івано-Франківській ОД АППБ «Аваль», МФО 336462, код 26255708. До заяви необхідно додати копії Свідоцтва про державну реєстрацію, Довідки про включення в ЄДРПОУ та документ, який посвідчує повноваження представника. З питань оформлення участі в аукціоні та ознайомлення з характеристиками активів можна звертатися за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Бельведерська, 2а, оф. 7. т. (0342) 50-24-94. **Публічні торги (аукціон) відбудуться 05.07.2005 р. об 10 год. 30 хв. за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Бельведерська, 2а.**

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 16.05.2005 р. по справі № Б-39/37-05 відповідно до ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника, або визнання його банкрутом» товариство з обмеженою відповідальністю «Пластперероба» (м. Харків, вул. Залютинська, 4, п/р № 26004278094001 у ХФ КБ «Приватбанк», у Ленінському ТОБО, МФО 351533, ЄДРПОУ 24666749) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Оробинського С. П., ліц. № 216809 від 15.03.2005 р., 61125, м. Харків, вул. Червоношкільна набережна, 18, кв. 129.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від публікації. Оригінали установчих документів, свідоцтва про державну реєстрацію та платника ПДВ, печатку, штамп вважати недійсними.

Господарський суд Луганської області, 91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а Постановою по справі № 20/57б від 26.04.2005 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Георг і К», 91000, м. Луганськ, вул. Чапаєва, буд. 19а, інд. код 24854942, р/р 26004361901 в ЛФ АКБ «Енергобанк» м. Луганськ, МФО 304803 і відкрив ліквідаційну процедуру протягом на дванадцять місяців, тобто до 26.04.06 р.

Ліквідатором по справі призначено арбітражного керуючого Голосова Андрія Михайловича, ліцензія АБ № 216813 від 15.03.05 р., мешкає за адресою: 91019, м. Луганськ, вул. Кірова, б. 1, кв. 12, т. (80642) 527493. Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Черкаської області (18000, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) постановою від 07.04.2005 р. у справі № 01/1328 Дочірнє підприємство «Мале Старосілля» Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Смілянське» (Черкаська область, Смілянський район, с. Мале Старосілля, Код ЄДРПОУ 32715471) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру банкрута.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Борєйко Олену Миколаївну (Ліцензія серії АА № 779203 Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України), м. Черкаси, вул. Хоменка, б. 22, кв. 63.

«Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 16.05.2005 р. по справі № 19/185(04) СВК «Таврія», розташований за адресою: 70033, Запорізька область, Вільнянський район, с. Любимівка, вул. Дзержинського, 80-Б (код ЄДРПОУ — 03750019) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Деревянко Данила Валерійовича (ліцензія № АА № 783002), адреса: 70000, м. Вільнянськ, вул. Леніна, 51, кв. 12.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення».

Ухвалою Господарського суду Львівської обл. по справі № 6/338-29/276 введена процедура санації ВАТ Щирецький завод Склоприлад (Львівська обл., Пустомитівський р-н, смт. Щирець, вул. Острівська, 32), код ЄДРПОУ 00227005. Керуючий санацією призначений Сибаль Андрій Михайлович. Проводиться пошук інвесторів для участі санації підприємства та покупців на майно підприємства.

Господарським судом Львівської області, 79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81, порушено справи № 6/49-4/34 про банкрутство ДП Сокальвторсировина ТзОВ Вторсировина (80040, Львівська обл., Сокальський р-н, смт. Жвирка, вул. 1 Травня, 3), код 31417006. Розпорядником майна призначений Сибаль Андрій Михайлович.

Постановами Господарського суду Львівської обл. визнано банкрутами:

по справі 6/105-29/94 ПП «Діброва» (Львівська обл., м. Червоноград, вул. Перемоги, 19/12, код 20826535);

по справі 6/104-29/93 ПП «Іскра» (Львівська обл., Сокальський р-н, с. Савчин, код 31993919).

Ліквідатором призначений Сибаль Андрій Михайлович.

Арбітражний керуючий (Ліцензія АА № 485266 від 14.04.2003), адреса: 79000, м. Львів, вул. П. Дорошенка, 61/5.

4 червня в Україні утримається мінлива хмарність. Без істотних опадів. Температура вночі 5—10 градусів, удень 17—22 (в Карпатах уночі 1—6 тепла, вдень 10—15); на півдні країни та Закарпатті вночі 7—12, вдень 20—25 градусів тепла

Астрологічний прогноз на 6—12 червня 2005 року

Обставини вимагатимуть від вас прийняття рішення та інтенсивних дій для його здійснення. Використайте чужий досвід. Дехто з вас буде вимушений змінити стереотип особистих стосунків із протилежною статтю.

ОВЕН. Вашими труднощами цього тижня можуть стати взаємовідносини з родичами або сусідами. Можливо, вам доведеться вирушити в дорогу або навпаки — поїздку відкласти, через що у вас зміняться плани, і ви залишитеся невдоволені. Найбільше вас хвилюватимуть взаємовідносини між членами вашої сім'ї і питання, пов'язані з нерухомістю. Під час обговорення сімейних проблем і традицій можуть бути розходження у поглядах, що може стати причиною сварки або неспокою в сім'ї.

ТЕЛЕЦЬ. Ви можете напружитися і вирішити свої фінансові проблеми. Найнеприємніше — це віддати борг або заплатити податки. Але ви відчуєте велике полегшення, якщо зробите це добровільно, а не чекатимете неприємностей. Дехто з вас може пережити сильне внутрішнє невдоволення, і якщо ви захочете в цьому когось звинуватити, тоді може вибухнути скандал. Краще шукайте причину у своєму ставленні до себе. Можливо, ви не розраховуєте свої сили і візьмете на себе виконання зобов'язань, що перевищують ваші можливості.

БЛИЗНЯТА. У вас можуть загостритися стосунки з чоловіком або партнером по бізнесу. Ваші бажання або фінансові витрати можуть викликати у них роздратування, що спричинить сварку. Від вашої поведінки залежить, чим вона закінчиться — розривом стосунків або просто з'ясуванням того, що чоловіку не сподобалося. А ще краще, якщо ви цього тижня будете скромні у своїх бажаннях і нікого не провокуватимете на конфлікт. Вас чекає багато "грошових" і "ганчірочних" розмов, здебільшого — некорисних.

РАК. Якщо ви підете назустріч своєму бажанню сховатися або піти від проблем, які необхідно було давно вирішити, то ще тільки більше погіршите своє становище. Найнеприємніше, що у вас може погіршитися здоров'я. Ви можете запобігти цьому, якщо своєчасно займетеся їх вирішенням. Якщо ви не жалітимете себе, то станете господарем становища. Вашою проблемою буде ваша багатослівність, своєю надмірною балакучістю ви можете зашкодити собі.

ЛЕВ. Труднощі можуть з'явитися у стосунках з дітьми або коханими, з одного боку, і друзями — з іншого. Ваші надмірні витрати на друзів або розваги можуть викликати у них ревнощі. Якщо ви своєчасно не виправите ситуацію, то хтось захоче поставити питання руба: "Або я, або вони...". Постарайтеся не доводити свої стосунки до конфлікту, щоб потім не довелося миритися. Ваші таємні думки і сумніви, душевні терзання, що підігріваються логічними викладками, інтелектом, можуть тільки посилити ваш стан, призведуть до іпохондрії, меланхолії.

ДІВА. Перед вами може постати питання: або дім, або робота. Ваша зацікавленість у виконанні своїх службових обов'язків може призвести до ігнорування своїх домашніх справ. Це може стати причиною конфлікту між вами і вашою сім'єю. Якщо ви — самотні, то раптом побачите, що вдома накопичилося стільки невідкладних справ і їх терміново треба вирішувати, можливо, навіть на шкоду роботі. Ви вишукуватимете способи поліпшити своє фінансове становище. Шукати корисні зв'язки, планувати спільні справи.

ТЕРЕЗИ. Можливо, вам доведеться відмовитися від співпраці з деякими партнерами іноземними або з тими, хто перебуває далеко. Якщо ви віддасте перевагу співпраці з тими, хто далеко, то це призведе до ускладнення відносин і з тими, і з іншими. У декого можуть з'явитися проблеми з поїздками, ситуація може склaстися так, що ваші плани буде порушено. Для вас важливо зрозуміти, чому обставини склалися таким чином. Всі ваші думки, розмови торкатимуться вашої професійної сфери, кар'єри, а також поточних цілей.

СКОРПІОН. Розподіл спільних прибутків спричинить ваше невдоволення, ви думатимете, що з вами вчинили несправедливо. Як відреагувати на це, ви вирішуєте самі, але майте на увазі, що навіть найменша некоректність в розмові може призвести до конфлікту. Проблеми можуть з'явитися в інтимних стосунках, можливий вияв грубості і насильства, не ризикуйте, особливо, якщо ви малознайомі. Ви зможете на цьому тижні обговорити свої перспективи, зокрема ті, які пов'язані із закордоном. Зумієте з'ясувати всі питання, що стосуються інтелектуальних контактів із закордоном.

СТРІЛЕЦЬ. Можливо, ваш чоловік витратить на себе грошей більше, ніж передбачалось, і ви захочете влаштувати "розбірки", то майте на увазі, що все може закінчитися серйозним конфліктом. Якщо внутрішнє роздратування буде велике, то ймовірність сварок з людьми, які оточують вас, зростає. Щоб зняти його, можна зайнятися фізичною працею, вправами або просто прибиранням. Вам доведеться перебудуватися, особливо, якщо ви зібралися вивчати нову дисципліну або отримати нові навички.

КОЗЕРОГ. Вас може роздратовувати і вимушене неробство, і перевантаження на роботі та удома. Це все може спричинити роздратування або втому. Протягом цього тижня може з'явитися бажання з'ясувати, які обов'язки у вашого колеги, чому він не завантажений роботою так, як ви. Та отримати будь-які пояснення вам не вдасться, ви тільки погіршите ваші стосунки з співробітниками. Можливо, вам доведеться вести понадміру активне листування, обмін думками із товаришами, компаньйонами або чоловіком.

ВОДОЛІЙ. Відчуття незадоволення може призвести до невдоволення всім і вся, або ви розпочнете потурати своїм слабостям і задоволенням, що зрештою не принесе радості, а тільки спустошить ваш гаманець. Крім того, ви можете поставити в ніякове становище своїх друзів і коханих. Вони можуть посваритися, звинувачуючи один одного в тому, що погано впливають на вас. На вас чекає велика кількість службових і не тільки службових розмов, вас буде втомлювати їх безглуздя і некорисність. Оформлення ділових паперів може викликати труднощі через неточні або помилкові відомості.

РИБИ. Ви будете розриватися між домівкою і роботою. Якщо ви займаєтеся розв'язанням питання про придбання або продаж нерухомості, то вас можуть поставити перед необхідністю швидко вирішувати "так" чи "ні". Але якщо ви не готові, то краще не поспішайте, навіть якщо на вас будуть чинити тиск. Ви можете стати свідком конфлікту між вашими батьками, спробуйте їх помирити. Ви будете повністю поглинуті своїми почуттями. Причиною переживань можуть бути ваші стосунки з дітьми або коханим.

Треба все перерахувати

Народні депутати сумніваються в правильності телефонного голосування пісенного конкурсу "Євробачення-2005". Депутатський запит звернено до віце-прем'єр-міністра України Миколи Томенка. Його просять перевірити методи проведення голосування за українську групу "Гринджоли" під час фіналу всеукраїнського відбірного конкурсу на міжнародний пісенний конкурс "Євробачення-2005".

Музичні експерти з самого початку не пророкували їй перемогу на конкурсі. Але Микола Томенко лобіював цей революційний проект. Найпевніше, ставку було зроблено на "помаранчевість" глашатаїв нової влади. Ідеологію революції у виконанні самодіяльного колективу не оцінили глядачі "Євробачення".

На знімку: лідер групи "Гринджоли" та віце-прем`єр міністр Микола Томенко.
Фото Володимира ТРЕБЕНКА (УНІАН).

Ну, ромале!

У Харкові співали й танцювали юні цигани. Тут стартував Всеукраїнський дитячий ромський фестиваль, організований асоціацією національно-культурних об'єднань України. У ньому бере участь понад сто самодіяльних колективів і юних виконавців.

За словами керівника міжнародного циганського жіночого фонду "Чирикли" Земфіри Кондур, цей форум — значна подія в житті циганських дітей. Він допоміг їм відчути свою затребуваність у суспільстві. Дитячий фестиваль на Слобожанщині — не тільки яскраве, дзвінке шоу циганської культури, а й спроба привернути увагу соціуму до проблем національної меншини. А їх у ромів чимало. У квітні з ініціативи асоціації національно-культурних об'єднань України їх обговорювали на комітетських слуханнях у парламенті.

На думку керівника асоціації і народного депутата Олександра Фельдмана, роми серед усіх етнічних громад у найскладнішому становищі. У переважній більшості своїй вони ізольовані від соціально-економічного і культурного простору. Але це — громадяни нашої країни, і наше спільне завдання допомогти їм інтегруватися в сучасне українське суспільство, стати його невід'ємною частиною.

Ярмарок ідей

■ ДИКТАТУРА МОДИ

Ні, про створення стильного носильного одягу для модного загалу герої яскравого дійства, що відбулося у столичному концерт-холі "Freedom", замисляться значно пізніше. Коли розкрутять власний бренд, доведуть конкурентоспроможність створюваного ними одягу та ідей і, нарешті, почнуть співпрацювати з виробниками. А на шостому конкурсі молодих дизайнерів одягу "Сезони моди — майбутнє в стилі light" (що проходив за підтримки офіційного партнера конкурсу "Coca Cola light") переможців обирали за іншими критеріями. Насамперед за креативністю представлених міні-колекцій та спроможність дизайнерів генерувати свіжі оригінальні ідеї.

"Наш конкурс — це своєрідний рентген модного генофонду, — зауважив один з організаторів події Володимир Нечипорук. —Адже не кожний кравець може стати дизайнером. Свої перші кроки в моді він має зробити самостійно. А перемога в конкурсі відкриває перед ним реальні перспективи. Наприклад, чимало наших "випускників" уже давно перейшли у "дорослу вагову категорію": створюють пристойні колекції і співпрацюють з відомими телеканалами, марками. Чим, до речі, дуже підштовхують у спину "ветеранів моди".

Із 104 надісланих на відбірний тур ескізів 35 потрапили у півфінал, а вже з 19 фіналістів члени журі обирали найкреативніших. Гран-прі та фінансову допомогу майбутньому бізнесу отримав дует зі Львова Олена Молчанова та Уляна Чава. Дипломант II премії Катерина Черниш представлятиме Україну на міжнародному конкурсі "Руський силует". А моделі володаря III премії — Ксенії Марченко — потраплять на сторінки фешн-журналу "Сезони моди". Свою колекцію до Німеччини за допомогою "Гільдії виробників одягу України" повезе Світлана Зозуля.

Партнери конкурсу, які вважають себе співзвучними легкому, молодіжному і творчому духові цього ярмарку ідей, також вирішили заохотити дизайнерів. Юлія Дюа отримала грант від Coca-Cola, а Ганна Бондаренко підписала контракт з DJuice на створення модно-мобільних аксесуарів. До речі, всі дівчата-переможниці, крім володарів Гран-прі, — киянки. Вітаємо!

Уляна СОФІЙСЬКА.

На знімку: одяг від Олени Молчанової та Уляни Чави.

Фото Світлани ГОРОБЕЦЬ.

ЦЬОГО ДНЯ

3 ЧЕРВНЯ

■ 1768 р. Гайдамацькі загони Залізняка та Гонти визволили від польської шляхти Умань.
■ 1863 р. Народився Євген Петрушевич, президент Західно-Української Народної Республіки.
■ 1875 р. Помер французький композитор Жорж Бізе ("Кармен").
■ 1907 р. Царський маніфест про розпуск II Держдуми і зміна виборчого закону. Завершення першої російської революції. Початок реакції.
■ 1926 р. Народився Костянтин Ситник, академік, народний депутат.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 217

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.
Зам. 309

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 2083

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: *http://uamedia.visti.net/golos*